

A close-up, high-angle portrait of a woman's face, focusing on her eyes and hair. She has dark, wavy hair and is looking slightly to the left. The lighting is soft, highlighting her features. A watermark is overlaid on the image.

Ketabton.com

پیام پناه‌علی محمد داود رئیس دولت و صدراعظم به مناسبت روز مادر

تاریخی برای افغانستان عزیز حاصل دارند .
مادران ارجمند افغان مستشعرا اند که اولین
وظیفه يك مادر در تربیت سالم طفل است
و علم و دانش امروز ثابت نموده که افراد
موفق و خوشبخت آینده جامعه، آنانی اند که
در دوره طفولیت از محبت و تربیت صحیح
بهره مند شده اند و این ها کسانی اند که از
انحراف و فساد پرکنار بوده و زندگی شان
همواره سرشار از اطمینان، اراده و عزم راسخ
میباشد .

باین پیام يك بار دیگر روز مادر را به
همه مادران و دیگر هموطنان عزیز تبریک گفته
میراث قدردانی خویش را به همه مادران
مخصوصا آنانیکه باوجود همه مشکلات زندگی
در پرورش کودکان خود ایثار مینمایند
میرسانم .

عمیق تریه مسلمانان از حرمت به مادر توصیه
نموده است .
کودکان امروز که مردان و سا زندگان فردای
جامعه مامیبا شند به همت مادران پاک دل و
فداکار حس خدا پرستی ، وطن دوستی
و وظیفه شناسی را می آموزند .

دولت جمهوری افغانستان به امید واری
بیشتر برای تقویت مادر و معنوی ماد را توجه
کامل دارد .
توقع از مادران جامعه افغان این است تا
فرزندان شان را طوری تربیه نمایند که
مطابق عصر و زمان بوده و عضو مفید جامعه
خویش گردند جامعه ما به کسانی احتیاج دارد
که از تعلیم و تربیت سالم بهره کافی برده باشند
چنین افراد دانا و توانا میتوانند در ارتقا روز
افزون کشور سهم فعال داشته و افتخارات
میرسانم .

مادران گرامی و ارجمند .
این روز خجسته را که هر سال در کشور
ما بنام روز مادر تجلیل میگردد بشما مادران
گرامی از صمیم قلب تبریک میگویم .
تجلیل روز مادر نه تنها قدر دانی از فداکاری
های کسانی است که نسل کنونی را در
روزگار کودکی آن پرورده اند بلکه دلجویی و
پشتیبانی از ان مادران جوان میباشد که نسل
فردا را در دامان پر عطف و خویش تربیت
نموده و برای خدمتگذاری به جامعه ما آماده
میسازد .
از قدیمترین زمان تاجیکه تاریخ بیاد دارد
احترام به مقام مادر جز عنعنات ملی مابوده و
دین مبین اسلام به پیمانه بسیار وسیع و فراوان

اطفال دمیر منو پولنه چینیکه به محترمه زینب داؤد خانم پناه‌علی رئیس دولت و صدراعظم ، گل اهداء مینمایند .

از زیباییان هنرمند المان

پترو لجهان رادر نور دید

دوشیزگان دانیوپ

پولیس در جستجوی نفر چهارم

خجسته ومیمون بادروز مادر

حماسه مادر

کتاب در آغوش خانواده ها یا خانواده ها در آغوش کتاب

فرش خانه -

کودکی خارق العاده که یکشنبه ره صدساله می پیماید

کوچکترین جمهوریت اروپا کشور یکه اساس آنرا یک سنگتراش گذاشت.

تابلو های متن:

نقاشی و تخیل فریده غوث از احساس یکمادر (مودت از صفحات کشور)

سمبول از مهر و عواطف ما در به عنوان (مادر حامی زندگی) انتخاب از آثار غرب ..

عکس های داخلی متن مجله را از آنس باختر ویشاغلی مسعود شمش تهیه کرده اند.

حقوق دنیایی پنداشته و ارشاد میکند که بهشت زیر قدمهای مادر است تا با این ارشاد عظیم انسانیکه رضای اوتعالی ج.رامی جوید و امید وار است در جهان دیگر سر افکنده نباشد و از نعمات الهی بر خور دار گردد، در خدمت مادر و در حفظ حرمت و احترام مقام بزرگ او تقصیر نوزد و در درگاه سرشار از لطف و صفای مادرا نه او ناسپاس نشود و عصبان نوزد .

یک وجهه کرامت انسان وتمییز اواز دیگر جانداران جز این چه خواهد بود که پیوند او از آغاز مرحله عبور از عدم بوجود تا پایان عمر با آنیکه وسیله هستی او گردیده اند انفصال پذیر نیست و این از آنجانشی میشود که انسان تنها محصور غرایز مادی نمیباشد در حالیکه موالید سایر انواع حییه همینکه ارتباط لب و دهنش با پستان مادر قطع شدو نیاز مادی اومسیر دیگری یافت علایق او با یگانه موجودی که بنام مادر باو نیاز داشت قطع میگردد .

زنیکه با خون و سیره جان خود طفل را بدنیا می آورد و پرورش میدهد ، شب هابر بالین او بیدار می ماند و هر رنج والمی را بجان می خرد تا فرزندش منازل حیات را بی تشویش و نارغیال از ناملا یم وانفعال بگذراند تا موجودی شود صالح وفاضل ، در است ، موجودی است کریم و عنصری است ضامن سعادت ورفاه جامعه ، بنیان گذار تمدن و علمبردار خدمت است در راه کمال بخشیدن به بشریت و اطاعت از فرمان خداوند (ج) که سعی در طریق کمال و اعتلا را از فرایض انسان گردانیده است .

با این اذعان و اعتراف بواقعیت است ، واقعیتی که از آغاز آفرینش جاری شده و تا پایان دنیا لایتنهایی دوام دارد که در پهلوی دیگر سنن و عنعنات ملی مخصوصا در ساحت معنوی موقع یالته ایم به قیمت موجود یکه منزلت و حرمت او بی پایان است بیش از هر وقت دیگر ملتفت باشیم و در روشنایی تعالیم اخلاقی ، دساتیر اسلامی و معیارات خجسته ملی سال یکبار روزی را بنام روز مادر تجلیل نمائیم تا با این تجلیل از یک طرف حقی بر آورده گردد و از جانب دیگر مادران به مکلفیت ها و مسئولیت های ملی و بشری شان که از ناحیه تربیت و پرورش فرزندان سزاوار زندگی ، مجبوز با فضایل و کرامات معنوی و آماده برای خدمت بوطن و مردم به آنان راجع میشود ملتفت گردند و در نتیجه پایه های جوامع آینده استوار تر گذاشته شده و مردم امروز در دین سپاس گذاران قرار داشته باشند ، سپا سگدار در برابر موجودی که سرا پای او ، قلب و دماغ او احساس و اندیشه او غرق در مهر و عشق ملکوتی است و سایه او چون سایه هما سعادت آفرین است .

سپیک ژوندون

از قدیمترین زمان تا جایکه تاریخ بیاد دارد احترام بمقام مادر جزء عنعنات ملی مابوده و دین مبین اسلام به پیمانها بسیار وسیع تر و عمیق تر به مسلمانان از حرمت بمادر توصیه نموده است . از بیانات رئیس دولت

پنجشنبه ۲۹ جوزای ۱۳۵۴ - ۹ جمادی الثانی ۱۳۹۵ - ۱۹ جون ۱۹۷۵

بنیان گذاران مدنیت ها

اولین روز این هفته را با زمزمه ها و آغوش از مقام ملکوتی مادر ، در سر تا سر سر آغاز کردیم . برای آنکه تجلی حیات را رونقی باشد و در دگر (ج) زندا آفرید و برای آنکه جهان مبرو محبت بهم پیوندد و عواطف سمائی دلجوی آدمیان را منزل لطف و صفای براند خداوند زن را مادر ساخت منزلت قیمی به او بخشید تا بقای نوع بشر را بسیله شود تا انسان پرورد ، تا مدنیت ها پایه گذار باشد ..

از گاه هبوط آدم «ع» و حوا تا این دم که مورد قرون فراوانی پشت هم رفته است و روزنه ابدیت بروی زمانه های دیگر باز است به اراده پروردگار «ج» بقای جوامع و کامل جهان آفرینش را زن وسیله ، پرورش

نیروی ایمان

کتابی در اختیارم بود که در طلایه نخستین فصل آن جمله (نیروی ایمان) چون آفتاب می درخشید. حریصانه سطر ها را مرور کردم و مشتاقانه دلم شور می زد مطالب را بهتر و بیشتر بفهمم تا اختصاری از آنرا زودتر با شما که باین صفحه (ژوندون) علاقه دارید بسپارم ...

هنوز نمی از بحث (نیروی ایمان) را نخوانده بودم که تسلسل افکارم بهم خورد ، فکرم بال کشید و مجال تعداد به پایان صحبت و هدف نویسنده برسم ... کتاب را رها کردم و با اندیشه های دلگیر کننده ای که لحظه به لحظه عوض می شد در آویختم ، نفهمیدم چرا و چگونه سرم سنگین شد ، نشاط يك لحظه قبل گم گردید و غمی پنهانی در دلم رخنه کرد ، غمی که از مشاهده وضع هراسان و متردد بعضی آدمها در سینه انسان می جوشد از آنانیکه بخود به قدرت و توان خود به نیروی بازو و دماغ خود به قدرت اراده و عقل خود ایمان ندارند و روح آنان چون شمع در فانوس ناستوار وجود ، از بیم نامتکی بودن بخود لرزان و بیمناک است.

بدبختی بزرگتر از این چه خواهد بود که چراغ ایمان فرا راه انسان نباشد و پرتو جیره بر هر ظلمت آن ، در نهاد آدمی سر نکشد و جسم و جان او را گرم نسازد.

شکی نیست که در راه بر تلاش زندگی مشکلات و موانع ، سختی ها و عوایق سر راه هر انسانی کم و بیش سبب میکند و بعضا عامل ناکامی و باعقب مانگی شخص را فراهم می سازد ولی آنکه دلش از نیروی ایمان قوی است از اینگونه اتفاقات و پیش آمد ها

مایوس و از مجادله و پیکار با انفعالات و ناملایمات زندگی خسته نمیشود او بخاطر زندگی می تپد و برای موفقیت و دستگیری در زندگی تلاش میورزد .

بر آنچه میکند ، بر اراده و عمل خود بر اراده و عملی که فکر میکند به سود خود او و جامعه اوست ایمان دارد و این ایمان او را توفیق می بخشد. تاسعی و زحمت و پشتکارش هر روز بهتر از روز دیگر در نهاد او مایه گیرد.

امروز براه روشنی روان هستیم ، سمت حرکت و هدف های ملی ما معلوم است ، آنانیکه فداکاری کردند ، راه را روشن و سمت حرکت را تعیین

و هدف ها را مشخص ساختند در واقع فرد فرد ما را به وجایب و تکالیف فردی ما و با مسئولیت های ملی و رسالت تاریخی ما آشنا و رو برو ساخته اند . این درک بما حکم میکند تا همراه و گام به گام ، نظام هدفمند خود ، جمهورییت جوان خود و خدمتگاران تریخواه وطن و هموطنان خود را همراهمی و مدد گاری کنیم ، همراهی و مدد گاری ای که متکی به نیروی ایمان باشد ، فارغ از اندیشه ها و تلاش های خود خواهانه و عنسیدی دور از توقعات و امیال فردی باشد .

هدف بزرگ خدمت به اکثریت مردم ما را از تشویش خود بینی و خود خواهی نجات میدهد و هدفهای بزرگتری را که در خدمت به جامعه و به جمهورییت دینامیک ما خلاصه میشود در برابر ما آفتابی می سازد . این امر بار ما را سبک می سازد و موقع میدهد زیاد در فکر منافع فردی نباشیم و حتی اگر

لازم افتد بخیر و منفعت جامعه تکلیفی به ما راجع شود از آن نه تنها بیم نکنیم بلکه با ایشر و سعه صدر ، فراخ دلی و جبین با ز جوانمر دانه آنرا بپذیریم تحمل کنیم زیرا در نهایت خیر و سود آن لابد بما و فرزندان ما رسید نیست .

آنانیکه با نیروی ایمان زندگی میکنند و با این نیرو حقایق و واقعیت عسرو زمان را ارزیابی می نمایند بهتر ملتفت هستند که برای نسل امروز ایشار و فدا کاری در راه سعادت حال و آینده وطن و هموطن زینست و افتخار است زینت و افتخار غرور بخش و غرور افزا ، این غرور نصیب آنانی میشود که بخود به گذشته های پر افتخار و به میراث بزرگ معنوی خود که در دل قرون بشمار آفتاب وار درخشیده است ایمان داشته و از کار نامه های بزرگی که با وجود نا مساعد بودن شرایط و نا رسایی وسایل مادی در هر قرن و هر زمانه ای نیاکان نیرو مند و بزرگ ما در راه سربلندی کشور انجام داده اند غافل نمانند باشند .

غنا می معنوی ، کلتور و فرهنگ ، شها مت و برد باری ، شکیبایی و پیروزی های مادر دل تاریخ در واقع گواه نیروی با عظمت ایمانست که مردم مادر همه ادوار واجد آن بوده اند . بر ماست تا متکی با این نیروی سرشار و ملتفت عظمت و قهرمانی يك ملت گمن ، درهای پیروزی را بروی خود بگشاییم و آرمانهای مقدس جمهورییت جوان و نظام مترقی خود را قدم بقدم بر آورده سازیم ، و با نیروی ایمان بر نابسامانی ها غلبه کنیم .

اختصار وقایع

مهم هفته

در کشور

پنجشنبه ۲۲ جوزا

ښاغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی جاپان و افغانستان با ښاغلی محمد نعیم در وزارت امور خارجه ملاقات نمود.

...

کمیته سرما به گذاری در جلسه خویشی پروژه فالین شو یی را به سر مایه بیش از بیست و شش ملیون افغانی منظور نمود.

...

شنبه ۲۴ جوزا

باقرانیت پیام زعیم ملی ماروزمادر طی محافل باشکوه و شاندار در سراسر کشور تجلیل گردید.

...

یک موافقتنا مه جدید اقتصاد دی بین افغانستان و یو گوسلاویا در بلگراد امضاء شد.

...

یکشنبه ۲۵ جوزا

ښاغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی جاپان و افغانستان با ښاغلی باختری وزیر زراعت ملاقات نمود.

...

مرکز صحنی فرعی علا قدری استال ف ولایت کابل افتتاح شد.

دوشنبه ۲۶ جوزا

ښاغلی وحید عبدالله معین سیاسی وزارت امور خارجه از بلگراد به کابل مراجعت کرد.

...

شاغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی جاپان و افغانستان با پوهاند دوکتور نوین وزیر اطلاعات و کلتور ملاقات کرد.

یکشنبه ۲۵ جوزا

صندراعظم اسرائیل برای بار اول از یک کانفدراسیون (اردن، اسرائیل و فلسطین) صحبت کرد.

از بالا به پائین:

ښاغلی محمد نعیم هنگام ملاقات با ښاغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی جاپان و افغانستان در وزارت امور خارجه. ښاغلی فیض محمد وزیر داخله هنگامیکه کپ بزرگ قهرمانی را به یکی از اعضای تیم فوتبال کلب بایکا تفویض مینماید. ښاغلی وحید عبدالله معین سیاسی وزارت امور خارجه هنگام ملاقات با ښاغلی حافظ الاسد رئیس جمهور سوریه.

۶ ساله کودکی که

استعداد شگرفی دارد

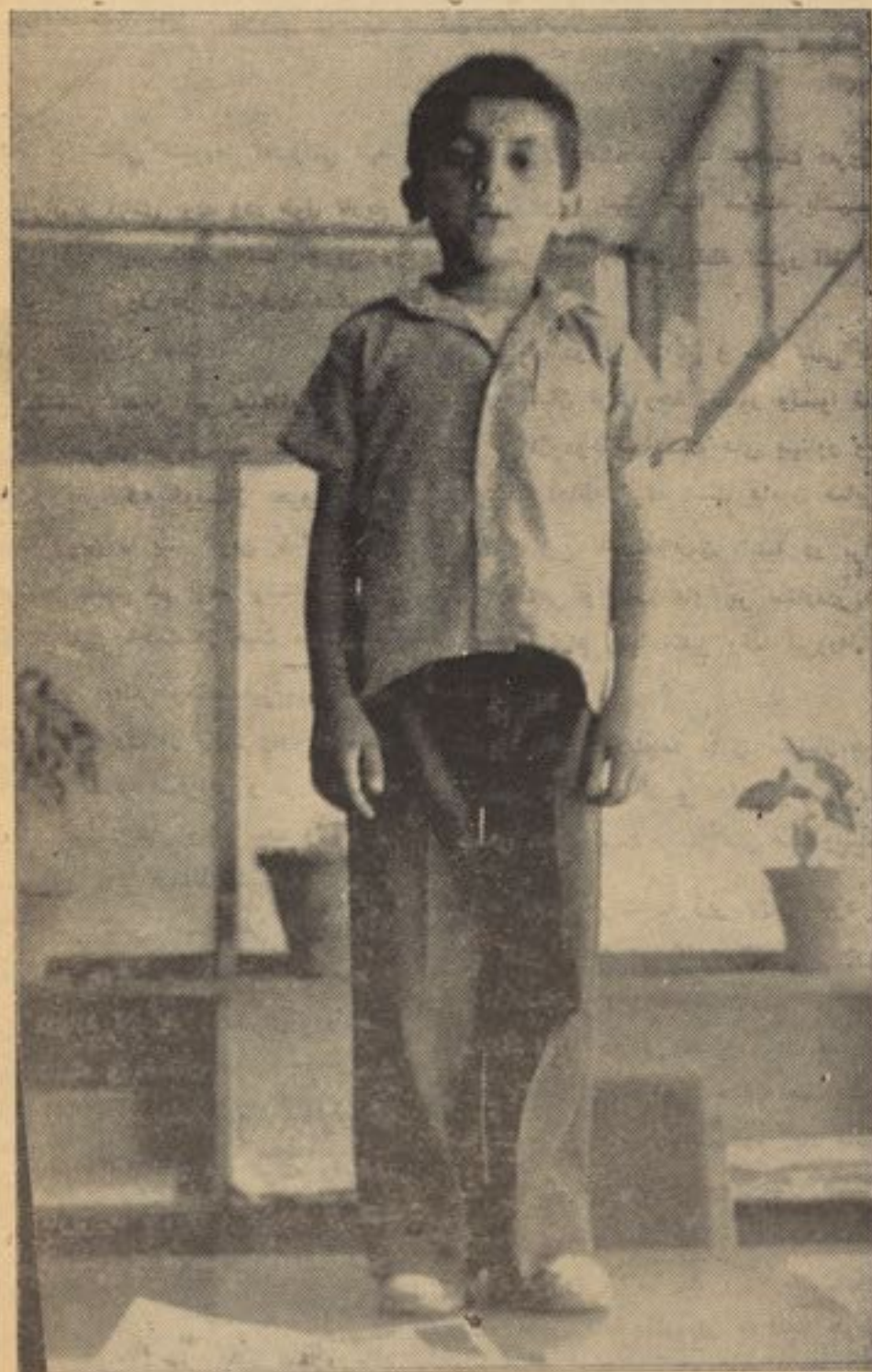
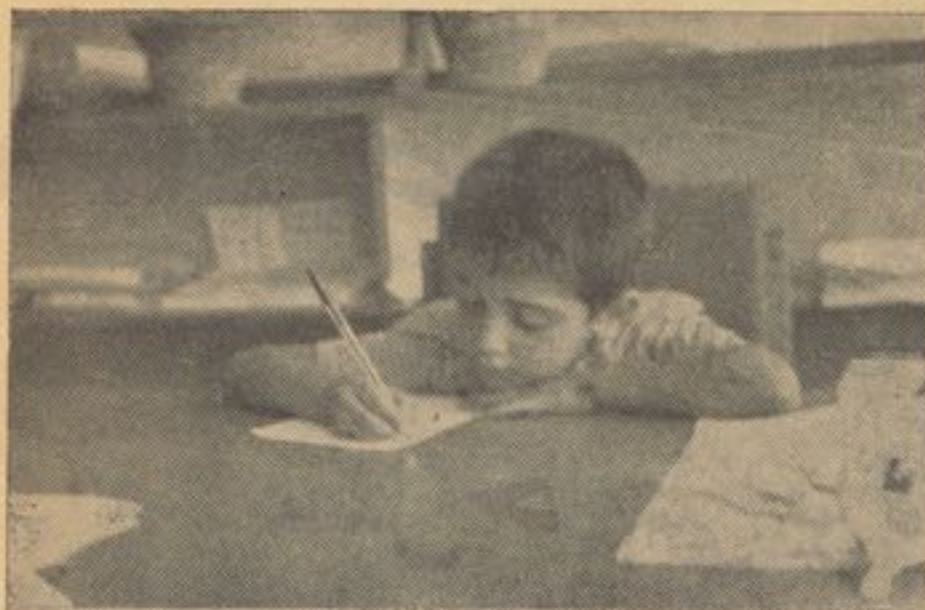
ریاضی میداند، الجبر و مثلثات را حل می‌کند، تاریخ را یاد دارد...

نکته هیی از زندگی سید جلال کو د ک استثنایی ...

در همه جا سخن از اوست... از سید جلال...
کودکی شش ساله ولی سوا از کودکان دیگر..
همین وسالانش هنوز درست سخن گفته
نمی‌توانند... مغزشان پراز لایه‌های کودگانه
است... ولی او، «سید جلال» اینطور نیست..
او الجبر میداند، معادلات را سریع و ساده،
تاجیکه آموخته حل می‌کند. بر ساین و کوساین
زوایا روشنی می‌اندازد، باروابط اساسی و
فرعی بازی میکند، تاریخ می‌داند، از جغرافیه
سخن می‌زند، بر اوضاع و احوال جهان واقف
است و در عین حال غرق بی‌خیالی هوشادمانی
های کودگانه اش ...

او کودک شش ساله‌یی است ... ولی سوا از کودکان دیگر ...

سید جلال، این پسرک شش ساله خودش	بدرستی تشخیص نمیدهند.	سریع می‌پوشاند ... او هم باید درس است ...	پدرش مرد بلند قدوداری چهره گندم‌گونه است.
راهمی بازده، ازدحام بیش از حد بر او تاثیر	همه بسوی سید جلال میدوند و در بسک	قدی کوتاه، کمی سبزه و افتابخورده .. یغنی	او یگانه معلم و مربی پسرش، یابه عبارت دیگر
نمی‌کنند و مانند مردان، مانند جوانان با جرات	لحظه ازدحام عجیبی در دفتر زوندون بر پا	بازو موهایی ماشین شده دارد.	کودکش می‌بایند ... با او قرار می‌گذارم و
بدون خجالت و دستپاچگی سخن میگوید ...	می‌شود، خیرتکاران، نویسندگان و بالا خره	راستی او هنوز یک طفل است، کودکی	دقیقی بعد، مردی وارد دفتر مجله میشود...
پدرش میگوید:	همه کارگران مطبوعه ... همه تلاش می‌کنند. تا	است، که مانند او همه روزه در کوچه بازار	اوسید کریم پدر سید جلال، است ... همکاران
من در سال های اول زندگی پسر، از او	در اتاق تنگ، جای پایی پیدا کنند و بسا	فراوان دیده می‌شوند... کودکانی که راه شان	زوندون با کنجکاو بی‌دنبال او می‌نگرند و در یک
دور بودم ... وقتی سید جلال سه‌ساله شد، من	کنجکاو (او) را ببینند ...	را پیدا کرده نمی‌توانند... خوب بود و ا	لحظه، چهره همه آن هارا، یک شادمانی

- بلی ... دوخواهر دارم .
می پرسم :
- کدام آن هارا دوست داری ؟
به طرز کودکانه و جالبی دستش را حرکت
مید هد و می گوید :
- هیچکدام را ...
می پرسم :
- از چه گونه آدم هایی خوشت می آید ؟
پاسخ او کوتاه است ، میگوید :
- آدم های باتربیت !
با اوشوخی می کنم ، میگویم :
- چرا اغرهستی ؟
میگوید :
- چیزی نمی خورم ، اشتها ندارم .
می پرسم :
- کدام خوردنی هارا دوست داری ؟
زود جواب میدهد ، میگوید :
- خوردنی های مفید ...
باز می پرسم :
- چه مفید است ؟
میگوید :

- آب سیب ، آب زردک ، برای معده فایده دارد
گوشت و مسکه آدم را چاق می کند ...
می بینم دیگران ، آن هایی که در ین میان
حاضر اند ، سخت منتظر هستند ، تا سید جلال
را سوال بیسج کنند ... لذا سخن را بسوی
دیگری می کشانم ... از ین کودک با استعداد
یکی دوسوال ریاضی و الجبر می پرسم ، قسم
بدست می گیرد ، اعداد را درست می نو یسد ،
خطش در عین خامی بسیار خوانا است ...
سوالات را حل می کند ، در برابر پرسش های
گونه گون من و دیگر همکاران مجله ، پایتخت
خارامی گوید ، حدود اربعه افغانستان را میداند ،
ممالکی را که در جهان دارای دو قسمت اند ، مانند
ویتنام شمالی و جنوبی ، آلمان شرقی و غربی
و امثال آنها ، یک یک نام میگیرد ...
درباره رژیم یکی دو مملکت می پرسم ،
او آگاهانه پاسخ میدهد حتی اساسات هر
رژیم را میداند ...
می پرسم :
تاریخ را می شیمی ؟
بقیه در صفحه ۱۵

از سفر بخانه برگشتم ، او کودکی بیمار ، ضعیف
و لاغر بود ... مدتی تحت تدایوی قرار داشت ...
زمانیکه قدم به پنسج سالگی گذاشت ، من
متوجه استعداد او شدم ... تا آنوقت فکر
نمی کردم ، که او از کودکان دیگر فرق
داشته باشد ... من وقتی کتابی می خواندم ،
سوالاتی حل می کردم یا روزنامه و مجله بی ورق
می زدم ، او ، سید جلال که پنسج ساله بود ،
نزد من آمد و از من می خواست تا با او کار کنم
روزنامه و کتاب رابه او یاد بدهم ، سوا لات
رابه او حل کنم و ... ولی من لبخندی می زدم
و تصور نمی کردم ، که او راستی علاقمند
اینکار است ، بلکه فکر می کردم ، هوس کودکانه بی
بیش نیست ...
یکروز وقتی خواستم تا او را امتحانی کرده
باشم و کتاب صنف اول را برایش بدم ، در مدت
یک هفته آن را آموخت ، در هشت روز دری
صنف دوم مکتب را فرا گرفت ، در سه روز کتاب
دری صنف سوم و در چهار روز کتاب صنف
ششم را چون شاگردانی که از مکتب فارغ شده
باشند ، یاد گرفت ...

بناغلی سید کریم ، به گفتارش ا دا مه
میدهد :
ساز همان زمان می پرزم ، که او استعداد دارد
و برای تربیه او کمر بستم ... او به ریاضیات
علاقه عجیبی دارد (لمت) که پرو گرام درسی
صنف دوازدهم مکتب است ، سید جلال در
یکروز یاد گرفت مشتق را که جزء دیگری از
الجبر است ، روز دیگر فرا گرفت و معادلات
یک مجهوله و دو مجهوله و درجه دوم الجبر را
در مدت کوتاهی چون متعلمین صنف بالای بیسه
ها آموخت ...
در تمام مدتی که پدر سید جلال سخن می زد ،
او بی خیال بروی جوگی نشسته و عکس مجله
عرا تماشا می کرد ... ازدحام باز زیاد شد ، از
بنا اناق به اناق دیگر و بالاخره به اناق سوم
رفتیم ، اما جالب اینجاست ، که او ، ایسن
کودک شش ساله در میان ازدحام و در زیر
نگاه های کنجکاو ، هیچ ناراحت نمی شد ،
خودش را نمی باخت و جست و خیز کتان راه
می رفت .
با او به گفتگو می پردازم ... راستی عجیب
است ، جواب های او را می گویم ، استدلالش
را می گویم و بالاخره پاسخ های منطقی که
میدهد ...

از کودکان ده پانزده ساله بعید می نماید
چهره سد ، بیک پسرک شش ساله ...
می پرسم :
- دیگر برادر هم داری ؟
میگوید :
- نه !
می پرسم :
- خواهر چطور ؟
میگوید :

خط او با وجود خامی ، بسیار خواناست ...
سید جلال بروی میز می ایستد تا عکاس
مجله ، عکسی از او بردارد ...
او مجله را ساده و آسان می خواند .

هامون صابری

آینه دار شب های پر ستاره و روز های آفتابی

مقتل حاجی بر لاس کاکای تیمور

در کنار جوین

بیشتر آنجا ها علوم عربی و دینی تدریس میشود.

مکتب این زمین جوینی بنابر زیادی تعداد شاکردان و عشق و مساعیت مردم بسرای آینده درخشان و نیکو آماده است و توجه روز افزون مردم به معارف نیز این امیدواری را بیشتر می گرداند.

گلیم بافی، گاو دوشی، همبزم آوردن و بیختن غذا و ترتیب منزل به عهده زنان است. به صورت عموم می توان گفت که سهم زنان در زندگی خانوادگی با مردان مساویست مردمان مالدار تابستانها به چرا های دورو نزدیک مواشی شان می روند و این گروه با تهیه پنم و پوست و غیره در پیشبرد اقتصاد کشور عزیز سهم می گیرند. توانائی شدن دریا برای کشت خرپوزه و تربوز نعمتی گران حساب میشود چه. خالک آب آورده برای این منظور مناسب میباشد.

سید میرا قبال، ملاصد، سلطان پیرالدین شمس الدین پیرالجب از ائمه ارات معروف آنجا است. از جمله زیارت سید میر آقا در نزدیک قلعه میشود در روزهای پنجشنبه و جمعه مرجع پیر جوان است.

مردم در تابستان پتوبه شانه می اندازد و زمستانها نمده می پوشند این نمده لباس مخصوص شان است که در ساختن آن زنان مردان هر دو سهم اند.

از بزرگان آن دیار در ساحه دانش و ادب، علاءالدین یعطای ملک جوینی صاحب تاریخ جها نگشای این زمین و غیره است. امروز بیشتر سر گرمی مردم را کار های عملی تشکیل میدهد. افسانه های لیلی و مجنون یوسف و زلیخا و علاوه بر آن افسانه درخت چهل صدا، سبزی پری، سیاه کاکل، دیوسفیه

که از روزگار باستان زبان به زبان تا امروز مانده میان گروه های عظیم مردم معروف است.

شب روز ادامه می یابد این از رقص هایی است که در آن عروسی ها بازار ی گرم دارد و به انواع مختلف میان مردم معمول است. این به دور آتش فروزان در عروسی ها رواج زیاد دارد و مانند تابا شعله های دیوانه و وحشی آتش هیجانی تر می گردد و آتش کنندگان شور و فریاد می کنند ...

از بازی های معمول آنجا گوی و چوگا نو کبلی است. در بازی کبلی دو گروه جوانان به دو طرف ایستاده میشوند و در میانه خط می کشند و بعد هر یک از اعضای بازی یکی از گروه مخالف را کش می کند. هر گاه یک نفر هم بتواند که حریش را از خط بگذراند بازی به نفع همان گروه تمام میشود. اله داد حسین، چشم مرغ از بازی های معمول است. کشتی ریسمان کشی و سنگ اندازی و جبهش از ورزش ها حساب میشود. اسب دوانی و شمشیر بازی در جشن ها و عیاد و عروسی ها رایج است.

تربیه مرغ خانگی برای استفاده از تخم و گوشت آن زیاد صورت می گیرد بیشتر غذا ها از شیر و تخم تهیه می شود. غذای چوپان در میان سنگها، کالک است و آن طوری تهیه میشود که خمیر را به دور سنگی می مالند و آنرا در میان آتش خاموش شده می اندازند و بدانگونه، آنرا می پزند. از پالک صحرائی برای تهیه خوراک زیاد استفاده میشود. دست مردم از دامن میوه ها کوتاه است زیرا با دها درختان را مجال نهر بخشی نمیدهد و تنها توت و عناب آنها اندک به نظر می خورد.

علاوه بر مکتب های دهاتی دختران در مرکز مکتب این زمین جوینی و چندین مکتب دهاتی و ابتدائی دیگر نور افکن های معارف کنونی در آن دیار به حساب می آید. تدریس در خانقاه ها هنوز موجود است و

علاقتمندان این صفحه را به موقعیت امروزی ولسوالی جوین بهتر آشنا ساخته باشیم سفر خیالی خود را باین نقطه کشور آغاز می کنیم:

در جنوب دریای ستابان و سرگشی بنام فراه رود میان فراه و جفا نسور ولسوالی جوین را از دو جانب دست های پنهان و بی آب و علف احاطه کرده است هامون صابری در غرب این ناحیه چون آئینه در برابر آسمان آفتابی و شب های پر ستاره در دل دست های آرام رویا انگیز و خیا لپرور افتاده است.

کاریز، الفغان، پنجه، درق، سلیمان، جوی نو، نسور از باده ها و دهات آرام و بی سر و صدای منطقه است. باد های صد و بیست روز که وادی عرات را زیر بال میگیرد به ستابان ازین ناحیه می گذرد. تابستان جوین گرم و زمستان سرد و خشک دارد.

مردم اکثرا به دهقانی مصروف اند. عده یی هم از راه مالداری امرار حیات مینمایند. تربیه گاو و گوسفند برای استفاده زیاد معمول است. بزرگترین ملاک تاسه چهار هزار جریب زمین دارد که در میان مردم به نام خان یاد میشود.

قلعه لاش، قلعه پشوران و قلعه جوین که در جمله آثار باستان جاهای تماشا یی را تشکیل میدهند و برای تردد موثر راه تان قلعه تماما هموار است. از پای قلعه لاش فراه رود می گذرد این قلعه آنقدر با شکوه و بزرگ ساخته شده که مردم معتقد اند که دیوها آنرا بنا کرده است و اعمار آنرا بالا تر از توان آدمی می بندارند.

عروسی ها بهترین محافل سروراند که تا پنجاه، شصت هزار افغانی در آن بسمه مصرم می رسد. این محافل با فیر تفنگ و آواز دهل و سر نای برگزار میشود و تاجند

از نقاط باستانی کشور ما که وقتی مهد مدنیت، عمران و آبادی بوده و در طول تاریخ شهرت بسزایی بهمرسانده است «جوین» باستانیست که امروز در تشکیلات ملکی مربوط ولایت نمرور است.

مقدسی (شمس الدین ابو عبدالله محمد بن احمد المقدسی) معروف به بشاری که از دانشمندان و جغرافیه نویسان معروف قرن چهارم است جوین را بنام گوین یا گوین که دارای حصار محکمی هم بوده نوشته است. بقول مقدسی این ناحیه از حیث مسو اد ارتزاقی بسیار توانگر و حاصلخیز بوده است.

شهر عمده آن عبارت از (آزاد وار) است در شمال آن علاقه اسفراین و در سمت غربی آن علاقه درغیان واقع بوده و بقول یا قوت حموی (ابو عبدالله شهاب الدین) جغرافیه نویس شهر اسلام آباد و ر پر جمعیت و دارای مسجد نفیسی بوده و در خارج دروازه آن کار و انسرای بزرگی هم وجود داشته و ملحقان آن به دو صد فرسوخ بالغ میگردد. بانهای فرا و نواحی آن

مرتاسر جلگه مذکور را فرا گرفته و آبیاری آن ذریعه کاریز ها صورت میگرفت از نقاط تاریخی معروف جوین یکی هم خوانه است که در شرق آزاد وار کنار سرك کاروان رو موقعیت داشته و طوریکه علی یسزوی در تاریخ مولفه خود نوشته است این همان

جانی است که حاجی بر لاس کاکای تیمور به قتل رسید و نیز قلعه ای درین حوزه وجود دارد که باسم جوین معروف و به فاصله نصد و بیست کیلو متر در جنوب غرب فراه در حکومت لاش و جوین کائن است و روی

خط ۶۱ درجه ۲۶ دقیقه ۲۷ ثانیه طول البلد شرقی و خط ۳۱ درجه ۴۱ دقیقه ۴۸ ثانیه عرض البلد شمالی موقعیت دارد. برای آنکه خوانندگان گرامی ژوندون و

یس
شعبان
سرای
سه
وادی
نختر
به
در
دندان
دندان
تسبی
صاد
سمن
قران
این
س
از
س
ن
ب
ن
و
س
ون
ت
ن
و
ن

نویسنده غ، حبیب نوابی

گل کو کنار

درین روزها در کابل و کوه‌دامن
 وقتدهار و بعضی نقاط دیگر وطن گل
 کو کنار نظر ربائی دارد و این گل
 طوریکه رنگ برنگ جلوه میکند
 همان قسم خوردن نانه آن انسان را
 برنگ دیگری می آورد و مستی
 می بخشد، نشاط و طراوت می آورد
 سر گیج می سازد و ازین عالم
 بدیگر عالم می برد و می آورد
 کسانیکه بعمل خوردن کو کنار عادی
 شده باشند آنها «غمزه کش میگیرند»
 در دهکده جرم بد خشان چند سال
 پیش از امروز مردی را دیدم که در
 سینه درخت کهن سال پنجه چنار
 حجره ساخته بود که دو متر در
 یکمتر بود سقف آن سه متر
 ارتفاع داشت دروازه حجره را بساز
 کرده داخل شدیم که چرا غمی
 افروخته بود و مرد غمزه کش در
 ساقی خانه خود تر یاک می کشید
 و از عالم و از حال خود بی خبر بود.
 بعضی اطبا کسانی را که بمرض
 سینه دردی مبتلا باشند بخوردن
 دانه کو کنار و پوست کو کنار
 توصیه می کنند پوست کو کنار اگر
 جوش داده شود گویند که مرهم
 سینه افکار است. بعضی اطفال
 گریه روی و نارام را هم تر یاک
 میدهند مادران آرام می خواهند
 اطفالیکه گنس و گیج می باشند
 در جوانی هفته فهم می شوند تا
 نریاک است اگر کسی یکبار بخوردن
 نریاک عادی گردید به مشکل آنرا
 نریاک کرده می تواند ترک تر یاک
 سخت است تارک آن بالاخره سر

اجتماع سران دول عرب حین گرفتن تصمیم درباره قطع صدور پترول به ممالک غربی.

پترول جهان را در نور دید

مناطق درجهان وجود دارد که نظر به عوامل
 بخصوص طبیعی و فعل و انفعالات منحصر بفرد
 و موجودیت شرایط مساعد در طبقات مختلفه
 زمین نفت سراغ میگرد.

ممالکی که از این رهگذر مقام شامخی را در
 جهان و مناسبات اقتصادی در دنیا دارند یکی
 هم ممالک عربی است، بخصوص عربستان
 سعودی که از منابع سرشار نفت پر خوردار
 است در مجموع کشور های عربی بزرگترین
 دارنده ذخایر نفت است، در حوادث اخیر
 کشور های عربی از نفت به حیث سلاح بر ضد
 دشمنان خویش استفاده نمودند، در حقیقت
 چون مسایل و موارد اقتصادی تعیین کننده
 همه مسایل در سایر زمینهها است، نفت و
 مسایل نفتی اگر سخنی به گزاف نگفته باشیم
 در مجموع مناسبات اقتصادی جهانی سهم
 ارزنده و قابل قدری دارد، در عصر کنونی
 که عصر علم و تخنیک است و صنعت در ممالک
 صنعتی با سرعت عجیب و غریب و سرسام
 آوری راه ترقی و تعالی می پیماید، نفت
 در این ترقی و تعالی صنعت و تکنالوژی به
 مفهوم عام کلمه و در سرعت بخشیدن به پروسه
 تکمیلی این دو عامل یعنی صنعت و تکنالوژی
 که زیر بنای مادی کشور هارا تشکیل میدهد
 نفت در کنار دیگر نیرو های ایجادگر و تولید
 کننده سهم بارز و قابل یادآوری دارد.

یاسر عرفات، مردیکه در جنبش خلقهای فلسطین مساعی خستگی ناپذیری انجام میدهد.

جریان صدور پترول را قطع می نمایند کشور بدست آوردن پترول و لذت میزنند.
 های صنعتی که با ممالک عربی از در مخالفت مجموع کشور های عربی دارنده نفت از
 پیش می آمدند به تلاش های مذبحانه بفرش خود دا رای سازمانی اند و مناسبات نفتی
 اگر نیم بر یان و نیم پخته خورده

ملك فيصل مرحوم در جلسه‌ای از کشورهای نفتی عربی .

شود مفرح است مانند سیاه دانه خشخاش بالای نان هر گاه با شیده شود نان را خوشخور می سازد . اما خدا از شیره آن نجات بدهد که مانند شراب ناب مرد افکن است . در قسمت های شر قی فیض آباد بدخشان این بته نشاء خیز د یده وچیده شده است چند قرن قبل يك شکاری ما هر کوه گرد به کشف این بته مو فق گردید . از دور نگاه میکرد که کبک ها و کبوترها از دامان کوهسا ران که باز میکردند کبوتر میرقصند و کبک سر چرخ شده و راه را گم کرده است شکاری چند کبک و چند کبوتر را بدون دانه و دام بدست آورد هر روز که میدید کبوتران ملاق میزنند و مسمعی میکنند گوشت کبک و کبوتر هم که خورده میشد انسان را خمار می ساخت . دختر مستانه شکاری دویده دویده نزد مادر خود آمده گفت: مادر جان از شکم کبک و کبوتر های شکار شده پدرم یکنوگ دانه های خورد خورد می براید . ما درش گفت:

بچیم این دانه های تخم کبک و کبوتر است این قضیه چند سال بعد کشف گردید . شکاری مسلسل دیوانگی مرغان را میدید که از کوه بندها باز میکردند دیوانه وار خود را بدر و دیوار میزنند چند کوه را گردش کرده بالاخره نظرش بیک صخره خورد که از بن آن چشمه جریان دارد و در اطراف چشمه چند گل آتشی دیده میشود گلها را بوئیده سر آنرا گنس ساخت بخانه آمد و بعد از چند هفته دوباره بجانب چشمه روان شد دید که گلها درک ندارد اما درساقه و سر آن بته گل بشکل مخروطی یک چیز سبز نمایان است آن را کسند و مغز آن را بشکافت از مغز آن دانه های سپید بزمین ریخت . درین وقت بته کش پیری آمد و در صخره تکیه زد و دم خود را راست کرد و از چشمه آب نوشید شکاری را دید که مخمور است . گفت مگر دانه کوننار را خورده شکاری گفت: کوننار چیست بابه جان؟ بته کش گفت: این همه دانه ها

پترول جهان ...

این کشور ها را از هر لحاظی با هم پیوند میدهد و در میدان کار زار اجتماعی آنها را مددگار همدیگر ساخته ، عمده ترین قسمت

سرمایه و عاید ملی کشور های عربی را بطرول و ذخایر سرشاری نفتی تشکیل میدهد ، آنچنانکه نفت در سایر زمینها اهمیت دارد ارجمند و حتی تعیین کننده و در تسریع جنبش مردم عرب نیز تاثیر عمده و بسزایی دارد چه

به همان نکته اولی برمیگردیم که اقتصاد روابط مادی و تولیدی همه پدیده هارا از لحاظ کمی و کیفی تعیین مرنها ید حتی تعیین کننده مسایل روحی و روانی نیز موارد اقتصادی است .
«توجه: عطا را دمرد»

زهر مار بجان آن تاثیر نمی کند افسوس که دشمن عقل و خرد است گل آن را گل « کوننار » گل خشخاش و گل تریاک میگویند .

کند نشه میشود ، شکاری قصه مرغان مخمور را سر تا پیا به پیر بته کش حکایت کرد ، پیر گفت کسیکه ازین دانه ها استعمال کند

کوننار است که بز مین ریخته است این دانه مانند دانه انگور است می شدن مخصوص نبود دانه انگور را هر کسی که ازین دانه ها استعمال

ترجمه ژرف بین

کتاب در آغوش خانواده‌ها یا خانواده‌ها در آغوش کتاب

طفلی برای نخستین بار کتابی را بدست می‌گیرد و پیر مردی در آخرین دوره زندگی اش اشعاریک شاعر بزرگ را مرور میکند. بین آنها کتله‌ای از انسانها وجود دارد که مصروف مطالعه و استفاده از کتب و آثار منطبعه‌اند.

همه ساله در اتحاد شوروی در حدود صد هزار عنوان کتب که تیراژ عمومی آن بیش از یکنیم میلیارد نسخه میشود نشر میگردد. در پنجاه و پنج سال اخیر کتب به ۱۴۵ زبان مختلفه مردم دنیا در اتحاد شوروی انتشار یافته است. در کشور شوروی بیش از ۳۶۰ هزار کتابخانه وجود دارد که مجموع کتبی که در آنها موجود است بیش از سه و نیم میلیارد جلد شده و اضافه از ۱۸۰ میلیون نفر از آنها استفاده میکنند. این خوانندگان بصورت عمومی تبعه خود اتحاد شوروی بوده و متشکل

از کسانی اند که از سنین ۵ ساله آغاز می‌یابند یعنی از آن سنی که حق دارد به کتابخانه خانامنویسی نماید.

بصورت عملی مشکل است کسانی را که بطور شخصی مطالعه از کسانی اند که از سنین ۵ ساله آغاز می‌یابند یعنی از آن سنی که حق دارد به کتابخانه خانامنویسی نماید.

کتاب می‌یابد بر دازند شامل این احصایه آورد.

کتاب در منزل انسانها بحیث یک شیئ نسبایت ضروری وارد میشود و مقامش را منحصبت احتیاج میرم خانواده‌ها حفظ می‌نماید.

اما در راه رسیدن به خواننده کتب مرحله‌ای را طی میکنند و این مرا حل عبارتند از: نشر، تیپوگرافی، بسته بندی کتاب، کتابفروشی‌ها، بیز مرکزی عمده فروشی کتاب در اتحاد شوروی بنام «سپوز گنیک»

طلال پنجسایه‌ای که ۱ و این بار کتاب می خواند .

کتاب در محیط سالخوردگان

یاد میشود .
 عمارت بزرگی است که هر طبقه آن ، عالمی است : طبقه ادبیات سیاسی ، طبقه هنری و غیره که بدون رهنمایی در این کتابخانه ممکن است بزودی راه تان را گم کنید و سرگردان هر طرفی را زیر پسا بگذارید و به نتیجه ای نرسید .
 مدیر این کتابخانه ایوان خمیلنسکی درین مورد تو ضیحات میدهد :
 - قبل از آنکه سفر خویش را در بیخ و خم ها و کجگردشی های عمارت ما آغاز نمائیم می خواهم موضوع جریان طبع کتب را برای احتیاطی در نظر شما مجسم نمایم و البته قطع نظر از آنکه بین خواننده و طبع کتب يك هر حله دیگری هم وجود دارد که دیونمودن کتب است .
 در اتحاد شوروی بیش از ۲۰۰ طبقه است که محصولات آن در سراسر کشور توزیع شده و بسته استقامت های مختلف سر زمین پهنش و رما راه می افتد . مقیاس طبع کتب ایجاب می نماید تا تمام کتب به شکل مرکزی تحت کنترل در آمده و از همین کانال به محلات مورد نظر تقسیم و توزیع گردد .
 ما فعلا کاری را درین کتابخانه انجام میدیم که مطابق سه ایالت بزرگ اتحاد شوروی انجام میدهد بدین معنی که معادل کار تقریباً هفتاد مطبعه را عهده دار میباشیم .
 ما در حدود ۳۰۰ مجل عمده فروشی کتب به سویره ایالات (جمهوریت ها) جمهوریت های خود مختار و مناطق و محلات داریم بطور مثال در سال ۱۹۷۴ ما برای آنها بیشتر از ۱۰۰ میلیون کتاب را ارسال نمودیم و با یسد بخاطر داشت که مطابع مسکو به تنهایی قادر نیست از عهده این کار بدر آید .
 این امر را فقط ممکن است بروی صفحه کاغذ بسپورلت نوشت : کتاب را اخذ میکنند و بعدا به مراجعش می فرستند . برای همین کار به اصطلاح ساده قوه انسانی ، ماشین ها ، میکا نیزم ها ، و سایل نقلیه ، و سایل و ماشین های حساب الکترونی بکار می افتند

قبل از آنکه بسته ای از کتب را به یکی از مجلات جغرافیایی از سال نمائیم ما باید آثار و کتب دست داشته را اولاً نالیز نموده مسورد سنجش قرار داده اسناد مر بوط به آن را تهیه نمائیم .
 و برای این عمل ناعلا جیم که به ماشین های حساب الکترونی پناه ببریم و مدد بخوا هم و از طرفی هم خوا هشات خوانندگان را مد نظر گرفته احتیاجات شانرا مورد تحلیل و نالیز قرار دیم . البته شکی نیست که مسایل اجتماعی و علایق علمی مد نظر گرفته میشود و درین لحظات ما شکل يك دیونوی را که يك تمایل علمی داشته باشد بخود میگیریم . مشکلات عجیبی را بر میخوریم مثلا اشتراك کنندگانی که در خواستی داده اند و باید کتب مورد نظر شان تجدید چاپ شود و بول نشر آنها هم قبلا بر داخته اند به میلیونها نفر میرسد بطور یاددهانی مختصر اشاره به کتب ذیل مینمائیم :
 آثار یو شکی که در ده جلد تدوین شده ۵۰۰ هزار نسخه .
 آثار داستا یو فسکی بدخل ۳۰ جلد - دو صد هزار نسخه .
 آثار ماکسیم گورکی بدخل ۳۳ جلد - ۳۰۰ هزار نسخه .
 از باوتو نسکی - ۲۰۰ هزار جلد
 آثار شولوخوف - ۳۰۰ هزار نسخه .
 آثار دکنز - ۶۱۰ هزار نسخه (۳۰) جلد .
 آثار بالزاک و گوتسه - هر کدام ۳۰۰ هزار نسخه و به همین ترتیب آثار دیگر جالب اینجا ست که اگر مردم ده سال قبل به آثار فرضا ژول ورن علاقمند بودند امروز به کتب تخنیکی و امور تعمیرات احتیاج پیدا نموده اند و در خواست چاپ آنها نموده اند که به ۷۵ هزار نسخه میرسد .
 ادبیات سیاسی و فلسفی علاقمندان بیشتری پیدا نموده است .
 آثار سنقراط ، افلاطون ، ارسطو ، دکارت ، گوگول ، سکو و رود و غیره هم علاقمندانی دارند و ما مجبوریم برای اطفای آتش ذوق علاقمندان آستین بر زنیم و خدمت کنیم .

قال حافظ

شنبه

۱- خیال نقش تودرکار گاه دیده کشیدم
 بصورت تو نگاری ندیدم و نشینم
 ۲- مرا عهدیست با جانان که تا جان در بدن دارم
 هواداران کویش را چون خویشتن دارم
 ۳- الای بیرون فرزانه مکن عیبم زمیخانه

که من دوترک پیمانه دلی پیمان شکن دارم
 ۴- خدارا ای رقیب امشب زمانی دیده بر هم نه
 که من بالعل خاموشش نهانی صد سخن دارم
 ۵- همتم بدرقه راه کن ای طاهر قدس

که دراز است ره مقصد و من تو سفرم
 ۶- نامم زگار خانه عشاق محو باد
 گرم جز محنت تو بود شغل دیگرم
 ۷- غم گیتی گراز پایم در آورد
 به جز ساغر کسی باشد دستگیرم

یکشنبه

۱- مژن بر دل ز نولک غمزه نیرم
 که پیش چشم بیمار و ت بهیرم
 ۲- چنان بر شد فضای سینه از دوست
 که فکر خویشتن گم شد از ضمیرم
 ۳- پروانه راحت بده ای شمع که امشب

از آتش دل پیش تو چون شمع گدازم
 ۴- زلف تو مرا عمر درازست ولی نیست
 در دست سر مویی از آن عمر درازم
 ۵- همچو چنگ اربکناری ندی کام دلم

از لب خویشتن چونی یک نفسی بنوازم
 ۶- ماجرای دل خون گشته نگویم با کسی
 زانکه جز تیغ غمت نیست کسی دمسازم
 ۷- بر سر تربت من بامی و مطرب بنشین
 تا ببویبت زلفد رقص کنان بر خیزم

دوشنبه

۱- گرچه بزم نوشی تنگ در آغوشم کش
 تا سحر که ز گنار تو جوان بر خیزم
 ۲- در عاشقی گریز نباشد ز ساز و سوز
 استاده ام چو شمع مترسان ز آتشم
 ۳- نخست روزیکه دیدم رخ تو دل میگفت

اگر رسد خللی خون من بگردن چشم
 ۴- من که از آتش دل چون خم می در جوشم
 مهر بر لب زده خون میخورم و خاموشم
 ۵- به عزم توبه سحر گفتم استخاره کنم

بباد توبه شکن می رسد چه چاره کنم
 ۶- گدای میگردم لیک وقت هستی بین
 که ناز بر فلک و حکم بر ستاره کنم
 ۷- به مزگان سیه کردی هزاران رخنه در دینم
 بیا که چشم بیهارت هزاران درد بر چشمم

سه شنبه

۱- مایر غمان دست دل از دست داده ایم
 هراز عشق و همفلس جام داده ایم
 ۲- ای گل تو درش داغ صبوحی کشیده
 مان شقایقیم که بسا داغ زاده ایم
 ۳- جانیکه تخت و مستد جم هرود بیاد

گر غم خوریم خوش نبود به که می خوریم
 ۴- غنچه گو تنگدل از کار فرو بسته میباش
 کز دم صبح مدد یابی و انفاس نسیم
 ۵- در دل ندم ره پس ازین سهربتان را

مهر لب او بر در این خانه نهادیم
 ۶- عسرت کنیم وزنه بحسرت کشندمان
 روزی که رخت جان به جبهاتی دگر کشیم
 ۷- ماشینی دست بر آریم و دعائی بکنیم
 غم سحران ترا چاره ز جانی بکنیم

چهارشنبه

۱- سخنی نیست که نایی تو نخواهم حیات
 بشنو ای یک خیر گریو سخن باز روان
 ۲- چو مستم گسوده مستور نشین
 چو شو شمع داده ز هم منو شان
 ۳- بیرون پیمانه کش من گروانش خوش باد

گفت بر عزیز کن از صحبت پیمان شکنان
 ۴- بفرود د رمانان برگشتی از دوست
 نگردد هیچکس بسا دوست دشمن
 ۵- دلسم را شکن و درینا میسنداز

که دارد در سر زلف تو مسکن
 ۶- وفا کنیم و علامت کشیم و خوش باشیم
 که در هر رفت ما گسار نیست رنجین
 ۷- من چو گویم که قدح نوش و لب ساقی بوس
 بشنو ازنی که نگوید دگری بهتر ازین

پنجشنبه

۱- باهر ستاره سروکارست عرشیم
 از حسرت فرورخ رخ همچو ماه تو
 ۲- گرچه خورشید فلک چشم و چراغ عالمست
 روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو
 ۳- ازین جدا شو که تو ام نور دیده

آرام جان و مونس قلب ر میده
 ۴- دهم مکن ز عشق روی ای مفتی زمان
 معذور دارمست که او را ندیده ای
 ۵- خود را بکش ای بلبل ازین روشک که کلمی را

با باد صبا وقت صحر جلوه گسری برد
 ۶- آنچنان مهر توام در دل و جان جای گرفت
 که اگر سر برود مهر تو از جان نرود
 ۷- خراف عشق تو بودم چو ماه تو بودی
 کنون که ماه تماشای نظر در رخ مدار

جمعه

۱- یوسف ام گشته باز آید بکنان غم مخور
 کلبه اخزان شود روزی گلستان غم مخور
 ۲- دور گردون گردد روزی بوهراد مانور
 دایما یکسان نباشد حال دوران غم مخور
 ۳- گرچه منزل بس خطرناکست و مقصد بس بعید

هیچ راه نیست کائرا نیست با بان غم مخور
 ۴- به سختی گنمت بشنو و بهانه بگیر
 هر آنچه تا صبح مشفق بگویدت بپذیر
 ۵- در لب تشنه مابین مدار آب دروغ

بر سر کشته خویشتن آبی و ز خاکش بر گیر
 ۶- سابقا بکجریه از آن آب آتشگون که من
 در میان بخته گمان عشق او خامم هنوز
 ۷- فدای بی رهنی چاک ماهرو بان باد
 هزار جسامه تقوی و خرقه پسر هیز

۶ ساله کودکی ...

می گوید :
 - بلی !
 می پرسم :
 - احمدشاه بابا که بود ؟
 می گوید : یک پادشاه افغانستان ...
 می پرسم :
 - انقلاب کبیر فرانسه کی رخداد ؟
 می گوید :
 ۱۷۸۹
 - تیمور لنگ که بود ؟
 می گوید :
 - اوهم یک پادشاه بود ...
 می پرسم :
 - چگونه پادشاهی بود ؟
 دستش را حرکت میدهد و با خشونت
 میگوید :
 - بسیار بد بود ... همه جا را خراب
 کرد ...
 می پرسم :
 - سلطان محمود غزنوی چگو نه بود ...
 لحن جدی بی بخود می گیرد مانند اینکه

اوضاع آن زمان را خودش هد بوده ، با سخ
 میدهد:
 - پاد شاه خوبی بود ، بت هارا شکستانده ،
 بسیاری را مسلمان ساخت ...
 او درجریا ن حرف زدن گاهی بادستانش ،
 حرکاتی را برای تایید گفته هایش ، انجام میدهد
 گاهی مانند کودکان شوخی میکند ، حاضر
 جواب و در عین حال بسیار پرچرنت است .
 یکی از اعضای مجله از سید جلال سوال
 جالبی کرد وجواب سید جلال نیز جالب بود ،
 او پرسید: جلال جان چند رفیق داری؟ جلال
 دفعتا پاسخ داد: هیچ . طبیعی است که از نظر
 سن و سال رفقای او باید همسنتش باشند ولی
 همسالان او کجا حرف های او را درک میکنند؟
 در آخر می پرسم :
 - در آینده چه آرزو داری ؟
 میگوید :
 - آرزو دارم ، داکتر ساینس شوم ، پروفیسور
 شوم ...
 بعد در میان هلبله و ازدحام ازدفتر مجله با
 پدرش می رود !

سید جلال و پدرش

فال حافظ

خوانند گمان گرامی !

در هر روز از هفته که میخواهید فال بگیرید به تصویر بالا توجه نموده یک حرف از حروف نام خود را انتخاب کنید و آنرا از دایره بزرگ پیدا نمایید . (فرقی نمی کند که حرف اول باشد یا دوم باشد یا نهم) در زیر همان حرف مثلثی قرار دارد که دارای خانه های سفید و سیاه میباشد و در داخل خانه های سفید آن سه عدد ثبت شده است از آن سه عدد هر کدام را که دلخواه شماست انتخاب کنید و آنگاه به همان شماره در زیر نام همان روز از هفته مراجعه کنید و جواب خود را از زبان حافظ شیرین سخن دریافت نمایید .
 مثلا روز یکشنبه حرف چهارم نام خود را که میم است انتخاب و از جمله سه عددی که در زیر قوس مربوطه به این حرف دیده میشود یعنی ۷ را اختیار نموده اید . باید به بیت هفتم روز یکشنبه به اشعار صفحه مقابل مراجعه کنید و بخوانید لسان اللغیب بشما چه می گوید !

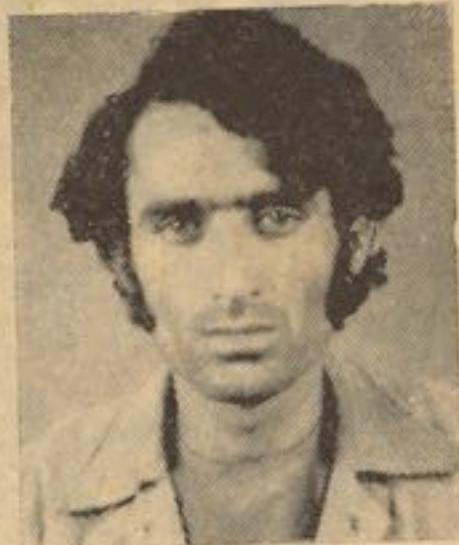
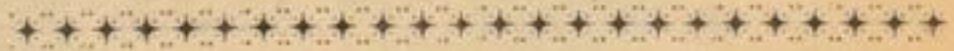

تلفون منزل رئیس تحریر ۲۲۹۵۹
 تلفون دفتر مدیر مسوول ۲۶۸۴۹
 تلفون منزل مدیر مسوول ۲۳۷۷۳
 تلفون ارتباطی معاون ۱۰
 تلفون منزل معاون ۴۰۷۶۰
 مدیریت توزیع ۲۳۸۳۴
 سوچبورد ۲۶۸۵۱
 آدرس : انصاری واپ
 وجه اشتراك :

رئیس تحریر : محمد ابراهیم عباسی
 مدیر مسوول عبدالکریم رو هینا
 معاون : بیغله راحله راسخ
 مهمم : علی محمد عثمان زاده .
 تلفون دفتر رئیس تحریر ۲۶۹۴۵

در داخل کشور ۵۰۰ افغانی
 در خارج کشور ۲۴ دالر .
 قیمت یک شماره ۱۳ - افغانی

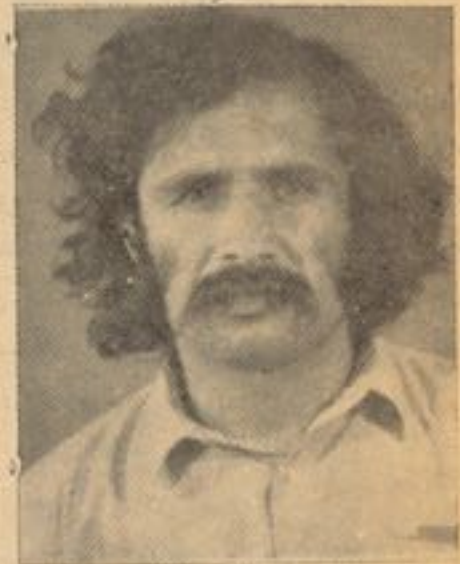
نفر چهارم

سلطان محمد

سید کریم

عارف

انداز آن استفاده کنند لذا بایسکل رادریک کوچه فرعی رها نموده پس کار خود رفته اند.

این قضیه را در همین جا گذاشته به واقعه دیگری توجه میکنیم ، واقعه ای که یک هفته بعد از آن بوقوع پیوست. قبل از ظهر روز اول جوزا نیز مانند سایر روز ها جنب و جوش در میکروریان کمتر است، معمولا از طرف عصر درین منطقه جمع و جوش خوبی بملاحظه میرسد، زیرا در طول روز اکثرا ساکنان منطقه در مکاتب و یا در ادارات بالای کار خویش اند. درحوالی ساعت یازده زنگ دروازه

کمک میخواند، همسایه فوراً جریان را بپولیس راپور میدهد و بزودترین فرصت کمیسیون بررسی جرایم سرقت خود را بمحل واقعه میرسانند. خانم شنسب وقتی که بخانه اش بر میگردد با یکعده از مامورین پولیس مواجه شده سراسیمه میگردد، پولیس او را به آرامش دعوت نموده بهمشاهدات خود در محل واقعه ادامه میدهد، ضمن جستجو دریک کوچه دور تر از منزل خانم شنسب پولیس بایسکل را پیدا میکنند بایسکل مذکور پایدل ندارد و چنین فکر میشود که سارقین نتوانسته

حرف های زن خوشحال میشود، خوشی او برای خدمه غیر مترقبه است، اما قبل ازینکه مجال فکر کردن پیدا کند، مرد داخل حویلی شده، دهمن خدمه رامحکم بسته او را بدرون اتاقی میبرد و سه نفر دیگر از رفقاییش که دور تر ایستاده اند نیز وارد خانه شده بعد با سرعت چند چیز را برداشته فرار میکنند، چیزهایی را که آنها باخود گرفتند عبارت بود از، دودانه کامره عکاسی، دوپایه رادیو و یک عراهه بایسکل، بعد از رفتن آنها خدمه بالای بام برآمده از همسایه

ساعت هفت شام ۲۵ نور است و هنوز تاریکی کاملاً بر شهر مسلط نشده، یکان چراغ روی دروازه های خانه های مغشمن و زیبایی وزیر اکبر- خان مینه روشن گردیده. عقب دروازه یکی ازین خانه هامردی ایستاده است، او نگاهی به سه رفیق دیگر خود که دورتر از او قرار دارند انداخته بعد دستش را بطرف زنگ در پیشش میبرد، وقتی که انگشتش به دکمه زنگ تماس میکند بدون تردید فشاری به آن وارد نموده، لحظه بعد هنوز باز دوم دکمه رانفشرده که در باز میگردد، زن میانه سالی که از وضعش پیدا است که خدمه خانه است قیافه پرسش گری بخود گرفته، وقتی که نامه ایرا بدست مرد می بیند می پرسد:

سخیریت است کی ره کار دارین؟

مرد قیافه بی تفاوتی بخود گرفته میگوید:

از نصر الدین جان خط آوردیم.. والده صاحب شان خانه اس؟ نام نصرالدین برای خدمه خیلسی آشنا است، نصرالدین پسر میرمن طاهره شنسب مالک منزل در المان تحصیل می نماید. خدمه باخوشحالی میگوید

هیچ کس خانه نیست، طاهره جان و دختر شان میکروریان رفته اند بعد از آن هم سینما میروند. مردیکه نامه را بدست دارد با شنیدن

این اشیاء سارقین بعد از دستگیری به پولیس تسلیم دادند

دو نفر از متهمین اعتراف کردند، ولی یکنفر سرسختانه انکار میوزد

و نفر چهارم نیز بدست نیامده

اپارتمان یکی از بلاک ها بصدا درمی آید. دروازه گشوده میشود و کسی که زنگ زده را فاش کرده بمرودی که معلوم است مستخدم منزل می باشد نام کسی را بزرگان رانده میگوید:

فلانی جان خانه است؟

مستخدم که نام صاحب اپارتمان را می شنود میگوید:

نه باحال نیامده.

طرف مقابل قیافه قهر آلودی بخود گرفته به رفیق پهلوی خود میگوید: تا تو ببین که بما گفت خانه من بروید من میایم مگر تا حال درک ندارد. بعد رویش را بطرف مستخدم گشتانده میگوید:

همین بیشتر در بازار دیدمش گفت خانه من بروید من زود میایم مستخدم می پرسد:

شما رفیق های فلانی جمان هستید؟

آنها جواب میدهند:

بله... اما خودش کجا ست و چرا تا حال نیامده؟

مستخدم با لبجه احترام آمیزی میگوید:

پس بفرمائید در خانه بنشینید حتما اومی آید.

«رفقا» داخل خانه میشوند و مستخدم در فکر اینست تا برای شان جای درست کند ولی رفقا «رفقا» تغییر روش داده مستخدم را به بشتاب می برند و هنوز دست هایش را می بندند آنوقت با عجله چند چیز را برداشته از زینه ها فرود می آیند.

در بیرون یکی از آنها بسو عت ناپدید میشود و حرکات غیر عادی یکی از «رفقا» توجه پولیس را جلب می نماید. همزمان با آن صدای غالمغال یکنفر از اپارتمان که «دزد... دزد» میگوید اشتباه پولیس را قوی تر میسازد و زمانی که آن شخص سرعت قدم ها یش افزوده میخواهد خود را از معرکه بدر آورد پولیس به همکاری مردم او را دستگیر می نماید.

جوانیکه بایک مقدار اشیای مسروقه از طرف پولیس مورد سوال واقع میشود خود را سید کریم پسر سید ابراهیم معرفی نموده میگوید در قلعه

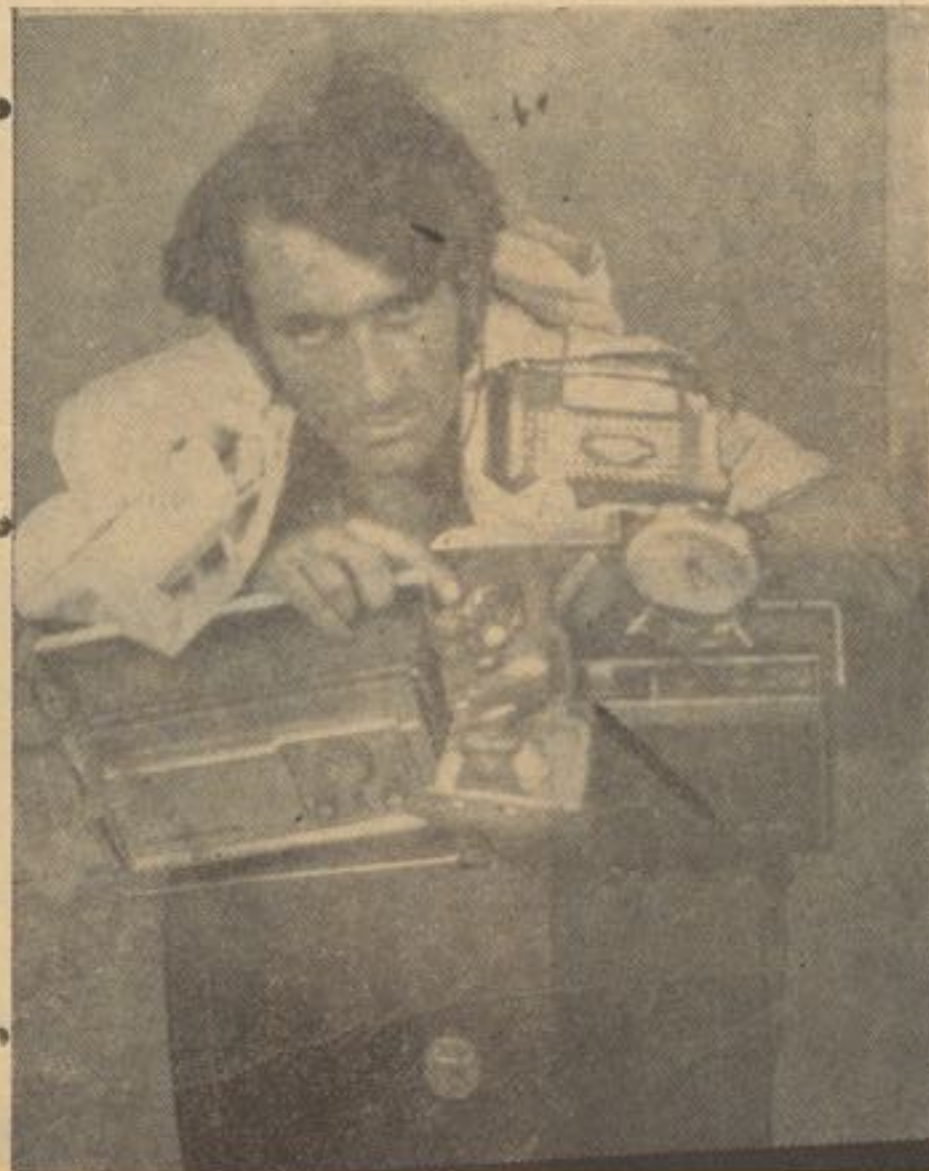
را نمیدانست ولی در سرقت وزیر - اکبرخان مینه محمد عارف را با شغل و محل بود و باشش معرفی کرد، پولیس از روی چگونگی واقعه دریافت که این همان واقعه سرقت منزل میرمن ظاهره شنسب است که آنها در جستجوی عاملین آن بودند، محمد عارف بزودی دستیاب شد و لسی او بکلی از اشتراک خود در واقعه اولی انکار ورزیده حتی باسید کریم عدم شناسایی خود را ابراز نموده، گر چه در حضور خودش سید کریم علیه او شهادت داد ولی عارف قطعاً زیر بار نرفته گفت:

نمیدانم بچه علت این شخص مرا در سرقتی که نمودم چه وقت و چگونه اتفاق افتاده، همکار خود معرفی میکنند.

در واقعه سرقت منزل میرمن شنسب که در شروع این نوشته از آن یاد کردیم خیمه منزل که صورت سارقین را دیده بود تذکراتی در مورد

سید کریم که به دست داشتند در هر دو واقعه اعتراف کرده است در مورد سلطان میگوید که او سابقه دار است، این مطلب برای پولیس کمک زیادی میکند، دفاتر ثبت واقعات جنایی بررسی میشود و بالاخره عکس و مشخصات سلطان محمد با جرایم سابقش واضح میگردد. اکنون که عکس سلطان بدست پولیس افتاده است دستگیری او اندک آسانتر میشود. رفت و آمد ها به خانه ای که سلطان بقول سید کریم در آن زندگی میکند زیر نظارت قرار میگیرد و بالاخره سلطان در حوالی صبح یکی از روزها دستگیر میشود.

سلطان با داشتن سابقه جر می و اینکه سید کریم هم علیه او شهادت داده چاره جز اعتراف ندارد. باز هم برای پولیس موضوع عارف مطرح میشود، سلطان در غیاب مشخصات عارف را تعریف کرده از همدستی او با خود و رفقاییش صحبت میکند و بعد عملاً با عارف روبرو میگردد، او نیز بالای عارف شهادت میدهد و میگوید همکار دیگر ما اینست. علاوه از آن از جیب سلطان نامه ای بدست می آید. سلطان میگوید، این نامه را عارف نوشته است و ما پلان سرقت دیگری را طرح کرده بودیم. عارف باز هم انکار نموده میگوید: این شخص را قطعاً

سلطان محمد به یازده فقره سرقت اعتراف کرد

دوکتور شیر علی حسینی ر

کار دبو نده یا تیغ زیبایی

آفرین

جراح پلاستیك دهم ساز زشت رویان دنیا

این هنگامه نوین در جراحی جهان طب، زشتی هانا بود گردید
داستان دختریکه چارده سال با دهن بسته بسر برد ورنج کشید

و نه آن گوش فرا داده بودم. شنیدم که داکتری حرف میزد.

حرف و صحبتی که از هر جمله و امید بهبودی در من افزایش میافت. دیگر سر از پا نشناختم. پدرم راضی زدم و فریاد بر آوردم. پدر: «دیگر من معالجه خواهم شد و ازین بلایجات خواهم یافت. بلی او خودش گفت داکتر گفت، داکتر جراح پلاستیک ...»

پدرم با اینکه چندان امید و یقین نداشت و باورش نمیشد که طب بتواند دخترش را ازین ورطه نجات دهد بای هیلی و به سبب خوشی خاطر دخترش، دختریکه یک عمر زنج برده و عذاب کشیده بود، قبول کرد که مرا به آن داکتر برساند. با رضایت پدرم دیگر درنگ جایز نبود. بزودی بسا پدرم راهی کابل شدیم. من با قلب آکنده از امید و سرور و پدرم با دل مملو از شک و تردید ا بعد از جستجو آن داکتر را یافتیم. فراموش نمیکنم آنروزی را که قرار بود باوی ملاقات کنیم و معاینه شویم. بیم و هراس قلب پر از امیدم را فرا گرفته بود. بیم و هراس از اینکه مبارا جواب رد بشتوم ...

بالاخره آن ساعت نیز فرا رسید و سپری شد. خوشبختانه داکتر پس از معاینه مزه دار که مشکلم قابل حل است و هر شش درمان پذیر اما بدین شرط که مدت زیادی را در بیمار میگردد و چند مرتبه جراحی لازم دارد تا هم ندای گردوهم زیبایی صورت بساز گردانیده شود.

... بالاخره موقع عمل فرارسید و تحت جراحی قرار گرفتم. در اولین عمل (عمل درمانی) دهنم باز گردید و لاشه ها از هم جدا ساخته شد پس از چندی که تداوی شد تقریبا شفا یافتم برای بار دیگر بالای میز جراحی رفتم و تحت آجاغوی جراحی یا کارد زیبایی آفرین قرار گرفتم.

با انجام عمل دوم دیگر زیبایی صورتم نیز برگردانده شده بود. دیگر نه دهنم بسته بود نه از آنیم زشتی لبها و دهنم اثری باقی ماند.

هرگز آنروزی را که برای اولین مرتبه پس از عمل موفقانه جراحی به آینه نگاه کردم

غیظه میخوردم و با خودم زمزمه میکردم چرا خداوند مرا چنین ساخت و به کدام گناهم گرفت که بدین روزم افکند. چرا غیر از دیگر ام نمیتوانم مانند دیگران بسازم و چرا ...؟؟

دوست و آشنایان نداشتم، یگانه رفیقم رادیو بود و تنها سرگرمی ام گوش دادن به آن. هر وقتی از تنهایی و اندوه خسته میشدم به آن پناه میبردم و آنرا میشنیدم ... با لایحه این رفیق شفیق رسم رفتار را بجا آوردم کمک و راهنمایی ام نمود.

آنروز که تنها رفیقین پهلوی رادیو نشسته

از قبل شیر و شور با اتمال آن تشکیل می داد و من بر اینکه مزه حس کنم صرف آنرا به سبب گرفتار شدنم لازم تلقی نمیکردم.

با این چهره و این پیراهن چارده سال زندگی من با اندوه سپری شد.

آرزوی جز مرگ نداشتم، از اجتماع خوشم نمیآمد، گوشه گیر و انزوا طلب بودم از آینه نفرت داشتم و تا وقتی مجبور نمیشدم خودم را با آن نگاه نمی کردم.

شرم داشتم به انظار ظاهر گردم بدیگران

دختریکه پس از چارده سال تحمل درد ورنج با جراحی پلاستیک شفا یافت داستانش را چنین تعریف میکند:

هنوز بیش از شش هفت سال نداشتم که سرخکان گرفتم و با عاقبت وخیم آن سردچار شدم. بلی این بلا را سرخکان بسرم آورد.

دهنم را بست. فك پایین را با کام با لایه درهم آمیخت و دندانهای بالا و پایین با هم بافت خوردند قسمیکه بجز از روزنه کوچکی در دهنم باقی نماند و مدت چارده سال از طریق مجرای بینی غذا میخوردم آنچه چه غذایی خوراکم را فقط خوراکی های ما میخوردم.

چارده سال با دهن بسته بسر برد و اما اکنون...

قبل از عمل

برای آرمیم از گوشت بازویش گرفته میشود

اکنون منتظر عمل دوم برای زیبایی میباید

بعد از عمل

قبل از عمل

میباشد
از اختراعاتیکه در امریکا نموده اینهاست:
۱- آله ای بنام روززی سکتروفوتو میتر
که از فوتو میتر سابق فرق دارد یعنی علاوه
بر تعیین نوعیت بلورها ، سرعت تشکیل
کرستل ها را نیز در ادرار نشان میدهد .
۲- آله دیگر قدرت و تعداد اسپرم های
متحرک را در يك میدیا نشان میدهد و برای
تعیین قدرت القاح بکار میرود .
۳- برس دندان برقی .

- ازداکتر مسکینار میپرسم : چطور
با این همه موفقیت در رشته الکترونیک به
جراحی پلاستیک رو آوردید و چه انگیزه ای
باعث گردید درین رشته تخصص گیرید ؟
او گفت : عده بیشماری از مردمان جهان
از معیوبیت هایی به صورت و اندام خود رنج
میرند که این رنج منحصر به خود آنها
نمانده اعضای فامیل و اجتماع را نیز متأثر
میسازد . این تأثیر مرا و داشت تا درین
رشته تخصص گرفتم که البته نقطه عطف
و آغاز این مبنه از آوان طفولیت در ذهنم
ریشه دوانیده بود .

طفلی بیش نبودم که آن فاجعه اتفاق
افتاد و از آن پس مصمم شدم تا در آینده
جراح گردم . يك جراح پلاستیک !
ماجرا چنین بود :

خدمتگاری داشتیم که پسری داشت
همسن رسال من با او دوست بودم و همبازی
و در یکی از روز های سرد زمستان که او در
صندلی خوابیده بود . ناگهان صندلی آتش
گرفت و او را که در خواب بود سوختاند .
جراحت ناشی از حریق چنان عمیق بود
که صورتش را بکلی دگرگون ساخته بود و
اصلاً نمیشد او را شناخت .

تا بالاخره تند باد این فاجعه شمع عمر او
را خاموش ساخت مرا با سوالاتی باقی گذاشت .
مادر چرا او سفا نیافت ؟ و او میگفت :
بسررم مرگ برایش بهتر بود چه اگر او
زنده میماند . بان چهره گریه اش در اجتماع
رنج فراوان میکشید زیرا آن زخم ها دیگر
التیام پذیر نبود .

از آن پس در عالم کودکی و با خیال
و افکار کودکانم مصمم شدم تا روزی جراح
گردم و بتوانم به اینگونه مریضان خدمت
نمایم .

همان بود که این رشته را در انگلستان
تعقیب نمودم و اکنون خوشوقتیم که میتوانم

فراموش نخواهم کرد . وقتی به آینه دیدم
باور نمیشد که خودم باشم و بالاخره و قسی
حویلهت کردم و دانستم که در رو پسا
لیسم اشک شوق چشمانم را لیریز ساخت
و بلندی به لبهای گمشده تو پیدایم نقش
یست . این اولین لبخند جوانی ام بود و من
نازه آنرا یافته بودم . قبل ازین لبخند اسراف
به لبهای دیگران دیده بودم .

خنده و گریه ام با هم آمیخته بود . از شوق
میگریستم و از هیجان لبخند میزدم . بالاخره
متوجه شدم که به انا قنیا نیستم . دا کتر
بر آنجا ست و پدرم آن طرفتر . . . به پدرم
نگاه میکنم اونیز زوق زده شده و از خوشی
زیاد میگریه و داکتر . . . داکتر که ازین
صحنه عاز یاد دیده و برایش عادی شده اما او
نیز خوش است . خوشی از اینکه تو نسقه
با عملیات خود باعث خوشی خاطر من و امتثال
من گردید .

با انجام عمل دوم دیگر زیبایی صورت من نیز
برگردانده شده بود . دیگر نه تنها تو نسقم
مرد خوراکی ها را بدانم و مانند دیگران بخورم
و بنوشم بلکه تنغم از آینه نیز به همسر و محبت
گروید .

چنانچه اکنون هر طرف میروم یکبار
نیز به آینه نگاه میکنم اکنون خدای را شکر
کنارم و علم و طب را سپاس گذارم که از
انسان معیوب و ناامیدی مثل من مسر خود
تندرست و خوشبینی ساخت .

برای دریافت معلومات پیرامون چگونگی
جراحی پلاستیک و آشنایی بهتر و بیشتر با
این رشته میخواهم با دکتور شیر علی
مسکینار صحبت کرده از او طالب معلومات
گردم .

داکتر مسکینار را در منزلش ملاقات می
نمایم و از وی راجع به تحصیلاتش ، چگونگی
انتخاب این رشته و طرز و شیوه کارش
پرسشهایی میکنم .

داکتر مسکینار تحصیلات عالی اش را در
رشته طب در بوهندون کابل و انجیری را
در امریکا فرا گرفته و تخصص در رشته
جراحی پلاستیک را در انگلستان تکمیل
نموده است .

او نه تنها داکتر طب است بلکه در
انجیری نیز وارد بوده و هم يك مخترع

۲- عمل زیبایی و کشیدگی .

بطور مثال در واقعات سرطانی (البته
سرطان سلیم نه سرطان خبیث که تا هنوز
عمر ۳۵ بل درمان است) او لا ناحیه ای که
مصاب گردیده است . تدای شده تحت
جراحی ترمیمی قرار میگردد و پس از مدتی
درمان ، ترتیبات زیبایی آن جیده میشوند یعنی
برای بار دوم تحت عمل جراحی قرار میگردد
(به منظور زیبا ساختن)

- از داکتر مسکینار میپرسم : چرا حس

بقیه در صفحه ۴۵

چنین مردمان را یاری کنم .

- داکتر مسکینار طرز و شیوه کارش را
چنین بیان داشت :

- شیوه کار در جراحی پلاستیک
آرتیستی و هنری است . عمل باید خیلی
مخاطانه و دقیق انجام گردد . عملیه چنین
جراحی مانند بازی شطرنج است که مستلزم
دقت و توجه فراوان میباشد . جراحی پلاستیک
بطور عموم . دو مرحله را میباید :

۱- عمل ترمیماتی و در مانی .

نامهربانیه جاودانه ماندگار

اثر: م. ت. آی بیگ

ترجمه: نج. ش.

امیر علیشیر نوایی

خلاصه داستان

خبر باز گشت علیشیر نوایی بهسرات و انتصاب او به حیث مهر دار دولت ، چون حادثه مهمی انعکاس میکند . اهالی خراسان این تقرر را بغال نیک میگیرند و چشم امید بسوی او میدوزند .
چندی بعد میرزا یادگار یکی از سیزادگان تیموری علم بغاوت بنشد میکند وبا وجود شکست فاحشی که از حسین بایقرا میخورد ، موفق میشود در اثر خیانت برخی از سرکردگان (بیکها) ، شهرت را اشغال نماید .
حسین بایقرا پس از مدتی آوارگی در بادغیس ومیمنه سر انجام شامگاهی برهرات هجوم میرد ویاری نوایی قدرت از کفبرفته ، ادو باره بدست می آورد ومیرزا یادگار را بقتل میرساند .
دوستانه ، همان سال براساس یک فرمان علیشیر نوایی به وظیفه خطیر امارت انتصاب میگردد این اقدام درعین حالیکه حس خصومت وکین تیزی مخالفان رابرمیانگیزد ، مورد تایید اهالی عدالت پستد هرات وكافه مردم خراسان قرار میگیرد .
روزی بعد از آنکه پیشنهاد عالی نوایی درمورد بهبود امور ورفع نواقص موجود در دستگاه دولت طرف تایید جدی سلطان اصرار نمیگیرد ، وی ناراضی ازکاخ سرای خارج میگردد ونزد شاعر بزرگ عبدالرحمن حامی میرود .

سلطا نمراد در حالیکه میخواست بنشیند ، سر پا سبا نان وجلا دان ، محبوس به شمشیر ارسلانکول متوجه شد ومتعجبانه بی گناه را آزاد میسازیم ...
پرسید :
- خوب در طول روز چه معلوماتی بدست آوردی ؟
- به هیچ چیزی پی نبردم ، ظاهرا وضع کاملا آرام بنظر میرسد .
- رست است ، تاکنون خبر خیر نیست است ... حالا در نظر تو چه اقدامی معقول میرسد ؟
- زین الدین در حالیکه انتیای پراگنده را جمع میکرد ، پرسید .
- هرگاه موردقبول شمولوع گردد ، نقشه ای در نظر داریم و میخواهیم امشب بر آورده شود .
سلطا نمراد با علاقمندی گفت :
- بگو در باره اش تبادل نظر خواهم کرد .
- شبانگاه برزندان هجوم میبریم ...
ارسلانکول باوضعی جدی ادامه داد ، و بایریدن داری ؟

مرو ، نزد علیشیر نوایی میروم - ارسلانکول قامت خود را استوار ساخته حرف زد - تمام درد های دل خود را بشاعر میگویم ، این ...
...
...
سلطا نمراد صدای بلند گفت :

حسرت است ، قربان اندیشه رسالت تو اصلا این تصور را من هم داشتم ، اما هنوز خوب نفخ نیافته بود ، علیشیر برضد بیداد وستم ، (شیر) زمان شمشیر حق وعدالت است .
سلطا نمراد نظر زین الدین را خواستار شد ، هر سه نفر درین زمینه گفتگوی گرمی انجام دادند ، زین الدین هم این تصمیم را پسندید ، ارسلانکول مثل اینکه کوهی از دوشش افتاده باشد ، جان گرفت ، گلاسه خود را طوری پوشید که گویی همین الان میخواهد براه افتد ، اما به اسبی قوی وسریع السیر ضرورت بود ، بالاخره سلطا نمراد تصمیم گرفت تا از یک شاگرد ترو تمند خود که طور خصوصی از وی درس میگرفت ، اسبی بعاریت گیرد و به عجله برای تعلقان از آنجا بیرون شد ، زین الدین یکجا بسا ارسلانکول رهسپار قلعه ، اختیار الدین - گردید تا بار فقای او آشنائی پیدا کند برای اینکه در مواقع ضرورت از آنها استفاده صورت گیرد .
صبحگاهان همینکه دروازه های شهر گشوده شد ، ارسلانکول اولین کسی بود که سوار بر اسبی مست و رهواد از شهر خارج گردید ، دلداهه بیچاره کمتر در رابطه ها توقف کرد ، او نظیری درنده گرسنه ای که از پی صید میدود ، در طوفان دشتیای بی پایان ، شبانگاه نیز راه پیمود ، هنگام توقف در رابطه هانیز چند تنگه ای را که قبل از شروع سفر ازخاله اش گرفته بود ، صرف علوفه اسب نمود و خود بسه گرسنگی گذرانید ، سرو صدای مسافران که

اگر راستش را بگویم ، من از ارسلانکول و دوستان وی اینگونه سپاهت را انتظار نداشتم باید به جسارت شان آفرین خواندم ...
اما اینگونه اقدام هر قدر هم عادلانه باشد ، باز هم ناکزیرم بر ضد آن حرف بزنم ، ارسلانکول حرف او را برید ...
- چرا ؟ مگر نمیتوان نیم از عهده انجام آن بفر سویم ؟
- بدون تردید ، این اقدام حاکی از رشادت در خور ستایش جوانا نیست - زین الدین ابروان زیبای خود را درهم کشید - ده هاتن از آنان بقتل خواهند رسید ، اما از شما حتی یک نفر هم زنده نخواهند ماند .
نتیجه ؟ شاید ... هیچ !
ارسلانکول پیکر عظیم خود را خم ساخته در سکوتی عمیق رفت .
- بردرام سلطا نمراد ارسلانکول را مخاطب ساخت - این تصمیم ترا در آخرین مرحله یعنی در زمانی که کاملا راههای دیگر بسته شود ، بکار خواهیم بست ، در آنوقت این اقدام سلحشورانه ارزش و مفهوم خاص خود را خواهد داشت ، اما فعلا ترومی برای آن دیده نمیشود ، زیرا ما با برخی از صاحبان مناصب بزرگ درین باره حرف زده ایم از آن ها وعده های خوب گرفتیم ، با وجود دشواری وضع خرابی که میبا یستی به دلدار داده شود ، به تعویق افکنده شد ، باز هم خواهیم گوشید تا این ماجرا گفته شود .

ارسلانکول با صدایی لرزان پرسید :
- آیا خطر جزای مرگ وجود ندارد ؟
سلطا نمراد جواب داد :
- دشوار است بتوان گفت : زیرا درندگان خونخواری چون توفان بیک وجود دارند ...
زین الدین با اطمینان قاطع گفت :
- دلدار چه جنایتی را مرتکب شده که به جزای مرگ محکوم میگردد اگر خدا ج ، بخواهد کسانی هم در کشور وجود دارند که میتوانند اشخاصی نظیر توفان بیک را به محکومیت بکشانند ...
در صور تیکه وضع چنین باشد ، من به

دیار باوج خود نمیرسد، هیچگاه در عشق خود اینطور سپا هیوش نمیشدی. ورنه که جرات میکرد دختر آزادی را از آغوش خانواده اش بر باید و به بردهای مبدلش سازد! حالاکه بسراخ آمدهای، میگو سیم نادوایی برای دردت بیایم. شاید هم موضوع را به شخص سلطان معروض بداریم. یاردلتوازت در اسارت خود اندکی اشراق بخرج داده است. «نا تمام»

گردد. از صمیمیتی که میان او و سلطه نمراد موجود است، خیلی خرسند شد. سپس بسا علاقه مندی در باره مسایلی که به نخستین مرحله دلدادگی جوان به دلدار، به دهکده و زندگی شان ارتباط داشت، توضیحات خواست. ارسلان نکول درست مثل اینکه با دوستان خویش صحبت میکند، بدون کمترین احساس بیگانگی حرف زد. نوایی پیرامون وفا داری، صداقت و پاکیزگی در عشق سخنان زیبایی معنی داری بیان داشت. ارسلان نکول آنها را بدقت و اشتیاق شنید و کوشش کرد تا هر کلمه اش را در ذهن خود نگذارد. همینکه سخنان نوایی پایان رسید، ارسلان نکول با مید اینکه مرز مسرت بخشی از زبان او بشنود، اظهار داشت - جناب، آیا ممکن است آن زندانی تیره روز نجات بیابد؟ و با اینکه ارسلان نکول نتوانست جمله خود را باخر رساند و خاموشانه بزمین چشم دوخت. نوایی با جدیت پاسخ داد: - جوان، صبر کن، هر گاه بیداد و ستم درین

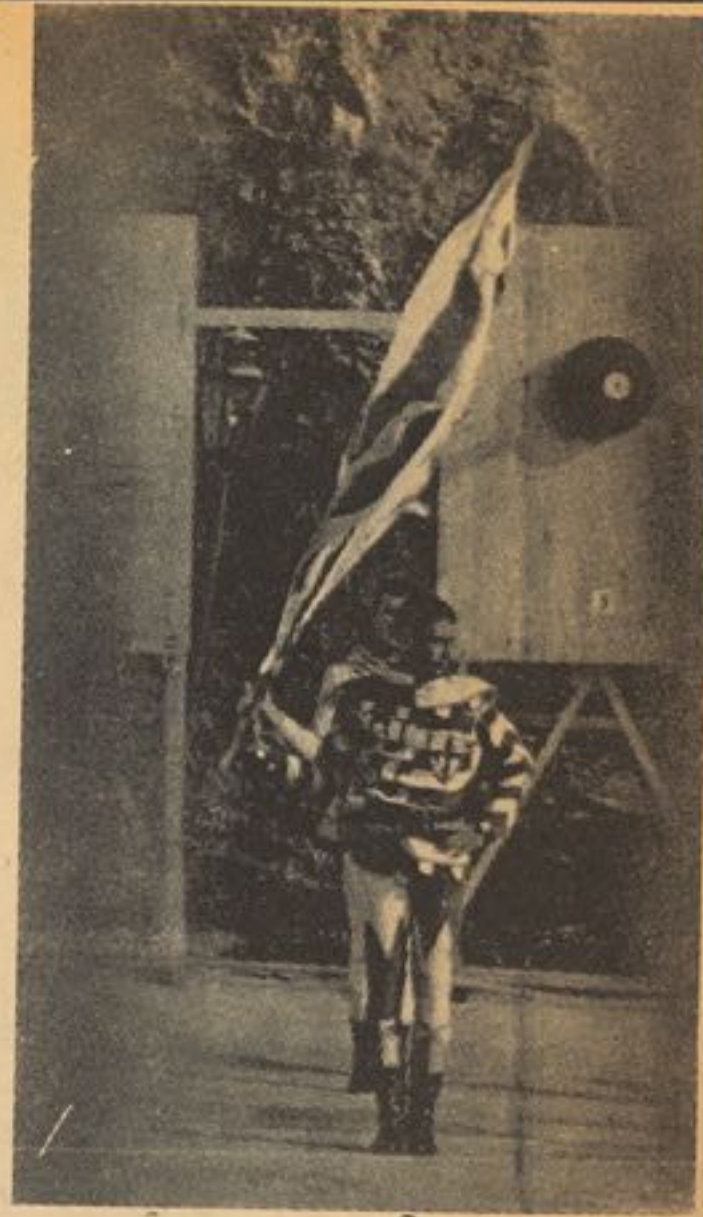
بیشتر بشنود. ارسلان نکول مشتاق آن بود تا هر چه زودتر منظور خود را بیان دارد. بالاخره، برای اظهار درد دل موقع یافت: - جناب، من آرزو داشتم در کنار «انجیل» یکجا با میرک نقاش مجدانه بکار ادامه دهم، اما مصیبتی گریبا نگیرم شدو به حضور شما آمدم. نوایی با علاقه مندی پرسید: - چگونه مصیبتی؟ ارسلان نکول بیکر تنومند خود را کمی جمع کرد. با جیره درد اندود و صدای هيجان آمیز، واقعه را از سر آيا نقل کرد. هیچ نکته ای را، حتی ماجرای فالین را نیز پنهان نکرد. بالاخره گفت: - حا لافظ چشم امید بسوی شما دوخته ام و مطمئنم لطف و مروتی را که در حق مردم مبدول میدارید، ازین بیچاره نیز دریغ نخواهید داشت. و زامه سلطه نمراد را از بغل کشیده به شاعر تقدیم داشت. نوایی آنرا در بر تو سمع خوانده، جوابی احوال دانستمند

در رباطها برای استراحت فرود می آمدند. کوشش نمیرفت. دلش ناراحت بود. شاید همین حالا دلدار را به دار آویخته باشند، یا او را مورد شکنجه قرار دهند و یا رفتای تنومند و وفا دارش بر زندان هجوم برده همه اژدم تیغ گلشته باشند. ... تخیلات و هم انگیزستان گردابی سیاه و دهشت شبانه نگاه صحرا جوان را در خود می پیچید. سالگه روز چهار حصار های ترواز فاصله دور بنظر رسید. معلوم نبود برای چه یاس و عدم جرات بر ارسلان نکول مستو لسی گردیده بود. قلبش به شدت می تپید. چون به جادر های قرارگاه که در صحرا گسترده شده بود نزدیک آمد، این کیفیت در وی باز هم یون گرفت. به تانی از اسپ فرود آمد. محیط مملو با افسران مغرور ملبس با چین های زردوز، کمر بند های گرانبها و کلاههای سمور و مزدهم با سپاهیان خشمگین که شمشیر بر کمر و تیرو گمان بر دوش، پیاده و سواره در نزد بودند و ضرورت ملاقات با شاعر بزرگ، او را مشوش ساخت، بگمک ملا زمانی که او را به نگاه یک جایار (خبر رسان) رسمی میدیدند، به جادر علیشیر آمد از دخول لحظه ای متردد ماند و نفسی عمیق کشید. جادر بلند بزرگ و ضخیم را بمنظور اقامت دائمی و مناسب با شرایط زمستان بر پا داشته بودند. شاعر که در صدر خرگاه نشسته در جلو سمعی مشتعل در قند یلها مصروف ایستن بود، متواضعانه سلام داد. علیشیر بر برداشته، بدقت طرف جوان دیدو قلم را بکسو گذاشته بوی دست داد: - برادرم، بیا، چه حال داری؟ ارسلان نکول با کمال احترام دست به پیش رده، دست او را فشار داد. پائین تر از جانی که شاعر نشان داده بود، زانو زد. نوایی به شیوه لطف آمیزی که با نزد یگان معمول میداشت، با وی به صحبت آغاز کرد: - اینجا برای چه آمدهای؟ از هرات چه مانی بیرون شدی؟ حرف بزن، آیا کار های در کنار «انجیل» بخوبی پیش میرود؟ ارسلان نکول جرات یافت، به تفصیل در باره کار های نوایی سخن گفت. از میرک نقاش اندکی شکایت کرد. نوایی بسا ذوق شدید، پیشانی سراخ و در خشانش را با کشت باریک خود لمس کرد، و باز هم از وی خواست تا به گفتار ادامه دهد. پر شهای به بل آورد. دلش میخواست سخنان بسی روانه ارسلان نکول را که بیا نگر قلب صاف، صداقت و صمیمیت، هو شیاری ساده توده ای خسر د مندی طبیعی اش بو د

كو چكترين جمهوريت اروپا

كشور يكه اساس آنرا يك سنگتراش گذاشت

بيرق داران به سالگره آزادي جمهوريت سان مارينو كهك ميكنند لباس آنها ز دوره قرون وسطى است

- كشور يكه نفوس آن برا بريا نفوس شهر زرنج است.
- مركز مقبولترين پسته هاى دنيا.
- كشور يكه تمام سر زمين آن از طرف يك كمىنى هاليود براى فلم گيرى اجاره گرديد.

قرار دارد كه شاخه از كو همپاى ابي نين بوده قله آن بنام مونت تيتانو ياد ميشود و ۷۴۳ متر از سطح بحر ارتفاع دارد.

تاريخ موجوديت اين جمهوريت به قرن چهارم ميلادى ميرسد ولى اولين قانون اساسى اين دولت در ۱۲۶۳ عيسوى بوجود آمد.

از افسانه هاى اين سر زمين بر مى آيد كه مرد سنگتراشى ديندارى از اهل ريمى (ريمي ايتالي) است در شرق سان مارينو) بناه مارينو سى جهت عزلت و دورى از خشم دياكلين امپرا طور روم كه مذهب غير عيسوى داشت تقرر پيدا در (۳۰۰ ق م) بناه گاهى در كو مونت تيتانو براى خود سراخ كرد تا به صلح و آرامش با حيوانسانان وحشى آنجا حيات بسر برد.

مارينوس پس از سپرى كردن مدنى در انزوا و گوشه گيرى آهسته آهسته يك حلقه از مردمان عيسوى مذهب را تشكيل كرد كه بالا خرد اين حلقه وسيعتر و وسيعتر گرديد به قديم ترين جمهوريت آن منطق مبدل گرديد.

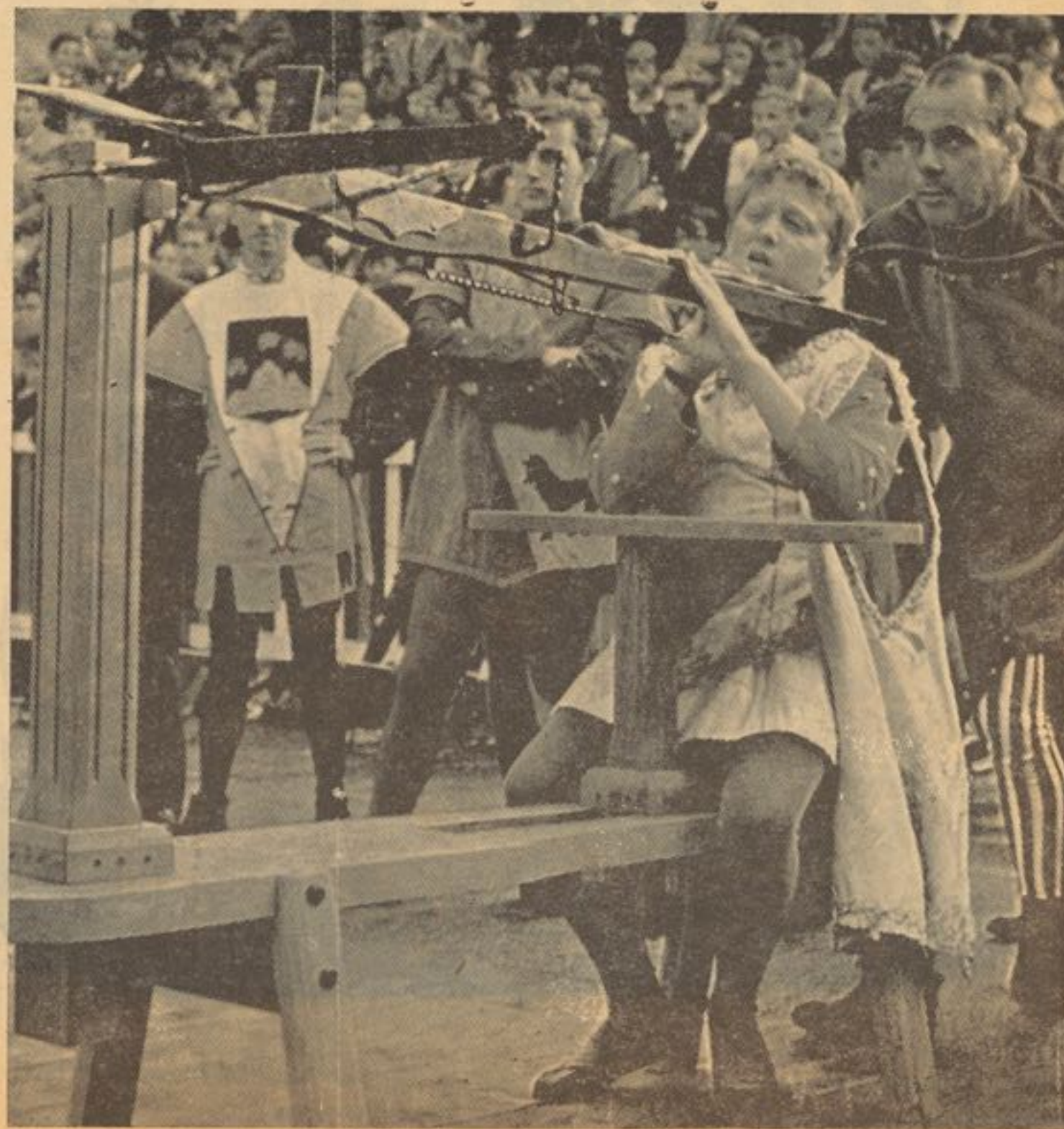
سر انجام اين مرد مذهبي كه مؤسس جمهوريت سان مارينو شناخته شده بين مردم آنجا بناه مارينوس مقدس ياد گرديد.

آرامگاه او فعلا دريك كليسا نى كه در قرن چهاردهم ساخته شده وجود دارد و در زمرة ديگر آثار مبدل گرديدى قرار دارد.

اولين سند ثبت در باره تاريخ اين مملكت از سال ۸۸۵ ميلادى بدست آمده است كه در آن وقتى سيستم حكومت جمهورى ديموكرا تيك در آنجا رايج بود.

این جمهوری در کنار شرقی کوههای ابي نین قرار دارد و از ساحل بحيره ادر ياتيك ۱۸ كيلو متر فاصله دارد. پایتخت آن شهر سان مارينو است كه ۴ هزار نفوس دارد، زبان رسمى سان مارينو ايتاليايى است. سان مارينو بر بالای كوهى

يك مملكت كوچك و جمهورى اروپا است و در نواحى شمال شرق ايتاليا واقع شده است. اين جمهوريت بين دو ايالت ايتاليايى (اميليارو مانيا و مارش) واقع است. مساحت سان مارينو ۶۰۷ كيلو متر مربع بوده نفوس آن ۱۸ هزار نفر است.

تير اندازى را در حال مسابقه

نائب های عالی رتبه انجمن سان مارینو بعد از انتخابات در حال ورود به يك رسم گذشت رنگا رنگ دیده میشوند .

جمهور لنکلن تقدیم کرد و بدین وسیله علاقه و دلچسپی خود را به اتحادیه امریکا نشان داد. بعد این لقب افتخاری به هر يك از روسای جمهور اضلاع متحده تعلق گرفت.

لنکلن در مکتوبی که به این مناسب به سان مارینو فرستاده و لشکر کرده است درباره سان مارینو چنین می نویسد:

گرچه ساحه مملکت شما کوچک است ولی تاریخ مملکت شما یکی از پرافتخارترین تاریخ ها است، زیرا سان مارینو قدیمترین جمهوریت است و تقریباً بیش از (۱۵۰۰) سال این جمهوریت کوچک بابر جامانده در حالیکه ملت های قوی تر و بزرگتر ازین ملت از بین رفته اند. سان مارینو نه تنها از لحاظ مناظر طبیعی مقبول و دل انگیز است که عده زیاد توریست را سالانه جذب میکند بلکه نکات دیگری نیز در زیاد توریستان رول مهمی بازی میکنند. سان مارینو از لحاظ تولید پسته های مقبول و با ارزش شهرت دارد چنانچه کلسیو نر های پسته سالانه به آنجا مسافرت میکنند تا پسته های جدیدی بدست آورند. ناگفته نماند که سان مارینو از رهگذر فروش پسته نیز عائدات هنگفتی بدست می آرد، از جمله پسته های معروف میتوان پسته را که دارای تصویر مجسمه نیم تنه در کلیسای سان مارینو نزد يك بقیه در صفحه ۵۰

بوست و صنایع توریستی. برای گردش و دیدن سان مارینو فقط يك موتر جیب کفايت میکند. در سان مارینو تنها چند سرک محدودی وجود دارد که در اطراف کوه مونت تیتانو کشیده شده اند و باقی نقاط توسط ۴۳ کوچه های باریک با هم دیگر وصل گردیده اند. در سال ۱۹۶۵ سان مارینو با شما همراه چند صد کیلو متری باشهر رسمی بیوست گردید مردم سان مارینو بنام سامازین هایاد میشوند مثل دیگر مردمان کوهستان سی جنگ جو و دلاور اند و به آزادی سر زمین خویش علاقه مفرطی دارند لذا برای حفظ آزادی خویش همیشه قربانی ها داده اند.

سان مارینو با وجود یکه درطول تاریخ چندین بار طرف حمله قوه اجانب واقع گردیده اما هیچگاه آزادی خود را از دست نداده است. به لحاظ همین همت بلند و شجاعت مردم آن بود که ناپلئون طرفدار آزادی این سر زمین بود و به مردم آنجا از زمین بیشتری را بخشید تا به سرزمین خویش ملحق سازند اما نائیب بنام آنتیو احترام کارانه از قبول آن ابا و ورزید و گفت که مردم سان مارینو ترجیح میدهند در سر زمین خود به تنگدستی و بی اهمیتی ولی آزاد زندگی کنند.

سان مارینو در ۱۹۱۵ با آلمان اعلان جنگ داد و ۲۵ سال بعد با موسو یعنی که در ایتالیا بر سر اقتدار بود جنگ کرد و با آلمان متحد گردید. ولی در ۱۹۱۹ - هیئت خود را به کنفرانس صلح و رسای نفر ستاده با آلمان ها دوباره داخل جنگ شد ولی در اثنای جنگ عمومی دوم این مملکت تصمیم گرفت که از جنگ بیطرف بماند. مردم سان مارینو با وجود جنگهای زیاد به آزادی و صلح در سر زمین خویش علاقه زیادی دارند.

علی الرغم کوچکی این مملکت بعضاً اشخاص معروفی از جمله باشندگان آن سرزمین بوده و بابه نوعی به این جمهوریت منسوب بوده اند که ابراهام لنکلن او لیس رئیس جمهور اضلاع متحده راهبیتوان مثال داد.

در ۱۸۶۱ سان مارینو لقب همشهری افتخاری را به رئیس قانون اساسی فعلی سان مارینو

متکی بر اساس های است که (۱۶۰۰) سال قبل درین سر زمین گذاشته شده بود. بعضی از مود این قانون اساسی تا حال چندین بار تعدیل گردیده اند.

سان مارینو دارای يك انجمن عالی مشورتی میباشد که متشکل از ۶۰ نفر اعضای انتخابی است. اعضا توسط رای گیری مخفی برای خدمت چهار سال بدون معاش انتخاب میگردند.

ریاست انجمن را دو نفر نایب عالی رتبه بعهده دارند که برای يك مدت شش ماهه انتخاب شده و پس از سپری شدن موعد شش ماهه تا سه سال دیگر حق انتخاب شدن را ندارند.

این دو پست از بلند ترین مقام دولت سان مارینو بشمار میرود. نایب ها چین های مخصوص می پوشند که این چین ها را مجبور اند که شخصاً خریداری کنند. این چین ها بعد جزء اشیاء شخصی وراثی آنها به شمار میروند.

هر نایب وقتی شش ماه دوره کار خود را تمام میکند مجبور است در حضور انجمن مشورتی عالی حاضر شده به توضیح اعمال و کردار های خوب و بد خود پردازد. جزاء حقه بازی به در آویختن است در محضر عام.

چون سر زمین سان مارینو کوهستانی است لذا ازادی زراعتی فراوان ندارد اساس اقتصاد آنرا زراعت و تربیه حیوانات تشکیل میدهد که مهمترین تولید زر اعتسی آنها را گندم، جو، درختان میوه دار و تربیه حیوانات تشکیل میدهد. صنایع آن بزرگ نبوده عبارتند از صنایع نساجی، ظروف چینی، صنایع مواد خوراکی، صنایع

این پوسته سنت ما رینوس مؤسس جمهوریت سان مارینو را نشان میدهد.

شعر

فشرده ترین شکل

بیان اندیشه

دوکتور اسدالله حبيب

در یسن شمار ه گفتگوی داریم با دکتور اسدالله حبيب يك تن از استادان پوهنځي ادبيات و علوم بشری که در عين زمان مدیریت عمومی تعلیم و تربیه پوهنتون کابل رانيز به عهده دارد. او را در دفتر کارش من (نامه نگارمجله) و عکاس آژانس بختر (ظاهر صابر) ملاقات نمودیم و خواستم تادر باره شعر وشاعری لحنه ای مامم به گفتگوی بپردازیم. با هم نشستیم.

و گفتگوی ما آغاز رفت همی پرسم : شعر چیست و رسالت شاعر کدام است ؟

کلمه لایتنی شعر معنای (سا ختنسن) ایجاد کردن و (تولید) را میدهد. ما برای اکثر پدیده ه صفت شاعرانه را بکار می بریم. يك غروب بر امواج دریا و يك طلوع بر قلل های کجپای جنگل و یا يك شب مهتاب ، تنها پدیده های شاعرانه یست که موضوع شعر قرارگیرد. هر گونه پدیده وحادثه یی میتواند ،موضوع شعر باشد .

شعر به تعریف (بیلنسکی) نوع عالی شعر هاست ، هر هنر باوسایل افاده که در اختیار دارد محدود میشود ،و وسیله افلاده ر جسم هنری شعر (زبان) است . شعر چون نقاشی ویکر تراش نیست که بانشان دادن آنچه مشهود است به سوی آنچه نا مشهود است راه نماید . چون موسیقی نیست که به کمک صوت به احساس آدمی راه یابد و به خردآدمی تنها اشاره یی کند .

شعر به وسیله زبان درون و بیرون پدیده ها را به تمامی و کمال نشان میدهد . چون هدف هنرها ،زندگی انسان است موضوع هنر ها نیز انسان و بهتر شدن زندگی اوست و شعریکه پدیده های زندگی انسان را بارشد طبیعی آن همه جانبه جسم میسازد و شاعر تنها نقش را وی را درآن دارد شعر و سبک است .

برای آنکه سرشت و سر نوشت پرسوناژ

در میان مردم ما وقتیکه می گویند شعر، بیشتر شعر لیریک مورد نظر است، از آنرو ما هم گفتنی های خود را بیشتر به شعر لیریک اختصاص میدهم. گفتیم که شعر لیریک با آهنگ کلمات و عندی بود نشن یا موسیقی نزدیک است ، از اینرو در طول تاریخ بار بار بر سر این خصوصیات شعر لیریک معامله کرده اند. این گسار را

دا وایست ها غرب و فو تو ریست های روش

کردند و مثالهای دیگر هم از آن زود است و امروز هم در جامعه ما کسانی هستند که به سرنای عتیقه هنر برای هنر میدهند و از آرزوی هنر و آرزوی شعر صحبت میکنند ، به جای آزادی انسان که رسالت هنر است و رسالت شعر است . برای این گروه مردم همیشه میگویم که ادب شنسی بورژوازی به پیمانۀ وسیعی از سالها این تلاش را کرده است تا ادبیات بدیعی را شعر را از اهداف اجتماعی بر کنار سازد و از جریان انکشاف نبرد طبقاتی به بیراهه بکشد ، و شعار (هنر برای هنر) خودش در دور عه های مختلف تاریخ هدف سیاسی داشته و همیشه منافع طبقه مشخص را انعکاس داده است .

موقف فکری نویسنده نظریه خصوصیت اجتماعی آن بصورت گوناگون بر جهات مختلف اثرش مبر خود را میگذارد . چرا فلان شاعر یا فلان نویسنده ، فلان موضوع را انتخاب میکنند نه موضوع دیگری را ؟ چرا به آن شکل پرورش میدهد نه به شکل دیگری ؟ و حتی آیا نتیجه گیری دو شاعر ، دو نویسنده از یک پدیده (در حالیکه جها نبینی متفاوت دارند) متفاوت نیست؟ این تفاوت حتی در حال تشابه جها نبین نیز مشهود است که در آنصورت پای اختلاف فردی در میان می آید .

جهانبینی شاعر ونویسنده اول از همه در انتخاب موضوع پدیدار میشود ، یعنی پروسه ایجاد هنری با انتخاب پدیده های

کردند و مثالهای دیگر هم از آن زود است و امروز هم در جامعه ما کسانی هستند که به سرنای عتیقه هنر برای هنر میدهند و از آرزوی هنر و آرزوی شعر صحبت میکنند ، به جای آزادی انسان که رسالت هنر است و رسالت شعر است . برای این گروه مردم همیشه میگویم که ادب شنسی بورژوازی به پیمانۀ وسیعی از سالها این تلاش را کرده است تا ادبیات بدیعی را شعر را از اهداف اجتماعی بر کنار سازد و از جریان انکشاف نبرد طبقاتی به بیراهه بکشد ، و شعار (هنر برای هنر) خودش در دور عه های مختلف تاریخ سیاسی داشته و همیشه منافع طبقه مشخص را انعکاس داده است .

موقف فکری نویسنده نظریه خصوصیت اجتماعی آن بصورت گوناگون بر جهات مختلف اثرش مبر خود را میگذارد . چرا فلان شاعر یا فلان نویسنده ، فلان موضوع را انتخاب میکنند نه موضوع دیگری را ؟ چرا به آن شکل پرورش میدهد نه به شکل دیگری ؟ و حتی آیا نتیجه گیری دو شاعر ، دو نویسنده از یک پدیده (در حالیکه جها نبینی متفاوت دارند) متفاوت نیست؟ این تفاوت حتی در حال تشابه جها نبین نیز مشهود است که در آنصورت پای اختلاف فردی در میان می آید .

آغاز من یابد که هنرمند از تمام دیگر پدیده های زندگی جدا یشان میکند . این انتخاب آرزوی نویسنده وشاعر است و بر خود از را با پدیده های مذکور روشن میسازد. این آرزوی اید آلوژی شاعر ونویسنده را منعکس میکند ، نظرات طبقاتی او را وموضع سیاسی وحزبی او راشعر یا نویسنده بسا انتخاب پدیده در ارتباط خاصی که قرار دارد ، نمیتواند آنرا به گذاری نکند . و بر خورد خود را با آن نشان نهد . در هر حال پدیده یکه انتخاب میشود و در ارتباطش با چیز های دیگر نشان داده میشود و آرزوی میگردد ، بیرون ذهن نویسنده و شاعر وجود دارد . و وقتیکه ما اثری را میخوانیم حق داریم آن واقعیت بیرونی را به شیوه خود آرزوی کنیم . تضاد ت نویسنده و شاعر ، تضاد ت ما را منفی نمیکند . بیشتر در باره نقش شخصیت شاعر کمی صحبت کردیم ، البته واضح است که نه تنها در ایجاد هنری بلکه هر نوع فعالیت انسانی مربوط خصوصیات شخصیت فعال است . اگر «متدلیف» بدلیلی کیمیا گر نمی شد ، سیستم عناصر را حتمی کسی دیگر به وقتی دیگر و در کشوری دیگر به وجود می آورد . یعنی بهر حال به وجود می آمد تیوریهای «انشتین» ، عقاید (مارکسی) تعالیم (کوپرنیک) وقانون (دالتن) در مورد تجزیه زره فقط در شکل پیدا یش خود مبر شخصیت های مذکور رابر داشته است ، اما در باره هنر سخن دیگر است یعنی هر گاه (تولستوی)

«اتمام»

خجسته و میمون

باد

روز مادر

توقع از مادران جامعه افغان این است تا فرزندان شانرا طوری تربیه نمایند که مطابق عصر و زمان بوده و عضو مفید جامعه خویش گردند. جامعه ما به کسانی احتیاج دارد که از تعلیم و تربیت سالم بهره کافسی برده باشند، چنین افراد دانا و توانا میتوانند در ارتقای روز افزون کشور سهم فعال داشته و افتخارات تاریخی برای افغانستان عزیز حاصل دارند.

(از بیانات شایع رئیس دولت و صدراعظم)

از چند سال به اینسو، بتاريخ ۲۴ جوزا در کشور ما محافل جشن ها و کنفرانس های ترتیب میگردد تا از مقام ارجمند والای مادر تجلیل بعمل آید.

از سوی دیگر دومین سال است که روز خجسته و میمون (مادر) در پر تو رژیم جوان جمهوری بر گزار میگردد.

بمناسبت این روز رئیس دولت جمهوری و صدراعظم افغانستان به ارتباط تکریم و تهنیت از ارجمند ترین موجود بشری یعنی مادر پیام تبریکه ای برای مادران عزیز ارسال میدارند که در پیام سال گذشته در وصف مقام مادران فرموده اند:

«رشد شخصیت در امان مادر آغاز مییابد و تکامل میکند مادر به طفل آئین زندگی میدهد او را در زندگی در برابر دشواری ها استوار و پایه دار میسازد، تا در مبارزات حیا تی موفق بر آید و در ادای وجایب ملی و انسانی خود پیروز گردد».

درباره مقام ارزشمند مادر بسیار نوشته اند که باز هم به حساب سنجش های علمی و

درک و دید درست احساسات انسانی هنوز کم جلوه می نماید و در برابر عظمت و ارج انسان مادر، چهره می بازد. دامان پرگهر مادر نخستین مدرسه آموزش و پرورش افراد نا موزست که برای امروز و فردا های دور نام های شان افتخار بشریت است.

مادران که بنای تمدن و پیشرفت را می گذارند، آرزو دارند جگر گوشه های شان خادمان واقعی راه زندگی انسان و انسانیت باشند و آن ها یعنی مادران، هر آن و هر لحظه دو فکر و ذکر فرزندان شان هستند، شبها نمی خوابند و روز ها رنج می برند تا اولاد شان در يك محیط انسانی رشد و نمو کنند و برای وطن، مردم و بشریت فقط و فقط خدمتگزار باشند.

پس می بینیم، آرزوی مادران است تا گلهای آنان بشکفتد و گلهای نمر بخش باشند و مادران زهانی می توانند خوشبخت و دل آرام به زندگی بپردازند تا فرزندان شان یعنی نمر زندگانی شان از محیط مثبتی آثرا بیاموزند و به کار برند که بدر انسان ها بخورد و انسان ها از آن فیض ببرند، و اگر بنا باشد تا میتوانیم خاطر فرزانة مادران را گرامی

بداریم این خواهد بود که قرار قوی (اگر سنجای انسانی نمره محیط است، پس باید محیط را انسانی گرداند و برای آنکه روح مادران آرام باشد باید محیط زندگانی فرزندان شان انسانی باشد و ما که می خواهیم از مادر تجلیل بعمل بساوریم باید راعی را بر گزینیم که مادران می خواهند و ایمن نیازی به اثبات ندارد که مادران، باغبانان چیره دست پرورش انسان، آرزوی ایجاد محیط و فضای نیکو را دارند و یگانه راه هم همین خواهد بود که درین طریق کوشا باشیم.

از آنجای کسی ما دران، جوان مع بشری را می سازند، فرزندان شان به هر شغلی که مصروف خدمت مردم باشند برای شان گرامیست. مادران آن هایی را که بانی خوابی ها و رنج های فراوان پروراندند بی تفاوت از لحاظ مقام اجتماعی دوست میدارند و شیدای فرزندان خویش هستند.

مادرانی که در دهات دريك محیط عقب مانده زیست دارند، دهقان بچه هارا پرورش می دهند و تا دل زمین را پاره کنند، تخم بزنند، گندم و جو بکارند و یکی از احتیاجات انسانی را مرفوع سازند.

کوچی زنان، یعنی مادرانی که در زیر

نوشته: راحله راسخ

خیمه و غزدی فرزند بدنیا می آورند چوپان بچه ها را تربیه می نمایند تا در دست ها و دره ها و در کوهپایه های مهیب و خطر ناک بخش دیگر احتیاجات برادران وطن و اجتماع خویش را فراهم سازند.

اغوش ما در بهترین بنا ها گامی بر ای فر زندگی می باشد، اگر کارگراست یا دهقان، اگر معلم است یا داکتر اگر آهنگر است و یا گوزه گر اگر چوپان است و یا باغبان، برای هر مادر فرزند است و باید بخاطر احترام به مادر محیط زندگانی فرزندان شانرا تا آنجای که قوت در کار است و امکان در دست مساعد سازیم.

نکته ای دیگری نا گفته پیدا است که هر آنکس هر چه قدرت در حیطه دارد فقط در مقابل مادر است که بزانو می نشیند و مادر همه اصناف اجتماعی چه گلکار و نجار، چه انجنیر و داکتر و پروفیسر قابل قدر است. یعنی تنها آن مادران قابل ستایش نیستند

بقیه در صفحه ۶۲

این مبلغ که فقط ارزش کمر بند من است؟
 وگرمانی جواب داده بود:
 من هم فقط در اندیشه کمر بند تو هستم، تو خودت که یک پول سیاه هم ارزش نداری!

اری ، شاعر کرمانی پادشاه شاهان، بامردخشم و وحشت چنین سخن میگفت بگذار آوازه افتخار شاعر ، یار راستی و درست حقیقت در نظر ماهمیشه از افتخار و آوازه شهرت تیمور فراتر باشد!

باری، در ساعت بزم و شادی و یسار آوری خاطرات غرور آمیز جنگلیا و پیروز یسارود میان نواهی موسیقی و همهمه بازیهای ملی که در برابر سرا پرده سلطان برپا بود و در آنجا دلقک های بیشمار بالبا سپای رنگارنگ جست و خیز میکردند و بپهلوانان بزور آزمایی مشغول بودند و بند بازان چنان در روی ریسمان عاکیج و راست میشدند که گو یسی در اندامشان از استخوان اتری نیست و چنگاوران شمشیر میزدند و در مهارت آدمکشی مسابقه میدادند و نمایش فیلیا که چند راس از آنرا برنگ سبز و چند راس را برنگ سرخ ملون نموده و باینجهت برخی از آنان مد عس و برخی مضحک شده بودند ، جریان داشت، در این هنگام شادی و نشاط کسان تیمور که از ترس او و از غرور و شهرت و افتخارات او از خستگی فتوحات و از نشئه شراب سر مست بودند در این ساعت سرمستی و بیخودی ناگهان از میان همهمه و نوحای شادی ، همچون آذرخشی که ابرها را بشکافد، بانگ فریاد زنی، بگوش فاتح سلطان بازید رسید. این صدا که مانند بانگ عقاب ماده باغرور آمیخته بود با روح آزرده او، که از طرف مرگ تحقیر شده و باینجهت نسبت ب مردم وزند گسی خشن و بیرحم بوده، آشنایی و خویشاوندی نسی داشت.

او فرمان داد بدانند کیست که در آنجا با بانگی عاری از نشاط و خوشی فریاد میزند و باو گفتند زنی سرا پادر مرد و خالک و زنده پوش که دیوانه بنظر میرسد ، بدانجا آمد و بزبان عربی سخن میگوید و میطلبد ، این زن میطلبد که او را فرمانفرمای سه اقلیم جهان ببیند.

پادشاه فرمان داد :
 سورا بیاورید !
 زنی پای برهنه، ملیس به تکه و پاره های جامه ای که از باد و باران و آفتاب بیرنگ شده در برابر او ایستاده بند از گیسوان سیاه خود گشوده بود تا سینه ، عربان خود را بیوشاند ، رخساری برنگ مفرغ و چشمانی درشت با نگای نافذ و آمرانه داشت، دست تیره رنگش بسوی تیمور دراز شده بود می لرزید.

این تو هستی که بر سلطان با یزید فاتح شده ای ؟

مادران! زنان! نوبت حرف شماست، حق شماست که قانون بگذارید زندگی از شما بوجود میاید و این شما هستید که در برابر مرگ از زندگی دفاع می نمایید ، شما دشمنان اولین و آخرین مرگ هستید. شما نیرویی هستید که بلا انقطاع می جنگد و پیروز می شود. بیاید بستا یش زن، یعنی مادر آوازمانرا بلند نماییم. بیاید که سرود ستایش زن یعنی مادر یگانه نیرویی را که در برابر آن مرگ خاضعانه سر خم می نماید بسراییم.

حماسه مادر

از : گورکی

که تعداد شان از پنجهزار ، آری از پنجهزار بیشتر نیست ، همچون ستارگان ، جامه آسمانی رنگ او را زینت داده اند کلاه سفید که قطعه یا قوتی بر نوك تیز آن نصب شده بر سر مغوف و سپید موی خود گذاشته و چون سر خود را تکان میدهد این چشم خونین نیز تکان میخورد و گویی جهان را نظاره میکند! سیمای تیمور لنگ به تیغه خنجر پنهانی میماند که در اثر هزاران بار غوطه خوردن در میان خون از رنگ پوشیده شده باشد ، دید گانش رنگ و باریک ولی همه چیز را میبینند و برق جسمانش مانند فروغ سرد زمره، گو عسر محبوب اعراب است که گفتار آنرا تسراموت میماند و میگویند پرتوش بیماری صرع را درمان میکند پادشاه از یاقوت سرا ندیبی ، از سنگی برنگ لب دوشیزگان ماهرو ، گوشواره هایی بگوش دارد.

سیصد صراحی زرین شراب و تمام آنچه را که برای بزم پادشاهان ضروریست در کف سرا پرده بروی فرشهای بمانند و بی نظیر نهاده اند، خنیاگران پشت سر تیمور قرار دارند و در کنار او هیچکس دیده نمیشود خویشان و بستگان او شاهزادگان و سپهسالاران در زیر پایش بصف نشسته اند و از همه نزدیکتر شاعر دربارش ، سر مست از شراب شاعر کرمانی نشسته است همان کرمانی شاعر که بگروز بویران کننده دنیا که بر رسیده بود:

ای کرمانی ! اگر مرا میفروختند توبه چه قیمتی مرا می خریدی ، بگسترانند ، مرگ و وحشت پاسخ داد:

به پست و بیخ دینار ، تیمور با تعجب فریاد زده بود.

راکه مرگ با خضوع و خشوع در برابرش تعظیم میکند ، نیایش کنیم ادر اینجا از حقیقتی در باره مادر و در باره آنکه چگونه خدمتگذار و پرده مرگ، تیمور لنگ آهنین، بالای خونین زمین در برابر او سر تعظیم فرود آورد، سخن خواهد رفت ، و اما شرح واقعه چنین است: روزی امیر تیمور لنگ در جلگه زیبای «کان گل» که فرش از گل سرخ و یا سمن همچون دبیای ختن زمینش را مفروش نموده بود، در جلگه ایکه شعرای سمرقند آنرا «عشق گلها» نامیده اند از آنجا متاره های لاجوردی و گنبد های گنبد مساجد این شهر بزرگ دیده میشود مجلس و عسرت پا نموده بود .

بانزده هزار چادر مدور مانند لاله، بشکل نماد پره در این جلگه گسترده شده زیر فراز هر یک از آنها صد ها پرچم رنگارنگ ابریشمین مانند گلها در اهتزازند .

خرگه تیمور لنگ مانند ملکه ای در میان زنان حرم سرا، در وسط این چادر ها قرار گرفته است سرا پرده او مربع ، طول هر ضلع آن صد گام و بلندی آن سه نیزه است در مرکز سرا پرده دوازده ستون زرین بضمخامت بدن انسانی و بر بالای آن گنبدی آبی رنگ تعبیه شده است تمام خرگاه از برنیاں راه راه سیاه و زرد و گنبد است و پانصد ریسمان سرخ رنگ آنرا بزمین بسته اند تا به آسمان صعود نکند ، در چهار گوشه سرا پرده چهار شاهباز سیمین نصب گردیده و شاهباز پنجم امیر تیمور گورگان تیمور شکست ناپذیر ، شاهشاهان در مرکز سرا پرده بر روی تختی نشسته است .

جامه ای شاد از برنیاں آبی رنگ ، برنگ آسمان ، پوشیده و دانه های مروارید درشت

زن را ، مادر را که سر چشمه پایدان ناپذیر زندگی پیروز گرسنت نیا یش کنیم. در اینجا از تیمور لنگ ، از بلنگی پای شکسته ، از صاحبقران فاتح و خوشبخت از کسی که گفتار بلفط او را تیمور لان مینامیدند، از کسیکه میخواست سراسر جهان را در هم بگوید و ویران نماید ، سخن خواهد رفت .

او بنجاه سال در روی زمین گام میزد و پای آهنین او، مانند پای بیل، شهرها و کشورها را، مانند لانه مورچه ، درهم میفشرد و له میکرد از سر راه او نهر های سرخ خون بهر طرف جاری بود، او از استخوان ملل مغلوب متاره های عظیم برپا کرد ، او زندگی را ویران میساخت و با مرگ زور آزمائی می نمود .

او از مرگ ، که پسرش جهانگیر را در ربوده بود انتقام می گرفت ، این انسان مهیب میخواست کلیه قربانی های مرگ را از جنگش بدر آورد تا مرگ از گرسنگی و اندوه نابود شود و بمرسد !

از آنروز یکه جهانگیر ، پسرش ، در گنشت و مردم سمرقند فاتح چنان کسی و ستمگر را با جامه سیاه و سوره ای سوگواری و بسا سرهای به خالک و خاکستر آلوده استقبال نمودند از همان روز تا لخته ای که در او ترار با مرگ رو بر شد و از مرگ شکست خورد او ، تیمور لنگ در طول سی سال حتی یکبار هم لبخند نزد اولیای خود را بهم نشورده بود و در برابر هیچکس سر فرود نیآورد و بدینسان سی سال زندگی کرد و در بجه قلب اوس سی سال تمام برای قبول همدردی و تسلی بسته بود!

زن را ، مادر را ، همان یگانه نیروی جهان

اری - من هستم من. براو و برعهده بسیار دیگری فاتح گردیدم و هنوز از فتح و ظفر خسته نشده ام. اما، ای زن، تو درباره خود چه میگویی؟
زن گفت:

گوش بدار: تو هر چه کرده باشی بالاخره فطرت انسانی و من مادر م تو خادم مرگ و من خادم زندگی. تودر برابر من مقصری و من آدمی از تو بخوام هم تا تو تقصیر خود را جبران کنی. بمن گفته اند که تو شعاع قدرت در عدالت است) را رهنمای خود قرار داده ای من. باین گفته ها باور ندارم ولی تو باید نسبت بمن عادل باشی زیرا من مادر هستم! سلطان آنقدر زیرک و با فراست بود که بتواند نیروی این سخنان را از روی جسارت و تندگی آنان

احساس نماید و باین جهت گفت: - بنشین و شکایت خود را باز گوی، من میخواهم به سخنان تو گوش دهم:
زن بداندسان که در میان دایره تنگ - پادشاهان برایش مناسب بود، بروی فرش نشست و چنین گفت:
- من از اهالی توابع سالر نو هستم. سالرنو از شهر های ایتالیا و از اینجا آنقدر دور است که توحته نمیدانی در کجا واقع شده! پدر من ماهیگیر بود، شوهرم نیز ماهیگیر و همچون مردی سعادتمند، زیبا بود، من او را از - شربت سعادت سیراب کردم جز آنان پسری دانستم که زیبا ترین پسر روی زمین بود...
چنگاور سا بخورده آهسته گفت:

سعادت چها نگیر من.
زیباترین، و عاقل ترین پسران، پسر منست شش بهار از عمرش گذشته بود که سراجی عاوهز نان دریایی در سواحل مایه پدار شدند. آنها پدرم و شوهرم و گروه کثیری را کشتند و پسر م را بسرقت بردند. اکنون چهار سالست که من در سراسر افاق پسر م را جستجو میکنم حالا او در نزد توست، من اینرا میدانم زیرا سپاهیان بایزید راهزنان دریایی را دستگیر کردند و تو برسلطان بایزید غالب شدی و همه چیز را از جنگ او بدر آوردی تو باید بدانی که پسر م کجاست و باید او را بمن باز بدهی! همه خندیدند و امیران که همیشه خود را مدبر و باکیاست می شمارند گفتند:

این زن دیوانه است!
شهر یاران و دوستان تیمور، شاهزادگان سپهسالاران او، اینرا گفتند و همگی خندیدند.
فقط کرمانی بانگاهی صایب وجدی و - تیمور لنگ با حیرتی شگرف با آن زن می نگریستند.
شاعر کرمانی در عین مستی آهسته زمزمه کرد:
این زن پسان هر مادری سید است و سلطانی که دشمن جهان بود گفت:
- ای زن! تو چگونه از این کشوری که من از آن بیخبرم، از دریا و رودها و از - کوهسارها و جنگلها گذشته و با اینجامده ای بقیه در صفحه ۴۳

میر من آمنه مادر ممتاز اول

میر من آمنه که از ما دران ممتاز سال ۱۳۵۴ است سوانح غم انگیزی دارد. وی در آوان از دواج بنا به مشکلات سخت اقتصادی مجبور بود ماه ها دوری شوهرش را متحمل گردد زیرا شوهرش همیشه مصروف خدمت برای وطن بود و اکثر اوقات در مسافرت بسر می برد. تا اینکه یک شب از کار مثل همیشه خسته بخانه برگشت ولی اینبار خطوط سیمایش بیانگر مطلب دیگری بود خستگی او نشان می داد که بزودترین فرصت زن و فرزندانش را تا ابد ترک کند و دیری نگذشت که شوهرش چشم از جهان پوشید.

است که به وجود آنها افتخار میکند فرزندان میر من آمنه معرفی میگردند:

- ۱- نجیب الله دوکتورای اقتصاد فعلا به حیث استاد در پوهنخی اقتصاد ایفای وظیفه مینماید.
- ۲- اسد الله لیسانسه اقتصاد فعلا مدیر لیسه میر بچه کورت.
- ۳- عنایت الله مافوق لیسانس حقوق بین الدول فعلا مامور شعبه اطلاعات وزارت خارجه
- ۴- حشمت الله لیسانسه حقوق
- ۵- میر من صالحه دیپلوم قایلگی فعلا بی کار.
- ۶- میر من جمیله خلیلی صنف سیزده دار المعلمین فعلا بحیث معلمه در مکتب نیک بختی ایفای وظیفه میکند.

میر من آمنه در مقابل مسوولیت اطفالش مستقیما قرار گرفت و در پهلوی زحمات خودش فقط با مبلغ چار صد افغانی که آنها از کرایه خانه بدست می آورد مجبور بود لباس، دوا، غذا و مواد درسی به اطفالش تهیه کند. او همین کار را هم کرد و با مشکلات زیاد توانست فرزندانش را بشهره رو شنایی و تحصیل هدایت کند. میر من آمنه از یاد آوری دوران بد بختی اش سخت هراس دارد که این خود بیانگر تکالیفی است که آنرا بدوش کشیده است. و اکنون که وی فرزندان منور به جا معه تقدیرم کرده است و جدا نا خود را راضی حس میکند. ثمره زحمات این مادر شش فرزند

میر من حلیمه مادر ممتاز درجه سوم

شوهر میر من حلیمه که پیشه دکانداری داشت هفده سال پیش جهانرا ترک گفت و نا مبرده را با یک جهان مشقت همراه با فرزندانش تنها گذاشت وی که از شوهر برایش بجز یک سراچه کمپنه که آنها نیش درگرو بود چیزی دیگری باقی نمانده بود مجبور گردید تا خودش راه اعاشه اطفالش را پیدا کند این خانم باتدبیر با مزد خیاطی و سو زندوزی مصارف بخور نمیر خود و فرزندانش را تهیه نموده و هنوز یکسال از مرگ شوهرش نمی گذشت که خانه شان

بنابه کمپنه گی شکست نموده ویران گردید اما این زن فدا کار باز هم باتلاش فراوان سر پناه را ترمیم کرد. میر من حلیمه که در عنفوان جوانی شوهرش را از دست داده با احساس مادری همه چیز را در راه خدمت بفرزندانش پشت پا زده تا اینکه باتلاشهای پیگیر و فراوان توانست فرزندان را در کمال نارسائی اقتصادی بدرجات عالی تحصیل برساند. این زن باعزت گرچه تا بحال ثمره مادی فرزندان را کافی ندیده

میر من انجمن سلطان مادر ممتاز درجه دوم

و در تامین زندگی باوی همکاری و کمک نمایندند. اما این خانم دور اندیش با شوهر خویش مخالفت نمود و نگذاشت فرزندانش از تحصیل بازمانند. اکنون فرزندانش میر من انجمن سلطان معرفی میگردند.

- ۱- غلام محمد مامور در مدیریت قوای مدافع هوایی.
- ۲- نور احمد لیسانس حسرتی پوهنتون فعلا معاون مدیر حسرت عمومی دیو های وزارت دفاع ملی.
- ۳- غلام صدیق لیسانس حسرتی پوهنتون تحصیلات در هند و امریکا فعلا امر مدیریت عمومی حسرت مدافعه هوایی.
- ۴- روح افزا درجه تحصیل ابتدایی فعلا ازدواج کرده است.
- ۵- غلام فاروق صنف دهم مامور در تصدی شکر. انحصارات دولتی.
- ۶- غلام حسن لیسانس حسرتی پوهنتون امری برسد من در قوماندانی غنچه ترا نسپورت قوای هوایی.
- ۷- غلام عثمان درجه تحصیل ابتدایی شغل در بوزی دارد.
- ۸- غلام علی لیسانسه اکادمی پولیس تحصیلات عالی در مصر معاون امریت تعقیب قوماندانی امنیه کابل.
- ۹- غلام حسین لیسانس پوهنخی استانت معلم در پوهنخی هوایی.

است ولی آرزو دارد فرزندانش برای وطن مصدر خدمت شایسته ای شوند. فرزندان میر من حلیمه معرفی میگردند:

- ۱- شفیقه رؤفی لیسانسه مصروف تکمیل دوکتورا در فرانسه
- ۲- محمد اکبر لیسانس پوهنخی حقوق.
- ۳- شریفه رؤفی درجه تحصیل بکلور یا فعلا بحیث معلم در لیسه ملالی.
- ۴- عبدالرشید لیسانس پوهنخی حقوق

میر من گل بی بی مادر ممتاز

درجه سوم

میر من گل بی بی در خانواده فقیری بدنیا آمده و تحت نظر پدر و پرا در خود سواد آموخت و یکی از زنان متدین روزگار خود است.

زندگی میر من گل بی بی از ابتداء از نگاه اقتصادی چندان قناعت بخش نبود و این خانم با در داز و هله اول ازدواج احساس میکرد که شوهرش نمیتواند زندگی آنها را به تنهایی پیش برد چون شرایط آن زمان ایجاب نمی کرد تا زنان نیز دوش بدوش مردان کار کنند بنام به آموختن عمر سو زندگی و انواع دوخت علاقه گرفته و بزودی شروع بکار کرد و بزود ترین فرصت توانست در پهلوی معاش ناچیز شوهرش وی نیز عایدی بدست آورد.

بعد از مدتی شوهرش تقاعد کرد و شدیداً بیمار شد و تمام مشکلات خانواده بدوش وی افتاد و این زن فداکار در راه رساندن فرزندانش از سعی کوشش دست برداشت و قسمی که آرزویش بود فرزندانش خویش را برای خدمت به جامعه تقدیم نمود.

فرزندان میر من گل بی بی معرفی میگردند.

- ۱- غلام رحمن لیسا نسه پوهنخی حربی بحیث استاد حربی پوهنتون ایفای وظیفه میدارند.
- ۲- غلام محفوظ لیسانس اکادمی بولیس مامور پو لیس .

میر من ماهپور ریوسفی مادر ممتاز

درجه دوم

میر من ماهپور ریوسفی مادر ممتاز ۱۳۵۴ ولایت کابل با شرایط خیلی محدود اقتصادی در حالیکه اطفالش همه به سنین طفولیت قرار داشتند شوهرش را از دست داد و وی را با یک جهان مسؤلیت و پریشانی که عبارت از اعاشه و تربیت سالم فرزندانها نش بود تنها و بی مددگار گذاشت.

موصوف در تربیت فرزندانش در حالیکه خود و فامیل وی نیز تعلیمات قناعت بخشی نداشت توانست از فرورش اشیای منزل و مزد دست خویش با صبر و شکیبایی و جو صله فراخ در حالیکه در شرایط اقتصادی نامناسبی قرار داشت فرزندان صالح تقدیم جامعه نماید.

در اثر تصایح ارز شمند این خانم با تدبیر است که فرزندان وی بر علاوه داشتن سوپه تعلیمی بدرجه لیسانس و بکلوریا با مطالعات پیگیر از آثار دانشمندان بزرگ خواهان اكمال تعلیم و اطلاعاتشان میباشد اکنون میر من ماهپور ریوسفی با داشتن چنین فرزندان که در ذیل معرفی میشوند خود را بختیسار و مسرور میداند:

- ۱- بناغلی خلیل الله درجه تحصیل بکلوریا مامور در هوا پیمایی ایران.

۲- بناغلی عتیق الله لیسا نسه رشته بیولوژی پوهنخی علوم معلم لیسه غازی .

۳- بناغلی صفی الله لیسا نسه رشته ریاضات و فزیک پوهنخی علوم مامور وزارت معارف .

۴- حشمت الله متعلم لیسه تخنیک .

۵- ذکی الله متعلم لیسه استقلال .

۶- صفیه مصروف امور منزل .

۷- امینه محصل صنف چهارم پوهنخی علوم .

۸- نوریه فارغ التحصیل دارالمعلمین معلم لیسه زرغونه .

۹- فوزیه درجه تحصیل بکلوریا مامور در وزارت زراعت .

میر من مریم مادر قابل قدر

میر من مریم مادر قابل قدر سال ۱۳۵۴ از ولایت ننگرهار است بیست سال قبل با فقدان شوهرش بارگران زندگی بدوشش افتاد در حالیکه پسر بزرگش در صنف دهم زکوچکترین آن دو ماه عمر داشت با نابسامانی های روزگار روبرو شده و زندگی چهره مایوس کننده ورنج آورش را برایش وانمود اما شهادت و عزت نفسی که در نهاد این میرمن از خود گذر سراغ میشد کمک و دستگیری هیچیک از اعضای مستعد فامیلش را متقبل نشده و با پشتکار و زحمتکشی و نیز فروش زیوراتی که در نزدش خیلی عزیز بود مبادرت ورزیده علم و رفتن به مدرسه سوق داد. این

به اعاشه و تربیت فرزندانش کمر همت گماشت و آنان را بسوی آموختن علم و رفتن به مدرسه سوق داد. این

زن با شهادت بر علاوه تربیت فرزندان خودش دو پسر خواهرش را که پسر اندران خودش نیز بودند اعاشه نموده و مانند فرزندان خود از دل و جان به تربیت ایشان پرداخته تا آنان نیز افراد صالح و وطن بار آیند.

اکنون فرزندان وی معرفی میگردند.

- ۱- بناغلی محمد ظاهر لیسانسه طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده
- ۲- بناغلی نصراله فارغ لیسه خرد ضابطان فعلا ضابط استحکام قوای کندهار
- ۳- محمد داود با درجه تحصیل بکلوریا معلم در متوسطه خواجه مسافر کابل

۴- بناغلی محمد علم با درجه تحصیل بسوی بکلوریا مامور انحصارات دولتی کابل

۵- بناغلی عبدا لحکیم فارغ التحصیل دارالمعلمین عالی ننگرهار معلم در ولایت ارزگان .

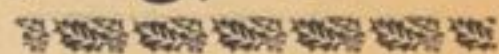
۶- بناغلی محمد قادر با درجه تحصیل بسوی بکلوریا مامور قواید عامه ولایت لغمان .

۷- محترمه راحله مصروف امور منزل .

۸- بناغلی محمد ظاهر متعلم صنف دوازدهم .

۹- بناغلی محمد عمر متعلم صنف یازدهم و ترجمان لسان انگلیسی .

میرمن مستوره مادر قابل قدر

میرمن مستوره مادر قابل قدر سال ۱۳۵۴ از ولایت کابل خانمی است که از خانه پدرش سید حسن که مرد ادیب و دانشمند و شاعر توانا بود مقدما تفرهنگ ان عصر را فرا گرفت. موصوف سی و هشت سال قبل ازدواج نموده و نمره ازوا جش شش فرزند میباشند که یکی آن پدرود حیات گفت و پنج تن دیگر را که پدر در آوان طفولیت آنها را ترك گفته و خانم دیگری اختیار نموده بودند خانه های کرابی و همسایه نشینی درس زندگی اموخت و بسا تدریس مضامین دینی و دروختن لباسهای همسایگان انهم بایول نا چیسز فرزندان را اعاشه می نمود.

از آنجائیکه نامبرده باسواد بوده دست پرورده پدر دانشمندش بود شبها باخواندن اشعار پدرش فرزندانش را تشویق به سرودن اشعار نموده و احساس لطیف سرودن شعر را در افکار شان شکو فان می نمود. از وی شبها باوجود خستگی کار های روزمره باگفتن قصه های انتباهی کودکانش را که در شب زنده داری مادر باعلاقمندی اشتراک میکردند درس زندگی می اموخت. این خانم فداکار باهمه مشکلات

و تنگدستی که سد راه زندگی اش قرار داشت با احساس پاک مادرانه نگذاشت فرزندان اش اعضای عا طیل اجتماع بار آمده و شجا عانه در این راه گام نهاد. اکنون وی با داشتن پنج فرزند شاعر، نویسنده، درامه نویس و ممثل، نطق شاهد مقصود را در آغوش گرفته و فرزندان اش اینها هستند:

- ۱- بناغلی محمود فارانی لیسانسه پوهنخی شریعیات معاون روز نامه ملی انیس.
- ۲- داود فارانی، نطق و ممثل و نویسنده در رادیو افغانستان ایفای وظیفه مینماید.
- ۳- اسماء اسمیایی با داشتن تعلیمات خصوصی نویسنده و شاعر.
- ۴- مسعود فارانی راپور تر و مهتم مجله میرمن.
- ۵- فاروق فارانی، رباعی سرای مصروف تعلیمات عالی در آلمان.

میرمن گل مکی

مادر قابل قدر

میرمن گل مکی آوانیکه اطفالش صغیر بودند شوهرش را از دست داد و در کمال زحمت و تکلیف در راه تربیه اطفالش گام برداشت. باوجود یکه در شرایط اقتصادی خیلی محدود بسر می برد ولی توانست نه فرزند صالح تربیه کند و تا حد توان کوشیده است که آنانرا در راه کسب تحصیل تشویق کند گر چه ادامه تحصیل برای فرزندان در شرایط محیطی ولایت پکتیا از لحاظ دوری راه، نبودن ضروریات درسی و رسم و رواج های خرافی مشکل می نمود ولی میرمن گل مکی باهمه این مشکلات مبارزه کرده و فرزندان اش را شامل مکتب نمود.

پرورده های دستش چنین معرفی میگردد:

- ۱- شاه محمود خزان ما مور مخابرات.
- ۲- محمد شریف خزان درجه تحصیل بکلوریا مامور مخابرات.
- ۳- محمد زمان خزان درجه تحصیل

میرمن آمنه مادر قابل قدر

میرمن آمنه مادر قابل قدر ۱۳۵۴ شصت و چهار سال قبل در یک خانواده دهقان در قریه آبدره پنجشیر چشم به جهان گشود و در سال ۱۳۰۵ با یکی از پسران خانواده ایکه دران کار وزندگی میکرد ازدواج کرد. و بعد از تولد دو فرزندش شوهر موصوف در سفر بری جهت دفاع از وطن عازم ولایت هرات گردید. ومدت چهار سال دوری از شوهر

هفت آن تحصیلات عالی دارند و چهار دیگر وفات یافته اند هفت فرزندیکه نمره زحمات بی پایان موصوف و با تقدیم نمودن آنان منحصا افر اذ صالح

- بکلوریا مامور ترانسپورت.
- ۴- پیغله حلیمه خزان درجه تحصیل بکلوریا سر معلمه مکتب نسوان گردیز.
 - ۵- میرمن سلیمه بهار بیکار
 - ۶- محمد امان خزان متعلم صنف ششم نسوان گردیز
 - ۷- محمد عثمان خزان متعلم صنف هفتم لیسه گردیز
 - ۸- محمد یوسف خزان متعلم صنف ششم نسوان گردیز
 - ۹- محمد داؤد خزان صغیر است.

- وطن به آن مباحثات میکند معرفی میگردد:
- ۱- دستگیر شکو فان لیسانسه ادبیات
 - ۲- سائره تحصیل خصوصی.
 - ۳- محمد داؤد لیسانسه حقوق استاد پوهنخی حقوق.
 - ۴- یحیی هو ما، ما ستر علوم تخنیک استاد تخنیک کابل.
 - ۵- طاهره با درجه تحصیل بکلوریا معلمه میا عمر ننگر هار.
 - ۶- حبیب محصل پوهنخی ساینس.
 - ۷- زلیخا با درجه تحصیلات دینی.

تقدیم بمادرم که در همه عمر رنج تربیتم را کشیده .

فرش خانه

نوشته ابراهیم سایق

در سینه دم که از صبح زبیده درحالیکه موهای سپیدش از لای شارید گی های چادر کهنه اش بیرون ریخته بود و باد آنرا برویش می پاشاند با انگشتان نحیف واستخوانهایش هر لحظه آنرا که بروی وگونه های چین افتاده اش تماس میکرد ، پس میزد ، بسایه دیوار خانه خود تکیه داده بود .

مردم او رایشترینام مادر لغرو می شناختند ، مردم او را بیشتر بنام مادر نصر و می شناختند ، نه لاجر ، اندام باریک وشانه های خمیده داشت چشمهای سیاه ونافلس را که خطوطی از پیری چون هالهی احاطه کرده ، بیا تگر زندگی ملال آور او بود .

او در آغاز جوانی شوهرش را از دست داده وبا پسرش نصر و زندگی میکرد گمراه گامیکه زنها از او می پرسیدند :

از شوهرت برایت چه مانده ؟
مایوسانه جواب میداد :

مال خدا يك خانه غریبانه و يك بچه . زبیده گر چه خواستگار ان زیادی بعد از مرگ شوهرش داشت و اما بغاطر تربیت نصر و از این کار شانه خالی کرده و جواب رد داده بود .

او در آنروز ناتوا تتر از همیشه ودر مانده تراز پیش که دیگر توان کار کردن را نداشت بگر فرو رفته بود و بیاد میاورد که در گذشته با تحمل چه دشواریها تن در داده واما اکنون پذیرش کوچکتر ین کاری هم از او ساخته نیست .

در نظرش آمد که روزها دوباره به عقب برگشتند وماهها وسالها هم دو باره به

گذشته رجعت میکنند تا آنکه خاطره ها به نظرش مجسم شدند ، خاطره هایی از آنروز ها که او با نیرومندی بالای تغار و رخت شویی می نشست وبا چنگال قوی و توانا لبای سپای چرکین رازیر آبهای کف آلود می فشرد و آن خاطره ها رازز دیده های گاو شکرانه زن های دیگر که به او می تگر یستند وبعده می پرسیدند :

چرا شوهر نمیکنی ؟

و جواب خودش را بیاد می آورد که :

من زحمت میکشم ، عرق میریزم و نصر و را بزرگ می کنم ، اگر شوهر بگیرم سرنوشت بمرم چه خواهد شد ؟!

وباز پرسش های دیگری از همیمن فماش .

زبیده با بیاد آوردن این خاطره ها نقش لبخندی روی لبانش هویدا میشد و بزودی مانند آفتابی که در روز ابر آلود از گوشه افق برای لحظه کوتاهی خودش را بنما یاند و معو شود ، معو میشد و دو باره چشمهای خسته وتگران او به نقطه یی از زمین اتصال می یافت ، مثل آنکه از گذشته چیز های فراموش شده یی را بغاطر بیاورد ابر و روان سیاهش رابالا می برد و زیر لب زمزمه می کرد :

اولاد شیرین است ، من بغا طر نصر و بخواری و زحمت تن در داده ام تا آنکه اوبه مکتب وتعلیمش ادامه بدهد و احساس نکند از دیگران عقب مانده .

با زمزمه این جملات دو باره انگشتان

استخوانی و درازش بسوی گیسوان سفیدش دویدند و بزودی آنرا باز از صورت زبیده عقب زدند .

این اندیشه ها اوراسا عتبا بخود مشغول کرده بود و هر لحظه خاطره یی از دور زمان ها جای خود را بیادگار دیگری می سپرد و مردم این اندیشه ها در برابر دیدگان او جان میگرفتند ، حرکت میکردند و خاطره یی را تجدید می نمودند تا آنکه بیادش آمد که روزی نصر و با چشم های اشک آلود نزدش آمد واز او خواست تا خانه را بفروشد و با پول آن چند زمانی زندگی شان را تامین کنند و او با عصبانیت گفته بود که :

نی ، هرگز من بفروش این خانه راضی نمیشوم ، این خانه میراث پدرتوست .

ومثل آنکه آواز نصر و در گو شش نقش باشد دو باره شنید که :

این خانه چه بدرد ما میخورد ، خانه یی که فرش نداشته باشد ، اصلا با کوچمه چه تفاوت دارد ؟

و او با خشم جواب داده بود :

خانه یا کوچه ، هر چه هست برای من زیاد ارزش دارد و اما تو وقتی پولدار شدی برای این خانه باید فرش بخری .

مادر نصر و وقتی اینها را بیاد آورد اشک دور چشمها یش نقش بست و از جایش بلند شد و بسوی خانه نگریست وبعد به دستهای خود نگاه کرد و گفت :

چه چاره ، دستها یم ، همین پنجه های لعنتی طاقت ندارند ...

نصر و از درس فراغت حاصل کرده و در شهر زندگی میکرد و بزودی برای خود کاری هم یافته بود .

او هم مانند مادر خود موجودی کم حرف قانع و سر براه بود این جوان بلند قد و لاغر اندام هم هر وقت از کارهایی می یافت بزودی وعجله خودش رابه اتاق میرساند و وقتی خودش رامیان سکوت و آرامش اتاق تنها می یافت اندیشه ها و خیالات بسراغش می آمدند و او را بخود مشغول میکرد .

نصر و که در خود شور و هیجان گمتر سراغ داشت اکثرا از جمع دیگران و آنا نیکه با او سرو کار داشتند ، گوشه می گرفت و خودش را در پناه تنهایی می سپرد ، گاهی عله یی از او می پرسید :

نمیخواهی با ما بگردش بروی ؟

چشمهای او حلقه بر آمده اش را بزیر می افکند و با ناخن های خود به بازی می برداخت و با آواز گرفته یی که بیشتر از شرم او نمایندگی میکرد میگفت :

من کار دارم ، مرا ببخشید .

وبعد از آن که از جمع آنها دور میشد با خود میگفت :

هان ، از شما راستی دوری میکنم ، شاید تحقیرم کنید یا اگر نکنید .

من اینطور فکر میکنم .

نصر و همیشه اینطور فکر میکرد که دیگران بیشتر از خودش به سرو وضع او ارزش فایزند .

نصر و وقتی در اتاق خود گام می نهاد مادرش را بیاد می آورد روز های دشواری را که بغاطر تربیتش گذرانده بود ، روزهای در نظرش مجسم میشد که مادرش در حالیکه سرو صورتش از شدت عرق تر شده ، زیر بغل خود چند تا نان را می آورد و با آنکه از چهره اش آثار ناتوانی و خستگی پیدا بود با لبخندی وانمود میکرد که کاملا سر حال است .

با بیاد آوردن این خاطره هادر چهره نصر و هم گرد ناثر می نشست و بروی پیشانی فراخش خطوط زیادی نقش می بست .

نصر و در آنروز ها میدانست که اولین مزد کاری را خواهد گرفت و اغلبا به این می اندیشید که برای مادر خود چه هدیه یی می تواند تهیه کند تا آنکه باز گمشته رابه یاد آورد و آنروز را که مادرش گفته بود :

خانه یا کوچه ، هر چه هست برای من زیاد ارزش دارد و اما تو وقتی پولدار شدی برای این خانه باید فرش بخری .

نصر و انعکاس آواز مادرش را از چار طرف اتاق خود می شنید :

خانه یا کوچه ... باید فرش بخری ... مادر نصر و در حالیکه زیر سایه درخت بزرگ و تنومند نزدیک سرگ برتته درخت تکیه زده و چند (بندک) لباس هم بپلو یش قرار داشت و انتظار فرزندش را می کشید خواب بروی دیدگان او سایه افکنده بود .

آواز بچه های کوچه بلند شد :

نصر و آمد ... مادر نصر و! نصر و پسر ت آمد ، بر خیز بیدار شو . و او هر اسان وقتی چشم گشود نصر و در برابرش قرار داشت . آندو یکدیگر شان را در آغوش کشیدند نصر و درینحال بمادرش گفت :

مادر ، از من خواسته بودی که پولدار شدم برای خانه فرش بخرم ، اینک برای خانه فرش خریده ام .

زبیده نصر و رازها کرد در حالیکه حلقه یی از اشک های داغ گرد چشمان فشنگشش نقش بسته بود و بروی گونه هایش می لغزیدند ، آواز خفه یی گفت :

من خانه را فروخته ام ، دیگر خانه ندارم . و نصر و هم به گریستن آغاز کرد ، هر دو بیصدا می گریستند و بچه های کوچک در دور و برشان بانگاههای گاو شکرانه آندو را نگاه می کردند و نمیدا نستند که ایندو عوض خوشی چرا می گریزند .

(پایان)

زیر نظر: محمود فارانی

تهیه و طرح: ظاهره نالان

شعر

آئینه دوران

در محفل سرستان، تو شمع شبستانی!
در شعله حسنت من، پرسوخته پروانه
آئین وفاداری آئین سیل ماست
آئینه دورانم همچون دل پیمانہ
(دوکتور سپیل)
۲۵ جوزا ۱۳۵۴

باداغ دل سوزان از حسرت جانانه
ماترک همه کردیم رفتیم به میخانه
در بزم خراباتم با ساقی و می کرم
شاداست حیات ما با مردم فرزانه
صد جام بیابیده، در بزم نگاه استم
سر مست و خرابم کن ای ساقی مستانه

سترگی

سترگی به خیال ابروه یاره
سوداگر گری مرادی سترگی خوبنوینه
سترگی به غیرگی تو تا چار کرم
کهدی خمار دسترگو ووینم مینه
سترگومی زده ته ضرر پیشگی
بیایی دباز پشانی پتی گرزومه
دسترگو نم می نهو چیری
یاربه خنجر دزیره پرسو ویشتلی همه
سترگی زماپه والاکی نهدی
چیری چه مورم راته جورگی فسادونه

از نامه های دلداگان نامور تاریخ

يك نامه دیگر گونه به دلدارش
شتاین خانم.

هرگاه بمن بنویسی که خواب راحت کرده ای
گویا در تمام روز قدرت جدیدی برای انجام
امور بمن میدی *
خداوندگار جفا نیان ترا در پناه خویش
تکب دارد *

از هنگامیکه من در پناه عشق تو احساس
آرامش و بقانمودم ، جهان آنچه در او هست
برایم دوست داشتنی و زیباست *
من از زمره نامها، تنهاییم ترا برگزیده ام
و باهنگ آن زنده هستم - زنده ام اگرچه
از تو دورم !
بلی فقط برایتو و بغاطر تو حیات بسر
میرم !!

ولفاتنگ

فالهرس

نردست به زلف لاله بوش تو رسد
نرلب به لب شکر فروش تو رسد
کوتاهی قدر تو برای دل ماست
ناناله قلب ما به گوش تو رسد

«شفایی»

يك شاهكار كوچك حافظ

سنگ

چون جامه زتن برگشد آن مشکين خال
ماهي که نظير خود ندارد به جمال
در سينه دلش زناکسي بتوان ديد
ما ننده سنگ خاره در آب ز لال

نامه به مادر

ای پسر ستار شب بیما ری	ای ترا بهره ز من غم خواری
ای که جان باد فدای دل تو	ای که از عشق شد آب گل تو
گله های تو پریشانم کرد	نامه ات آمد و گریه ام کرد
وز تو صد ناله دلگیر رسید	اندکی نامه من دیر رسید
گر بفرم د پسر نا خلفی	ناله کم کن که ندار د اسفی
راستی از پسر ت رنجیدی	چونکه از من خبری نشنیدی
کردم از مادر خود صرف نظر	به همان که چو ر قسم به سفر
جان فدای تو چه می پنداری	شکوه از عا طفه من داری
بازی ورقش و تما شا هیچ است	بی تو دنیا همه نردم هیچ است
زمن از بهر خدا کم گله کن	نامه سر دیر رسد حو صله کن
وز تو نازک د لی آموخته ام	که به جان از غم تو سوخته ام

از: دکتر حسین

ندی

ترتادی غم لاوفادار دی

ته کله کله غم دی تل راسره وینه

...

غم دی کمیس نه دی چه زور شی

زما دهم سره سم دی ستاغونه

...

گل می به لاس درته ولا پریم

یامی گل واخله یارسخت راکه چه خمه

...

ملان له خاورو پیدا گیری

زما لالی تر گل نازک خاوروله خینه

...

چه ماز دیگرشی زره می بهشی

به گودر چورشی دمنگیو کتارونه

...

جان می گل له لاسه نه اخلی

دآسمان ستوری به چرگه ورته لبرمه

...

سبابه بیاکم با ریزی

د دینت ملان پستالمنی بو یوینه

...

خیال دوصالنه هیچ کم نه دی

زه تسلا دزرمی خکه پری گوه

...

سبابه لور چنارته خیزم

بادبه بویشتم چه یارمی خه ویلی دینه

...

به لاری خم ترله خنگیزم

بی خوبه نهیم دیارغم می خنگوینه

...

دماز دیگر زگر به لمره

به روغو وایه در نخورو سلامونه

...

عمر می بول به غم کی تیرشو

خاوند خدایه خوشحالی به کله وینه

...

دریک غروب

هنگام غروب است از خورشید فروزان

در دامن مغرب،

ماندست فروغی،

تابنده، ولی آمدن شب،

میگاهد ازو لحظه به لحظه

در دامن این نوریکی پارچه ابرسیندست،

باکاهش انوار پسین تابش خورشید

اونیز همیگا هد همگام،

ذرات وجوش

آن ابر دگر نیست،

رفتند فرد گویا در چشمه خورشید

ای دختر!

ای گرم تر از چشمه خورشید

ای آنکه ز من روی خوش گرفتی

ای کاس مرام،

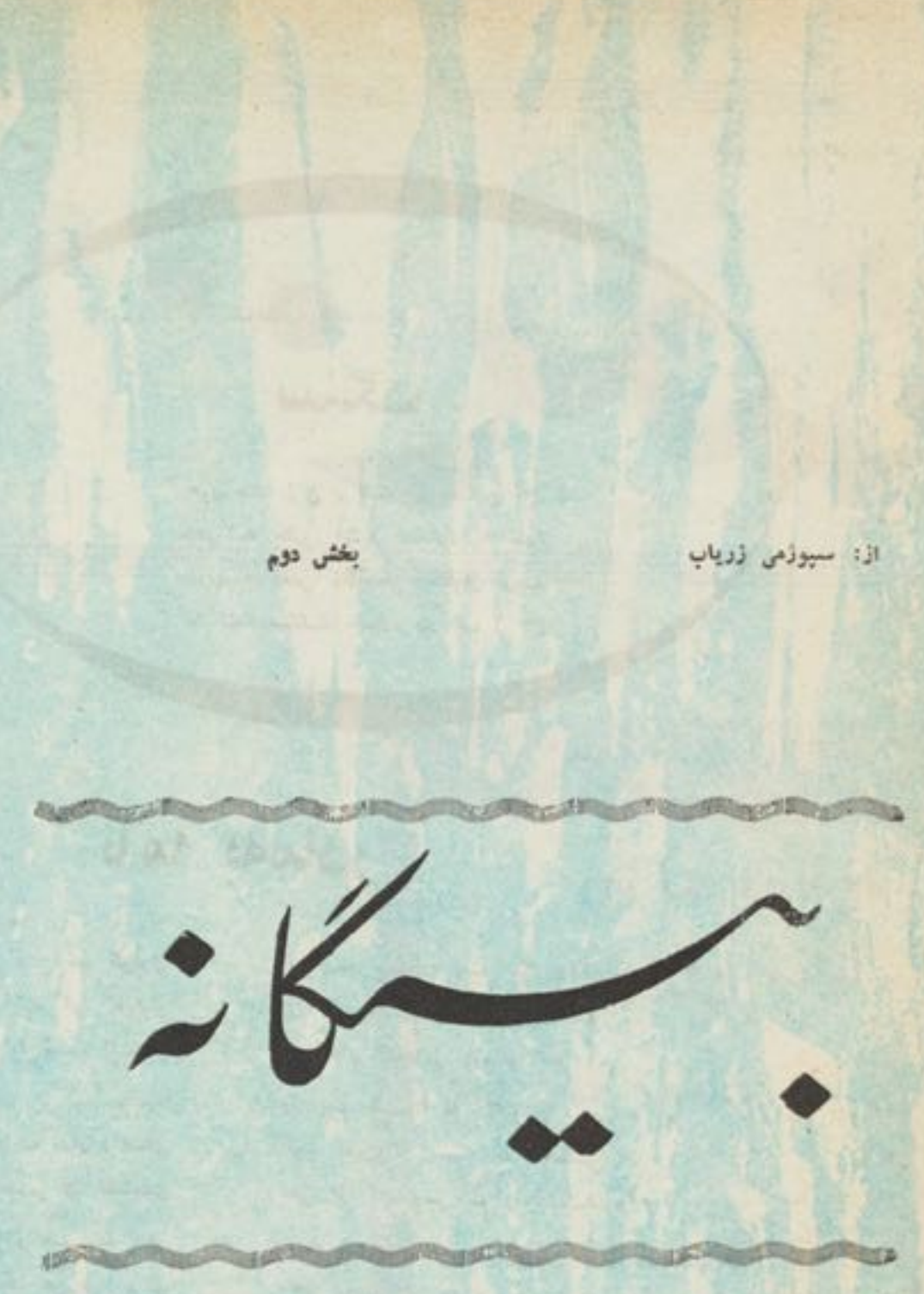
آسوده همیسا ختی از رحمت هستی.

از: محمد آصف فکرت

چشمانش رامحکم بست سرش را بالا گرفت
و کلاس را در حلقش ریخت.

دهانش را با پشت دستش پاک کرد و قیافه
حق بجایی بخود گرفت و گفت :
سوسکی گلویم رامیسوزاند.
به عجله کیلای دیگری بر کرد. چشمانش
را بست . با دستش گلویش رامحکم گرفت و
کیلاس را در حلقش ریخت.
بازخواستم از جایم برخیزم بروم به اتاقم .
بوی زننده رویم سنگینی میکرده . نامتوجه شد
من حرکتی کردم ، بمن دید و با التماس
گفت :
خواهش میکنم بنشینید !
از جایم برخاست . اینطرف و آنطرف را
بالید بعد تسمه را بافت باز آنرا بویید.
بوسید و گفت :
ساگر ژاندارما (واستکو) را امشب نیاورند
من بیمار میشوم.
مثل اینکه با من نبود. ادامه داد :
نمیدانم چطور فراد کرده . چطور
توانسته ... !
بمن دید و گفت :
میدانید (واستکو) خیلی هوشیار است.
فقط نمیتواند گپ بزند. دیگر همه چیز را
میداند . اما من (واستکو) زبان دیگر را خوب
میداند . اما من (واستکو) زبان هم دیگر را خوب
میفهمم ... خیلی خوب ...
صدای زنگ در بلند شد . با خوشحالی به او
نگریستم . او با بیحالی ساعتش را دید ، اما
حرکتی نکرد . کسی متواتر زنگ میسزد .
خواستم من بروم در را باز کنم . زن با بایک جست
خودش را بمن رسانید و گفت :
تکنید در را باز نکنید . (پاسکال) است.
پاسکال کیست ؟
پسرم .
وهری خندید . بنظرم بسیار زشت نر
شد . صدایش را آهسته کرد و چشمانش را
کوچکتر . مثل اینکه وازی را با من در میان
گذارد ، گفت :
از پاسکال متفرم همیشه از او متفرم بوده ام .
بلا تکلیف مانده بودم . نمیدانستم چه کنم .
ساکت او را می نگرستم . در هتو ز صد امیداد .
مثل اینکه پسرش میدانست مادرش منزل
است . دلم به کسی که پشت در بود ، سوخت
زن خیره خیره بمن دید و گفت :
نمیخواهم بینش . بگذارید آخر میرود
پشت گارش .
مثل اینکه متوجه ناراحتی من شده با آواز
خشکی ادامه داد :
این بشما چه ارتباطی دارد؟ (پاسکال) پسر
منست و من ازش متفرم . شما هیچ
نگران نیاشید . اگر پسر شما میبود ، شاید
بشما ارتباط میداشت .
چشمان زن حالت بغضو صی گرفت .
قیافه اش بنظرم زشتتر آمد . ازش ترسیدم .

من ... مرا نمیشناسید ؟ چند سال پیشترم
است .
دلم بزنی سوخت . تصویر هیچ شباهتی
به این زن زشت و پندیده نداشت . تصو بزنی
نسبتاً زیبایی را نشان میداد . با چشمان گمرا
و لبخند باحالت . گفتم :
شناختم ... شناختم . تصویر تا آن
زیباست .
مرا میگویند زیباستم . بنظر شما
چطورم ؟
نگاهم را پایین انداختم و گفتم :
زیبا .
متشکرم .
با خوشحالی لبخند زد و ادامه داد :
اما افسوس که (واستکو) ایترانمیداند .
چهرانمیداند ؟
که من زیباستم . ببینید ، (واستکو) هم
حینی زیباست . خوب به تصویر نگاه کنید .
ها ، اما من (واستکو) راهیچ وقت ندیده ام .
تقریباً همه سگ های این ساختمان را دیده ام .
جز اینرا .
عجباست او را با من هیچوقت ندیده اید ؟
نی ، باشما نه تنها .
تنها ؟ فکر میکنید من او را میگذاشتم که
تنها برود ؟ شما بسیار ساده هستید .
از این گپ آخرش بدم آمد . احساس کردم
دریشانیام دوخط باریک افتاد . از بازوی چوکی
گرفتم . میخواستم برخیزم بروم به اتاقم . زن
یکبار مثل اینکه به من حمله کند ، خودش را
رویم انداخت . دودستش را روی شانه ها می
گذاشت و گفت :
بنشینید خواهش میکنم !
بعد سوی آشپزخانه رفت راه رفتش بنظرم
عجیب می آمد . با خیز و جست راه میرفت . گوشت
های تنش تکان میخورد . از آواز بهم خوردن
ظروف دانستم چیزی برای نوشیدن می آورد .
چند لحظه بعد با همان خیز و جست آمد . گاسه
کوچکی روی میز گذاشت . در بین گاسه پارچه های
مکعب شکل ریخته بود . بدون اینکه به من بیند ، با
جست و خیز به آشپزخانه بازگشت . خیالم آمد
که اما : گوشت های تنش را تکان میدهد . با پتوسی
بازگشت . در پتوس بوتل بزرگ و تیره رنگی
بود دو کیلاس بسیار کوچک . پتوس را روی
میز گذاشت . با چشمان کوچک و سرخش
به من دینو پرسید :
بریزم ؟
نی ، متشکرم .
هیچ میل نداشتم چیزی بنوشم . باز
پرسید :
چه میخواهید بنوشد ؟
هیچ .
چیزی نگفت . اما سویم بدید دید . باز به
آشپزخانه رفت . کیلاس بزرگی آورد . بجایش
نشست و سر بوتل را باز کرد و کیلاش را پسر
کرد چند جرعه رامزه مزه کرد . اما بعد

سنگانه

فلاسه (واستکو) است .
بعد پارچه چرم را نزدیک پیشانی برد .
بویید . بوسید و های های گریست . به من
گفت :
این بوی (واستکو) را میدهد .
باز بایک جست از جایم پرید . نزدیک
جوکی من آمد . پارچه چرم را پیش بینی ام
گرفت .
پارچه چرم بوی زننده میداد . با هیجان عجیبی
گفت :
بویید .. بویید . افسوس که شما بوی
او را نمیشناسید !
نزدیک بود خفه شوم . با تمام قدر تسم
میکشیدم نفس نکشم . نفسم را در سینه
حبس کرده بودم . نمیدانم چرا با سرم اشاره
مثبت کردم .
زن سر جایش نشست . چیزی نگفت . خیره
خیره مرا میدید . اما نگاهش حالت تفرع
آمیز داشت . نگاهش را از من بر گرفت .
متوجه تسمه چرمی شد . سرش را خم کرده
بود و به تسمه خیره شده بود . مثل اینکه با من
نبود . تنها بود بایک تسمه چرمی .
رویم را گشتاندم . خواستم اتاق را تماشا
کنم . اتاق چیز تازه بی نداشت . تقریباً
مثل همه خانه های دیگر بود . تزئیناتش هم
از جاهای دیگر فرق نداشت . عکس ها یسی

روی دیوار ها دیده میشد . روی الماری چند
کتاب کهنه و کنار آن گل های مصنوعی و گونه
دیگریک تلویزیون نسبتاً بزرگ قرار داشت .
در پله های الماری تصویر زیبای زن جوانی
که با دقت قابشده بود ، قرار داشت . و کنار
آن قاب دیگری به عین اندازه و شکل بود و درون
قاب تصویری سگی با پوزه دراز ، گردن غریبی
و گوش های دراز . قیافه سگ هیچ بنظرم
اشنا نبود . وقتی زن از (واستکو) گپ میزد ،
قیافه تمام سگها بی که سرزین ساخته مان دیده
بودم ، در ذهنم تا بالا میرفت : سگ کو چسک
گوشت آلود ، سگ قهوه ای رنگ که بینی
سرخ داشت . سگی که پاهای کوتاه کو تاه
داشت و وقتی راه میرفت ، آدم خیال میکرد
سگمش به زمین میخورد و با اینهم بسیار جالاک
جالاک راه میرفت و درین حال گوشهایش تکان
میخورد . سگ دیگری که گوش های آویخته اش
یک حالت گودکانه بیش میداد . سگ سیاه رنگی
که به اسب شباهت عجیبی داشت و بانفون
مخصوصی از زینه ها تا بالا میرفت و سگ
های دیگر . اما این سگ را که تصویری ش
روبرویم قرار داشت هیچ ندیده بودم . سگی
با پوزه چنان دراز و گردن غریبی . به تصویر
زن جوان اشاره کرده پرسیدم :
این خانم کیست ؟
زن با عصیانیت گفت :

میکنند. شما نمیدانید. (واستکو) هم همینطور فکر میکند. وقتی بمن اینطور نگاه میکند، صدایی هم از گلویش میگذرد. در آن لحظه به نظرم میاید که (واستکو) میگوید:

- تف! میدانید، چند بار تصمیم گرفتم دهنش را با تکیه بی بندم. همینطور هم کردم. اما بیفایده بود. او از گلویش همان صدای خفرا میگذرد.

بنظرم آمد که زن اندکی مست شده. بجایش نشست. اما سرش را به پشت چو کی تکیه داد. پایش را دراز کرد و آنها را از هم دور کرد. دامنش تا آخر بالا رفته بود. و انهای گوشت آلودش سید سید معلوم میشد. پا هایش را بصورت متناوب تکان میداد. سربایی هایش را کشید و دور انداخت. انگشت های پاهایش بمن پهن بود. به ناخن های پاهایش رنگ سرخ زنده یی زده بود. کف های پایش را سوی من کرد. بنظرم آمد که پاهایش بیش از حد پهن است. شاید هم بخاطر هیكل بزرگش. با بیعالی ازم پرسید:

- چه میخواهید بشنوید؟

- هر چه میل دارید، بگویید.

رفت نواری را از العاری بیرون آورد. میخواست آنرا روی ضبط الصوت بگذارد. لحظه یی سیری شد. دیدم نمیتواند نواری را روی جایش بگذارد. نزدیکش ایستادم:

- کمکتان کنم!

- مهربان هستید.

نوار را روی ضبط الصوت گذاشتم. گفت:

- این دکمه را فشار دهید.

دکمه سیاه رنگی را فشردم. نوار شروع به چرخیدن کرد. زن دستم را گرفت و آرام فشرد. فشار مخصوصی بود. من هیچ نگفتم. دستم را از دستش بیرون کشیدم. روی چایم نشستم. او رو برویم نشست و خیره خیره بمن میدید. از نوار صدایی برنمیامد. تنها صدای فر فر میآمد.

سوی ضبط الصوت دیدم. گفت:

- صبر کنید حالا شروع میشود. میدانم ازین خویشتان خواهد آمد یا خیر. من همیشه وقتی تنها ستم اینرا میشنوم. بگذار از نوار صدا برآید:

- عوعو عو! عو!

صدای عوعوی سگی بود. زن چشمانش را بست. مثل اینکه با تمام وجودش به صدا گوش میداد.

آرام شده بود. نوار می چرخید و صدای عوعو اتاق را پر کرده بود. زن چشمانش را بسته بود.

آرام لبخند میزد. رویش پر چین تر شده بود. چشمانش را آرام باز کرد و گفت:

- متاسفم که شما (واستکو) را ندیده اید.

بعد نفس عمیق کشیده ادامه داد:

- بویش را می شنوید؟

باز بوی بد را بیادم آورد. با چشمان نیم بسته کنار چوکی را جستجو کرد. چشمانش را یکبار باز کرد. ساده لو خانه خندید و

خیال کردم کنارم هست. صدای عوعو اتاق را به لرزه در آورده بود. بعد صدای فش فش از نوار برآمد. زن با صدای بلند و لحن امرانه گفت:

- گوشتان را بگیرید!

بعد ادامه داد:

- اینجا (واستکو) میخندد. میدانید، وقتی میخندد خیلی زیبا میشود. شما خنده یك سگ را دیده اید؟ شما اینرا میدانید که سگ ها همیشه نمی خندند، اما وقتی خندند، وقتی میخندند، بسیار صادقانه می خندند؟ اما خیلی کم میخندند... (واستکو) کم میخندید.

رنگنزن سرخ شده بود. لبهایش میلرزید. باز عوعوفضای اتاق را پر کرد. من بلا تکلیف، مانده بودم. زن ازم پرسید:

شما میدانید (واستکو) چه میگوید؟ اسوس گزبان سگها را نمیدانید. اگر میدانستید، حتما يك سگ برایتان نگاه میداشتید. خوب گوشتان را بگیرید.

وساکت شد. از نوار صدای عوعو می برآمد. اما چیزی دستگیر من نمیشد. باز پرسید:

شما دربارۀ سگ ها هیچ چیز نمیدانید؟

- نی.

- پس شما چه چیزی را میدانید؟

لحنش آمیخته به تحقیر بود ادامه داد:

- هیچکس نمیخواهد دوباره سگها چیزی بدانند. دنیای مضحک است!

دهنش را کج کرد. خودش را شکل ساخت و گفت:

شما اینرا میدانید که سگها دروغ ندارند؟

لحظه یی مکت کرد. چشمانش را کوچک کوچک کرد و میدانم چرا يك معلم بیادم آمد.

ادامه داد:

اما فریب خوب یاد دارند. (واستکو) من هیچگاه دروغ نمیگوید اما گاهی فریب میدهد. ببینید، مگر میشود بدون فریب زیست؟ خودش پاسخش را داد:

- مسلما نی. اما من (واستکو) را بخاطر فریب می بخشم. اینکه غریز یست نی؟ نظر شما اینطور نیست؟

- نمیدانم.

عجیب است!

شانه هایش را بالا انداخت و تکرار کرد:

عجیب است!

وساکت شد. در اتاق هنوز صدای عوعو بود. زن چشمانش را بست و پاهایش را بصورت متناوب تکان میداد. من به گل های فرش خیره شده بودم. گل های فرش گرد گرد بود. به یکی از آن گلها خیره ماندم. گل زیر نظرم حرکت میکرد. میلرزید میدانم چرا نمیخواستم پلك بزنم. بنظرم آمد که گل فرش به یکی از دوستانم شباهت دارد. آواز زن بخودم آورد:

- من حتما بیمار می شوم میدانید وقت شبها صدای فش فش (واستکو) به گوشم نرسد خوا هم نمیرد آخ.

ناتمام

چون عشق بسراغ تان آمد در خانه را برویش بگشائید

تقدیم به پدران و مادران و همه جوانان

متین و امید وار !

يك چهره گریزان و متفكر

از تباط و دوستی بین دختران و پسران و معاشرتیکه بین آنها وجود دارد اکثراً والدین، جوانان را، نگران میسازد زیرا اکثر آچنین دوستی ها سنگ تهداب و زیر بنای زندگي جوانان را تشکیل میدهد و همچنین در بدو دوستی ها ست که جوانان به روحیه اخلاقی کسرت و شخصیت و دیگر خصوصیات یکدیگر پی میبرند.

فکر میشود کلمه عشق و عشق ورزیدن به اصطلاح جوانان بحیث يك راز بوده و راجع به آن میتوان به آسانی از دوستان و بیگانگان مشورت گرفت زیرا والدین با چنین کلمات و کمك و مشوره در اینباره چندان دل خوش نشان نمیدهند. به این لحاظ راجع به خصوصیت احساس اولین یا عشق اولین میخواهم توجه جدی والدین دختران و پسران جوان را که فرزندان شان در آستانه جوانی قرار میگیرند، جلب نمایم. دانشمندان و متفکرین تعریفات زیاد راجع به عشق و محبت دارند. پوشکین شاعر بزرگ به عشق چنین گفته:

(عشق فر ما نبر دار سن و سال است و این جوانی است که عشق در خد متش قرار میگیرد) اگر والدین جوانان بخوانند یا نخواهند از سنین پانزده به بعد دوستی و محبت بین پسران و دختران آغاز میشود.

در آغاز جوانی عشق و محبت، بشکل خیلی مغلط، روحی و اجتماعی در جوانان ظهور مینماید از همین لحاظ است که سن و سال جوانی را سن فیلسوفی میخواهند زیرا جوانان جواب هر گونه سوال زندگي را جستجو می کنند و مهم آنکه آنها می گویند تا خود را قناعت بدهد که اتکاء به خود داشته و در شخصیت میباشند.

وضعیت و موقف اخلاقی و اجتماعی

داکتر کوستا شکین درین مورد مطالعات عمیق و خیلی زیاد دارد و درین خصوص مکاتیب زیاد از علاقه

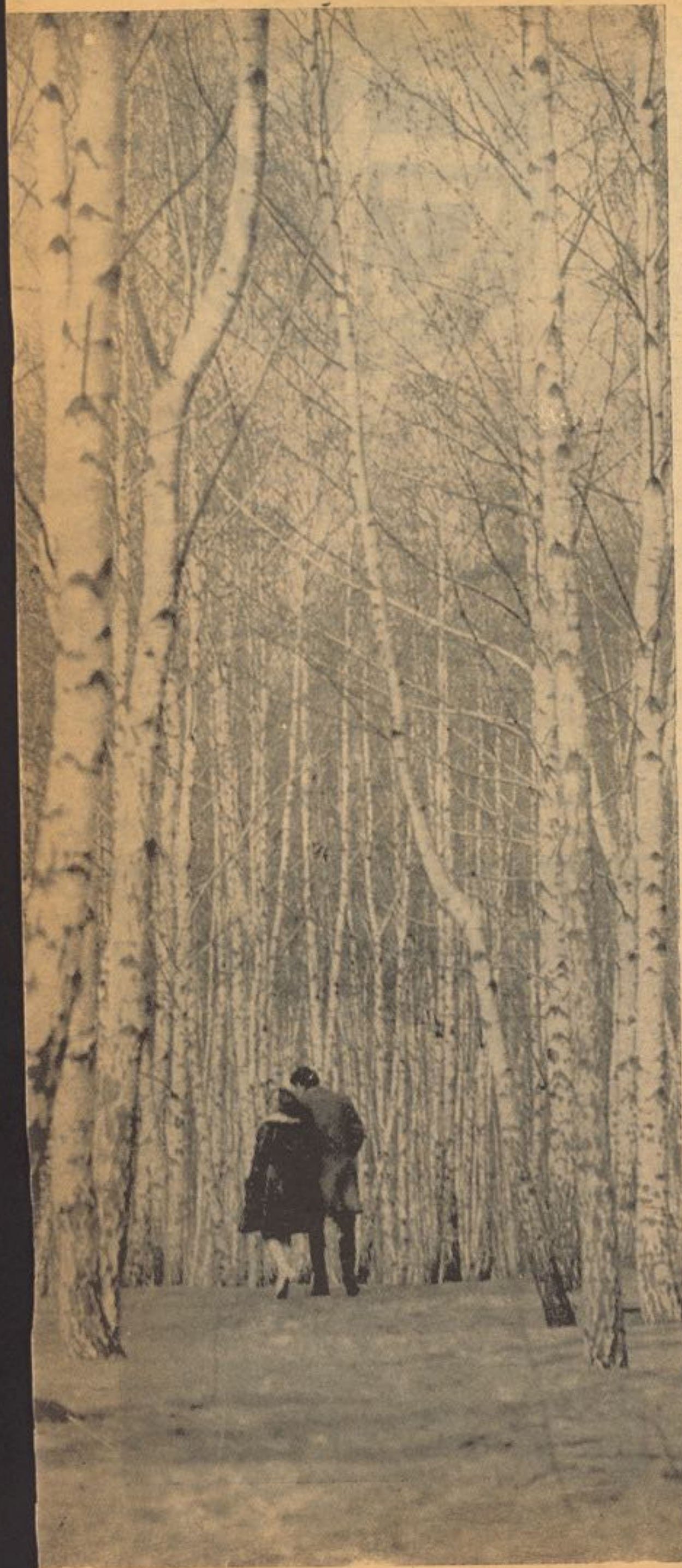
نخستین برخورد میتواند تعیین کننده سعادت آینده باشد.

مندان اخذ نموده که باز گو کردن و تشریح مطالب آن برای دختران و پسران جوان خیلی با ارزش است. دختر جوانی مینویسد: لطفاً آقای دکتور برایم بنویسید که آیا عشق و محبت ورزیدن چیست از شما خواهش می کنم در تشریح این کلمه مرا کمک کنید.

این سوال بشکل بسیار طبیعی اش در طول قرنها بین انسانها مطرح است اما چرا جوانان از مدیر مجلات

آرامشی که اگر صادقانه بنیان گذاری شده باشد چون ابر بهار زود گلر نخواهد بود.

جوانان زیادتر مربوط به والدین میباشد هستند و والدین که حتی از آزادی های طبیعی احساس و علاقه مندی فرزندان شان بشکل حسادت مندانه آن جلو گیری و مانع می نمایند احساس عشق و محبت در وجود انسان ها بشکل مستقل آن موجود است. جهات و خصوصیات عمده زندگی ما نند خصوصیات جنسی پسیکولوژی و احساسات اجتماعی و اخلاقی را در ما میباشند. ازین لحاظ است که حل این کلمه برای والدین خیلی ها مشکل بنظر میرسد.

توجه عمده زیادتر باید به سوال حساس و باریک که عبارت از خصوصیت جنسی است مبذول گردد والدین اکثرا از نظر دید دیگران تأثیرات عشق او لین فرزندان شانرا محفوظ میدارند و از نقطه نظر حفظ حیثیت خانوادگی از آن هراس دارند در حالیکه چنین يك موضوع يك امر مطلق طبیعی بوده اگر آنها به تربیت درست فرزندان شان پرداخته باشند هیچ خوف و هراس باید از برخورد عشقی و معقول فرزندان شان نداشته باشند تربیت صحیح مسایل جنسی خصوصیات همه جانبه داشته و تنها از یک جهت قیمت داده نشود.

تعلیم و تربیت در رشد اخلاقی جوانان وقتی مؤثر است که به شکل خیلی خرد مندانه حساس و بیامراعات نزاکت های طبیعی محبت و زیند به آنها تحلیل و فهمانده شود.

عشق به یکبارگی و ناگهانی در وجود یک شخص نفوذ نمی نماید بلکه احساس اولین ممکن در مجلس مهمانی، مجالس رقص، درکنارساحل و یاد دیگر محل اجتماع بین دختران و افسران ظهور نماید اما محبت و ورزیدن در نهاد هر فرد بشر از بدو خلقت موجود میباشند منتها در جوانان این احساس زنده تر میباشد

و در هر شخص به اشکال مختلف عشق ظهور مینماید. جوانان باجنس مخالف خود به نحوی از آنها محبت و عشق میورزند که گاهی این محبت ها ظاهر شده و در بعضی ها هم ظاهر نمیشود مثلا انسان ها بآیدن یکدیگر، صحبت کردن، نشست و برخاست و غیره احساس لذت می نمایند که درین وضعیت ها جوانان رشد روحی و معنوی و تکاملی خود را می یابند اما والدین شان این احساس درونی آنها را درک کرده نمیتوانند.

بسیاری در صنف چهارم مکتب

گردش عاشقانه

چنینکه ما درش او را پیش از خواب میبوسد به مادرش می گوید مادر جان در تلویزیون دیگران اینطور یکدیگر را نمی بوسند در صنف پنجم از نوازش معلمش که موهاش را با دست نوازش میداد احساس رضایت می کرد در صنف هشتم او در کنار دختری قرار می گیرد آیا این نوع تأثیرات و طرز حرکت چنین پسر را چطور تحلیل میکنید؟

چنین حرکات در بین تمام نوجوانان دیده میشود اگر پسری با تمایل و با احساس محبت و زیند بسوی دختری توجه کند عین همین تأثیر در وجود دختر نیز پیدا میشود تنها شکل پیش آمد ها فرق دارد. و این باز هم مربوط تعلیم و تربیت خانوادگی میباشد مثلا هیچگاه دختری دوست ندارد که پسری بشکل لاد بالی در کوچه و بازار او را تعقیب کرده و به او اظهار دوستی و محبت کند.

با پیش آمد متین یک جوان پختگی و شایستگی خود را بشکل ایده آل آن بطرف مقابل نشان داده و موازین اخلاقی، کرکتر و شخصیت اصلی خود را قیمت میدهد. والدین در چنین مرا حل مکلف اند که حد اقل سطح و اندازه تربیت فرزندان شانرا در نظر داشته و انتخاب فرزندان شانرا برای آینده زندگی آنها در بالا ترین وجه، احترام بگذارند نه بخاطر آنکه پسر شان جوان شده و بسوی دختری تمایل پیدا کرده و برای آن نذر بد دهند و یا آن دختر را یگانه دختر زندگي برای پسر خود پدیدانند بلکه بخاطر آن احترام بگذارند تا واقعیت و اهلیت ذاتی ایده آل های فرزندان شان معلوم گردد. باید متذکر شد که عشق و زیند جوانان را بشکل کور کورانه و غیر طبیعی آن نباید پذیرفت.

شکسپیر درینباره می گوید: «عشق راتنها با بالها و بدون چشم هرگز قبول نکنید، عشق سمبولیک و کور بی ملاحظه گی و نا سنجشی محض است.»

عشق باید با احساس عالی انسانی توأم بوده و ندانی از طپش های گرم قلب که مظهر یگانه الهام عشق است داشته باشد.

باقیدارد

جوانان پیرامون نشانه حرفی

غلام سخنی «نظری»

از منزل تختانی فروشگاه بزرگ
افغان مینویسد:
یکی از مشکلات عمده که امروز
اکثر از جوانان بان روبرو اند خرابی
فان بسندی و غنچه های در سوده و
بی معنی است که در اکثر خانواده
هارواج دارد.

اگر جوانان بخواهند که این رسم
ورواج های بوج رابه خانواده های
خویش معرفی و اضرار آن را بفرمانند
نداز طرف بزرگان قایل متکوب
وسر زنش میگردند و متهم به خود نمایی
و فرنگی بسندی میگردند. در حالیکه
حقیقت غیر از این است.

بیغله رقیه جلیلی صالح زاده متعلم
صنف ۱۱ عایشه درانی :

در گذشته ، اگر بین معلم و شاگرد
فاصله ای عمیق و ژرف وجود داشت
اما امروز خو شبختانه در اصول تعلیم
و تربیه تغییرات اساسی صورت گرفته
و روابط معلم و شاگرد شکل کاملاً
تازه ای یافته است.

ولی با وجود این هنوز مشکلات
جوانان حل نشده است و این بدلیل
اینست که معلم و شاگرد یکدیگر خود
را درک ننموده و این امر باعث میشود
که در بین معلم و شاگرد فاصله ایجاد
گردد.

او داسی روانی عقده ور تسه
ایجاد پیری، چه بیخی دمطالعی خخته
لاس اخلی.

دوی داسی سوچ کوی چه گویا
اصلاً دمطالعی اولوست استعداد و سره
له فطر ته مل شوی نه دی، او نشی
کولای چه دلچسپه اود علاقمی و دمطالب
اود ژوندانه غوره لار نبود نیسی او
رهنمایی زده کاندی.

نو خکه احساس دحقات کوی او
تل و سره دژوندانه تر پایه داغده
اوغوتیه مله وی خکه دوی دمطالعی له
اصولو سره آشنایی نه لری، نه بو-
هیبری چه خرنکه باید بو کتاب
ولولی، او دهغه خخته اعظمی استفاده
اوگته به لری وخت کبشی تر لاسه
کاندی.

دانشکاره چه هر خه اوهر کاربرد
یواساس او بنا ولا دی، که چیری
دهغوی د اساساتو سره آشنایی وجود
ولری، او پدی هکله و سره کانی او
بشیر آگاهی دی نو هر و مرو، دخپلو
لو ستلو خخته بی بهیری اوبی برخی
نه باتیری.

دروانشناسی یوه دله علمای پدی عقیده
دی، چه باید مطالعه کوونکی دمطالعی
لوستل اوبیا ویل پردو برخو و ویشی
پدی معنی که یو ساعت مطالعه کوی
باید ددی یو ساعت خخته دولس یا
پنخلس دقیق کتاب ولولی، او وروسته
له لوستلو کتاب ایسته کوی، اوباتی
وخت لوستل شوی مطالعه به خیل
ذهن کبشی سره منسجم کاندی اوبیا
بی به تقریری او جهر ویلو بیسل
وکری، اود لکچر به دول هغه مطالب
تکرار کاندی.

امابله دله روانی علماء اوپو هان
پدی عقیده دی، چه دمطالعی وخت
باید پردو مساوی برخو ویشل شی.
یعنی که لوستونکی دوه ساعته مطالعه
کوی باید یو ساعت صرف او یوازی
کتاب ولولی، اوبله کوی لوستل شوی
مطالب به شفا هی دول اوپه زوره
دلکچر به شکل بیان کاندی.

البته دوهمه نظریه زیات پیرون
لری او معقوله بریشی رهنمایا همد یو
کتاب لوستل اود هغه دمطالبو بیابیا
بیان دلکچر به دول ذهن ته رشد و-
کوی، او مطالب دیر ژر ذهن نشینه
کیدای شی، مگر ددی پورته مطالعه
سره سره دمطالعی دپاره، آرام محیط
گواره فضاء هم ضروری، خومغز او
ذهن یوازی مطالعه ته متوجه شی
اودنورو افکار و نفوذ لباره چه مطالعه
کبه و پده کوی، لار ورنکبه شی.

محمد عظیم «هو شمند»

خبرنه اولیکنه:

دروانشناسی له مخی باید خرنکه مطالعه و کرو!

البته نن ورخ مطالعه یوه له
دیرو مهمو بشری ضروری او خخته
شمیر له کبیری، او یوازی مطالعه
پواسطه شه بوهه حاصله لای شی،
او دژوندانه پرستو نرو او بر و
باندی بریا لیتوب او بری تر لاسه
کیدای شی.

مگر عمده خبره داده چه اکثر
وکری او مغوی چه دمطالعی اولو ستلو
سره خه ناخه مینه او علاقه لری، دیر
داسی واقع کبیری چه دخپلی مطالعه
خخته شه او غوره گته نه شی تر لاسه
کولای، نو خکه اکثر اما یوسه کبیری او
حتی دسی هر حلی ته رسیده لری

بیغله تسرین ایاز متعلم صنف ۱۲
لیسه عایشه درانی:
یکی از مشکلات جوانان ما اینست
که تفریحات و سرگرمی های سالم
کمتر وجود دارد و اگر اسمی از تفریح
و سرگرمی بمیان می آید، فوراً عده
کلمات عیاشی، قمار، میخوارگی عربده
جویی، فساد و انحراف را بدنبال
آن ردیف میکنند و بدین ترتیب هر
کس را که به شخصیت و سلاست
خود و خانواده اش علاقمند است، از
هرچه تفریح و سرگرمی است بیزار
میکند.

بناغلی محمد سمیع متعلم صنف
دوم لیسه استقلال:
از جمله مشکلاتیکه امروز بیشتر
جوانان بان مواجه اند یکی هم ازدواج
های اجباری است که اکثراً مسئول آن
پدر و مادر هاند.
نتایج که از این ازدواج ها بدست
آمده خیلی یاس آورده است زیرا
آخر آن به جدایی و از هم باشیدن
شیرازه زندگی منجر میگردد و این
برای جوانان خیلی دردآور است.

مادر!

بهشت زیر قدمهای تست

مهربان مادر چو شاخ گل مرا
می فشام خون دل دریای او
«مادر» ای سرچشمه پایان پذیر آرزوهای زندگی! فرزندان صدیق
و راستین بیاس ما در تو همه ساله و زری را بخاطر تجلیل و تکریم
مقامت تر تیب میدهند در این روز به صا حبان بیان و قوت آن میر سند
تاشمه از اوصاف ترابه وجه از وجود و نحوی از انجا بستایند. این
ستایش احساسات فرزندان را ابجوش و دریای محبت او شانرا به
طغیان می آورد همه فرزندانش شرکت میکنند و با هلهله ها بر روح توشاد
باش میفرستند.

امید و ازم بیاس مادری که داری بزبان و قلم ناقص من خرده نگیری
و این گل پژمرده خاطر «بیقرار» فرزندت را بعنوان هدیه پذیری.
ای سرچشمه هستی من!
زندگی ام از آبشار نگاه های متلاطم ات آغاز و تا مو قعیکه این
بحر بیکران از تلاطم باز ماند با تو خواهم بود.

بگذار برایت بگویم سر آغاز همه نشاط و خوشی ام تو بودی اما با آن
هم این و صف ذره از نیکی های بی پایانت رانمی گیرد.
محبت، واقعت و زندگی همه چون افسا ایست میداشتم، اما
مادر تو بودی که واقعت را از افسانه مجزا ساختی و برایم تعبیر
نمودی که واقعت با افسانه هزاران فرسنگ فاصله دارد. ما در ازین
بگذریم که همه موجودات عالم زاده تست زیرا از قطره نا چیز دریا گرفته
تا صخره ها، کوه ها و همه آسمان بیکران شاهد این واقعت است.

نویسنده نریمان نوین

این کلمه مقدس این نام بزرگ و با عظمت، این مفهوم پراحساس
ورو یایی، و این روح جاو دانی و باتمکین، عالی ترین و مجسم ترین
نمونه عشق و تقوی و فداکاری و ایثار است. نقش ما در آنقدر در
زندگی بشری بر جسته و بر افتخار است که از شنیدن نام آن و از مشاهده
هیکل و سیمای آن دل ها می طپد و بارقه مهر و محبت در اعماق قلوب
همگان می درخشد، کیست که در برابر عظمت و مقام معنوی ما در
سر تعظیم و تسلیم را خم نکند و کجاست آن دل و ضمیری که در زرفنای
وجود و روح خویش، عشق پاک و آسمانی مادر را جای نداده باشد.

شهناز سرکش

هنگامیکه کتابی را

بامانت میگیرد...

شاید شما اولین کسی نباشید که
در معامله کتاب بد حسابی کرده اید...
آنقدر تعداد این بد حسابها زیاد است
که در مورد امانت دادن کتاب داستا-
نها و امثال فراوان بوجود آمده است.

اگر آرزو دارید که از صف
«کتاب خورها» بیرون بیایید و در شمار
اشخاص خوش معامله قرار بگیرید
این چند دستور ساده را رعایت کنید.
همینکه کتابی را با امانت گرفتید
نخستین کار شما جلد نمودن کتاب
باید باشد تا از آسیب های احتمالی
نظیر لکه، آتش سگرت و غیر محفوظ
بماند.

بهبیچوجه و بهیچ صورت کتابی را
که امانت گرفته اید بشخص ثالث
واگذار نکنید، زیرا شما حق ندارید
که مال کسی دیگر را بدو ست و
آشنای خود بدید.

هرگز کتاب امانتی را در کتابخانه
شخصی خودتان جای ندهید. زیرا
ممکن است که این کتاب در شرایط نو
بارفقای جدیدش زودانس بگیرد و جدا
شدن از آنها برایش دشوار شود...
یادتان باشد هنگامیکه میخواهید
کتاب را بصاحبش پس بدهید، میان
صفحات آنرا بدقت نگاه کنید که
مبادا کاغذ یا نامه ای رامیان آن ها
فراموش کرده باشید.

درد دل جوانان

«من جوانی ۱۸ ساله ای هستم
که آرزو میکنم مثل همه همسالانم در
آستانه زندگی با چهره بشاش و لب
پر خنده و قلب امیدوار به آینده نگاه
کنم اما افسوس که در اول جوانی
مثل اشخاص عزا دار همیشه گرفته
و مایوس و غمگین هستم.

لابد خیال میکنید که نازا حتی من
یک نازا حتی عشقی است ولی سوگند
یاد میکنم که این مسایل وجود ندارد
و نازا حتی من صرف از سبب بی
اعتنایی پدرم است.

از مدتی است که پدرم مرا تحقیر
میکند و از همه بدتر اینکه بی اتفاقی
و تبعیض را در بین برادرانم که از من
کوچک تر اند ایجاد میکند آنها وقتیکه
پدرم را بمن اینقدر نا مهربان می

بینند که حتی بحرف من گوش و
اعتنایی نمیکند در مقابل من گستاخ
شده و مرا مسخره می نمایند.

امروز به شما معلوم است که یک
جوان آرزو دارد که پدرش گوش
بحرف هایش دهد و مشکلاتش را
جو یا گردد و رازهای مو قعیت زندگی
را برایش باز گوید و او را راهنمای
نماید. ولی افسوس که پدرم مشکلات
مرا احساس و خواسته های مرا درک
نمیکند. و مرا مانند طفلی تصور
میکند که ۱۵ سال قبل بودم.

لطفاً مرا راهنمای می کنید.

بناغلی محمد

جای تأسف است که پدرتان در
شرایط امروزی چنان رویه در مقابل

فرزندانش خود داشته باشند پدر و پسر
دو موجودی اند که بیشتر از همه چیز
دردنیا باهم نزدیکتر و صمیمی تراند.
محبتی که بهم دارند، پاکترین
و گرمی ترین محبت ها است.

البته بعضی جوانهای اند که بو-
ظایف خود در مقابل پدرانشان کسب
توجه میکنند و البته شما که مستثنا هستید
باید برای پدرتان خاطر نشان سازید
که نباید چنین رویه در مقابل فرزند
جوان خویش داشته باشد و از همه
مهمتر نفاق و تبعیض
را که بزرگترین دشمن
خانواده است نباید در فامیل خویش
تولید نماید امید داریم پدرتان بسا
احساس پدری که دارد در آورده
از حرفها و خواسته های معقول تبیان
به نیکویی و فرخ دلی استقبال کند
تا خدا بخواهد که زندگی نزدیک به
مرام نصیبتان گردد

به امید خو شبختی شما

کوچی

دوهه برخه

په اختیاره په ځمکه بسې هوشه ولويدلې سات وروسته دسمندر وروپه هوش راغی دسمندر ورگوتی بچی یسی په ځنگ کبسی و نیسه ښه یسی و ژول بسیا یی لهخپل وراره څخه پوښته وکړه چه «بچه ولی؟ پلار دی چا مړکړ» دسمندر زوی بیا په سلگوشروع وکړه اوپه ژېدلې اوازې خواب ورکړ کاکاجانه زما بیگانه هوډل کبسی شپه وه زه په کورکبسی نوم لږ سات مخکبسی زه هم ستایه شان ناڅاپی خبرشوم اورا غلم دمور څخه می پوښته وکړه هغی رانه وویل چه سپار یی دواښو په بهانه لوروغوښت ماچه لورور کړنو خان یی پری حلال کړ. دسمندر ورور چه دویو اوړیدل نووی ویل وایه نی څه کول. هغه ورته خواب ورکړ «واښه نه پوهیرم خواد می داسی وایی»

دسمندر ورور چه دخپل وراره له خولی خبر شوچه بیگاشیه په کور کبسی نه ژوله بلی خواد وښو بهانه ورته پوچه ښکاره شوه نوخیال یی وکړچه سمندر پهخپله ځان نه دی حلال کړی بلکه هرڅه چه دی دکوچی په سلا داکار شوی دی دسمندر ورور دسمندر دگور اوکلن سرشته ونیوله دشپداوی گناه سمندر جنازه خاورته وسپارل شوه خلکو ورته دعاو کړه هرپوه دسمندر ورورته وویل چه واښه تعجب دی داڅنگه کیدای شی چه سمندر خپل ځان په خپله حلال کړی ..

ددی خبروپه اوړیدلو دسمندر ورور په غوسه کبسی او کوچی ته وایی چهزه خپل ورور له تانه غواهم هرڅه چه دی ناوړباندی کړی دی زدی همداسی نه پریردم په دی کبسی دکوچی اودسمندر ورور خبری سختی اودسمندر ورور فیصله وکړه چه په کوچی عریضه وکړی نو ورته یی وویل چه کوچی تاخو زما ورور مړکړ ، والله چه په اووم حکمو خودی وگرځوم، سمندستی خپلی ته لاس کوی اودکوچی په وهلو پیل کوی دکلی ځنگ دسمندر ورور ته وایی چه هلکه کم عقله یی حوصله کبیره مه دښایان په غوسه نه کبیری صبرو کړه دوه کم حوصله می څه په کار په دی کبسی دکلی ځنگ دسمندر ورور له لاسه نیسی اودکوچی له کوره یی کاری بله ورځ داوولس ځینی خیر خواه سپین پیری راغلل دسمندر ورور ته یی وویل چه گوده آشنا کوچی که هرڅنگه شی بیاهم ستاورینداریاد پری ستانگه اونا موس دی په خپل ناموس عریضه کول ښه کار نه دی مونږ به کوچی همدغله ستا په مخکبسی راوغواو وکه جیری کوچی بل مپه ته غاړه کینودله نودابه ضرور نابیری چه کوچی دهماغه سړی په ملگرتیا سمندروزی دی. سمندر ته یی کوچی راوستله دمجلس سپین زبرود کوچی څخه پوښته وکړه چه سمندر چاحلال کړ؟ کوچی به ژد اکبسی وویل چه خپله یی ځان حلال کړ، زما لورپه دی گومان کبسی دی چه سمندر به کوچی وژلی

وی، کم بختو سمندر له پوی خوا زما مپه اوله بلی خوا زما ترور زوی یادیده نوزما به څنگه ورباندی دبدو پیرزویته شوی وای داڅنگه کیدی شی چه زه سمندر حلال کړم پریردی چه دخپل خوانیمرگ سمندر غم وزارم ولی می غور وی، کوچی نور دلایل هم وویل مگر دسمندر ورور تسل ورباندی نه کیده دسمندر غمونوی په زده کی اوډبل کړی و تاوړا تاو په شوه مدا یی ویل چه زه کوچی نه پریردم. داوولس مشرانو دسمندر ورور ته ډیری خبری وکړی هغه یی قانع کړ او ورته یی وویل چه لمړپه دوه گوتونه پشمیری نژی که سبا دابه پوره نابته شی چه قاتل څوک دی مونږ په دی پوهیرو چه خپل ځان یی په خپله نه دی وژلی حتما دچاپه تحریک دچاله لاسه وژل شوی دی دچرگسی مشران کوچی دسخت فشارلاندی نیسی مگر کوچی لکه اوپه وډی کله یو بوئی ته لاس اجوی اوکله بل، مگر ټول دلایل به خایه دی اودولس ځنگ ورته وایی چه اختر پمپه نه دی، خاین رسوا کبیری هر وخت چه تامپه وکړ نو زموږ دپری قاتل هماغه دی په دی کی کوچی ورته وایی چه زه خونهم کولی چه مپه ونه کړم ځکه چه سمندر خوخدای رانه واخیست پوهلک به مخمو کړی زما خرڅ ووپی، چاهه څوک را کوی دسمندر ورور خو دومره غیرت نه لری نوزه مجبوریم چه دخان ساتلو دباره یو څوک وکړم داخوبیاددی دلیل نه شی کیدی چه هغه به سمندر مړ کړی وی.

دچرگی خبری دکوچی سره دا خرگند وی یی چه دسمندر په وژلو کی کوچی حتما لاس لری کوچی دسپین زبرو له چرگی نه په غوسه ووتله دچرگی کسانو د اومنله چه که کوچی هر څوک وکړ نوهماغه قاتل دی .

چرگه خلاصه شوه کوچی خوروی خبری کبیری وروسته یی دملنگ تر غونډ کړه چه استا داڅه چل وشو کلیوال خوما او تاسره نه پریردی ملنگ ورته وویل خیر دی کوچی اوس یی زما چل زده او هغه دا چه زه به ستا کالی خو ورځی دمغه کوم بل وطن ته یوسم هلته به یو کور ونیسم کالی به په کی کبیرم بله شپه به په تاپسی ټکسی راولم بیا به سره درومو دکلیوالو له چنگه به خلاص شو اوپه خپل مطلب به بریالی شو، دوی همدافصله وکړه مگر دسمندر ورور هم یی غمه نه و په کوچی یی پوره یقین راغلی و چه همدی وژلی دی نو ددی دپاره چه کوچی یی له لاسه ونه وځی ، نوشپه اوورځ به یی دهغی څارنه کوله. ملنگ دخپلی فیصلی سره سم بله ورځ راغی د کوچی کالی یی په خپله بستره کی وتړل یو بل ځای ته لاړ هلته یی یوکور هم په کرایه ونیو بله شپه چه شپه ښه بغه شوی وه ملنگر دلیری ځای نه پوټکی دکوچی دتښتولو دپاره را ووست سرک دکوچی له کوره لیری وملنگ له سرک نه دکوچی تر کوره په ډیره ویره راغی اود کوچی تر کوره یی ځان راوړس او په کوچی

یی دخان سره روانه کړه ترڅو چه سرک ته رسیدل دوی بیا دسمندر دپری خبری دخان سره شروع کړی خوله دی نه خبرنه و چه گوندی چیری به ورته دسمندر ورور لاره څاری کوچی چه خو قدمه واخستل نو ملنگ ورباندی غږ کړ، بړه کوچی په بلوانی څه یی کوی غټه خوانمردی خودی وکړه بلادی وکړه چه دسمندر خوانی دی په کور کړه اوس به که خپرویی بسی شپی تیری کړو ښه پلان خودی سنجولی وه دکلی ټول خلک یو طرف ته او ته بل طرف ته بیا هم چادر باندی تپوت نه کړی شو چه سمندر به تاوژلی وی په دی کبسی کوچی ورته خواب ورکړ گوده ملنگه ته خوزما دعیسی یار یی دعیسی یار لکه هارسا تم دسمندر دی خدای دا شیخ شیخ بریتونه خاوری کړی ټوله ورځ به ورته په عذاب وم ددوی دا خبری له کومی خوا دسمندر ورور تر غونډ شوی دسمندر ورور دیولوی گټ ترڅنگ پټ شو دا خبری یی ټولی واوړیدی نور هم ښه متو چه شو چه که کوچی نور څه وواپی کوچی په تلو تلو کی خپل ملنگ ته وویل چه ملنگه زرشه پښه وباسه زر زر قدماخله چه څوک راباندی پښی نه شی په تیره بیا دسمندر ورور که را باندی راشی نوددواوړو ژ وندبه خزان شی ملنگ ورته خواب ورکړ چه څه لیونی اوس داسی څوک نه شته چه نازما څخه وگرځوی تاچه دومره مپرا نه و کړه سمندر دی ووازه نوزه به څنگه له تا څخه گرځم اوتا به را څخه څوک گرځوی تر څو چه می ساه به بدن کی وی زما څخه به څوک ناونه شی گرځولی دوی همدا خبری کولی او روان وو دسمندر وور دا خبری گردی په خپلو غوږو وایریدی زری یی ټو پک ته کارتوس ورکړ ورځ یی کړ چه ځای په ځای شی شورونه خوری او که نه نوفیصله می کړی دملنگ او کوچی په رگونو کی دسمندر د ورور په دی اوازوینه وچه شوه ډیر وارخطا شول آخوا دیخوا یی دتښتیدلو چاره ډیره وسنجوله خو څه یی ونه شوکړای ملنگ زړه نازبه دارا زبه تفسیرور ته وو یل وروره مونږ هاسا فریو مونږ پریرده چه خپل مزل لښکرو دسمندر ورور ورغز کړ چه ملنگه زه تاپیرم چه ته په ځان ډیر غاور یی تاد خپل ناوړه هوس دپاره دیو مظلوم ځوان ژوند په پښو کی مړلی دی تاد خپلی ناوړی ارزو دلا س نه راوستلو دپاره دخوانیمرگ سمندر په ناموس غټ داغ ولکاوه ماستا دنیولو دپاره ډیری شپی شو گیر کړ دی اوس خدای په لاس را کړی نه به خلاصیری دکوچی او ملنگ وضعیت دسمندر ورور په خبرونو ر هم خراب شو پښی یی له حرکت نه ولویدی دواړه ابغ نیغ ودریدل .

دسمندر ورور ټوپک تر څنگ کلیوا لو ته چیغی کړی راشی هلی راشی دسمندر خوانیمرگ قاتلان پیداشو لژر شی ... زر راشی دسمندر

دور و به آواز دكلى واره او زاره تولد او و تل
 دكوجى او ملنگ مېي يرواړولى اودكورخواته
 يې روان كړل ملنگچه پوه شوچه اوس خبره
 خرابه شوه نو په هماغه سېي كې يې بوملك ته خه
 دولت ومانه چه سباته ضرور ولسوال ته سپار
 وختى لارېسى او ورته ووايي چه ملنگ كوچى
 كړى مگر د سمندر وروړ وايي چه كوچى زما
 كونه ده زما كونه خوك نه شى كولى بيا يې
 چه خبره تاته را وړاندى شى نو پام چه دجا
 به خبره و نه غولېږى .
 كوچى او ملنگ بندين راوستل شول
 شه تيره شوه سبا شو ، ملك صاحب دملنگ
 په لار نيودنه سپار وختى خي دلسوال دكور
 په خوله كېنى دبرېږى او دروازه پكوى د
 ولسوال ناظر راځي او دروازه خلاصوى كورى
 چه دبركللى ملك د دروازي په خوله كېنى ولاړ
 دى او ورته وايي چه يو وار ولسوال صاحب
 زه كورم . دلسوال صاحب ناظر خي ولسوال
 ته وايي چه دبركللى ملك راغلى دى ، ولسوال
 ورته وايي ورغېز كړه ملك دلسوال كورته
 وردننه كېږى ولسوال دملك سره شه روغېږ
 كوى به خبرو خبرو كېنى ورته وايي چه
 ميريت دى ؟ ملك ورته وويل ولسوال صاحب
 شكر خيريت دى دلته يوه پنځه دهچه كوچى
 نومېږى ميره يې ليونى و مرشو اودا كونه
 پاني - وه اوس غونډى چه د ملنگ سره نكاح
 و كړى خود سمندر وروړ د شخصى غرض و نويه
 نامه وايي چه كوچى زما كونه ده زما كونه
 خوك نه شى كولى په همدى كېنى د سمندر د
 وروړ اود ملنگ دعوه ده بيا يې چه خبره تاته
 را وړاندى شى نو كه خبره تاته راغله زه درته
 ديويې غرض به خبر و ايم چه دجا په خبرو
 و نه غولېږى .
 ولسوال چه دملك كاكا خبرى واوريدى
 نو ورته يې وويل چه ملك كاكا زه به حتما حق
 مندار ته سپارم ، اوس دچا حق نه خورل كړى
 دكله كړى شى چه په اوسنى وخت كېنى هم
 دپنځى حق پمال شى دكونم و په نامه يې به
 خپل ملكيت كېنى وخوروى ، پنځه لكه دنورو
 انسانانو به خبر به خپلو كړو او ورو په تيره
 بيا دميره به انتخاب كېنى پوره واكداره ده
 ولسوال نوى خبرى هم وكړى اوملك كاكانه
 يې وويل چه تېي غمه اوسه زه داسى سړى
 نه يم چه خوك مې وغولوى ملك كاكالار .
 ولسوال دسپار له نازى وروسته ولسوالى ته
 لاړ د سمندر وروړ غوښتل چه يوه عريضه
 وركى دعريضى سره سم كوچى او ملنگ
 ولسوال ته به مخكېنى ودروى مگر ولسوال
 د سمندر وروړ له غوښتنى نه مخكېنى كوچى
 اوملنگ ولسوالى ته و غوښتل پوليسو كوچى
 او ملنگ دواړه ولسوالى ته حاضر كړل
 ولسوال دكوچى خه پوښتنه وكړه چه تاميره
 كړى و .
 كوچى خواب وركړ چه هو صاحب ماميره

مخكېنى ساسى نكاح كړله كېږى داسى فوت
 نه شته چه تاسى سره چلا كړى . كوچى او
 ملنگ دواړه دلسوال په خبرو خوراخوښيږى
 يو بل ته وايي چه يره ولسوال صاحب خومره
 شه سړى دى كه خداى ج كوى زمونږ پوښتنه
 به اوس پوره وشى .
 دوى دلسوال سره په خبرو لگياو وچه د
 سمندر وروړ دله سپين ږيرو او مشرانوسره
 دلسوال په مخكېنى ودرېد د سمندر وروړ يوه
 عريضه هم ليكلې وه چه خوموده دمخه زما وروړ
 سمندر نومي حلال شوى و ما چه لته وكړه قاتل
 معلوم نه شو په ډيره بلېنه مې خان سترى كړ ترڅو

كړى هغه مې شو اوس زه غواړم چه داملنگ
 وكړم اود زوند پاتى برخه دده سره سرته
 ورسوم خو زما ليور ډېر ناووده سړى دى
 دى وايي ته زما كونه يې هيڅوك تازما ختى
 بيولى نه شى .
 ولسوال چه دكوچى خبرى واوريدى نو
 ملنگ ته يې مخ وكړخا وه چه هلكه ملنگه خه
 وايي رښتيا وايي او كه دروغ ؟ ملنگ ورته
 خواب وركړ چه بلې صاحب كوچى چه خه وايي
 هماغه ټيك ده . ولسوال چه ددواړو دنظريې
 ختى خان خبر كړنو ورته يې وويل چه بسى
 غمه اوسى بيگانه به زما اودقاضى صاحب په

دور و به آواز دكلى واره او زاره تولد او و تل
 دكوجى او ملنگ مېي يرواړولى اودكورخواته
 يې روان كړل ملنگچه پوه شوچه اوس خبره
 خرابه شوه نو په هماغه سېي كې يې بوملك ته خه
 دولت ومانه چه سباته ضرور ولسوال ته سپار
 وختى لارېسى او ورته ووايي چه ملنگ كوچى
 كړى مگر د سمندر وروړ وايي چه كوچى زما
 كونه ده زما كونه خوك نه شى كولى بيا يې
 چه خبره تاته را وړاندى شى نو پام چه دجا
 به خبره و نه غولېږى .
 كوچى او ملنگ بندين راوستل شول
 شه تيره شوه سبا شو ، ملك صاحب دملنگ
 په لار نيودنه سپار وختى خي دلسوال دكور
 په خوله كېنى دبرېږى او دروازه پكوى د
 ولسوال ناظر راځي او دروازه خلاصوى كورى
 چه دبركللى ملك د دروازي په خوله كېنى ولاړ
 دى او ورته وايي چه يو وار ولسوال صاحب
 زه كورم . دلسوال صاحب ناظر خي ولسوال
 ته وايي چه دبركللى ملك راغلى دى ، ولسوال
 ورته وايي ورغېز كړه ملك دلسوال كورته
 وردننه كېږى ولسوال دملك سره شه روغېږ
 كوى به خبرو خبرو كېنى ورته وايي چه
 ميريت دى ؟ ملك ورته وويل ولسوال صاحب
 شكر خيريت دى دلته يوه پنځه دهچه كوچى
 نومېږى ميره يې ليونى و مرشو اودا كونه
 پاني - وه اوس غونډى چه د ملنگ سره نكاح
 و كړى خود سمندر وروړ د شخصى غرض و نويه
 نامه وايي چه كوچى زما كونه ده زما كونه
 خوك نه شى كولى په همدى كېنى د سمندر د
 وروړ اود ملنگ دعوه ده بيا يې چه خبره تاته
 را وړاندى شى نو كه خبره تاته راغله زه درته
 ديويې غرض به خبر و ايم چه دجا په خبرو
 و نه غولېږى .
 ولسوال چه دملك كاكا خبرى واوريدى
 نو ورته يې وويل چه ملك كاكا زه به حتما حق
 مندار ته سپارم ، اوس دچا حق نه خورل كړى
 دكله كړى شى چه په اوسنى وخت كېنى هم
 دپنځى حق پمال شى دكونم و په نامه يې به
 خپل ملكيت كېنى وخوروى ، پنځه لكه دنورو
 انسانانو به خبر به خپلو كړو او ورو په تيره
 بيا دميره به انتخاب كېنى پوره واكداره ده
 ولسوال نوى خبرى هم وكړى اوملك كاكانه
 يې وويل چه تېي غمه اوسه زه داسى سړى
 نه يم چه خوك مې وغولوى ملك كاكالار .
 ولسوال دسپار له نازى وروسته ولسوالى ته
 لاړ د سمندر وروړ غوښتل چه يوه عريضه
 وركى دعريضى سره سم كوچى او ملنگ
 ولسوال ته به مخكېنى ودروى مگر ولسوال
 د سمندر وروړ له غوښتنى نه مخكېنى كوچى
 اوملنگ ولسوالى ته و غوښتل پوليسو كوچى
 او ملنگ دواړه ولسوالى ته حاضر كړل
 ولسوال دكوچى خه پوښتنه وكړه چه تاميره
 كړى و .
 كوچى خواب وركړ چه هو صاحب ماميره

عالم گوری عاشقش را جستجو میکرد و آن دیگر دردل دشت ها و صحرا ها استقامه می نمود وزمانی هم فریادش در نیمه شب های باریک ، در قلب صحرای گرم و سوزان و گاهی هم در آن جنگل بی سروپا، در میان کلبه بی چو بینش دل تاریکی رامی شکافت و ازدوری یار ناله سر میداد.

«ملنگ، نه سال تمام مویش را تراشید، خنده بر لب نیاورد و چون «قیس» در بندر و بی آشیان به بشت جسمانی میگشت که زندگیش را، هستی اش را تار و پود وجودش را در خود نیده بود و بافتش زده بود.

زمانی که هنوز هزده سال از سنش سپری نشده بود، او آنیکه چون دیگر هم صنفی هایش دیوان حافظ را میخواند و بی به عمق گلستان سعدی برده بود، هنگامیکه بهار دانش، ذهنش را در مسیر خویش به تکامل می رساند. آری در آن زمان بود که بناگاه برقی درخشیدن گرفت و گالستانه اش را که جز آرامش و سکون چیزی در آن حکمفرما نبود، بر هم زد و دل و درونش را چون خرمنی بگام شعله های ویران کننده اش کشید.

وقتی بدتر مجله دیدش، سخت غمگین و متاثر به انتظار می رسید. ریش پولادی رنگش که حکایتگر در بندری هایش بود، تا قسمت سینه اش قد کشیده بود، قد کوتاه و گوشت آلودش در میان چین راه راهش گم گردیده بسود. ناگاه، در حالیکه اندیشه و تخیلش بسوی دیار های دور زدراز به سوی لیتان سوق میکند، دستی به ریشش می کشد و چشمانش را که گویی گریسته است تنگ تنگ می نماید.

پوست صورتش سرخ و در مردمک چشمانش آیش فروغی از سوخته خالیش نمایان می گردد. او خود میگوید: «در زمانی که هنوز این آواره گی بسراغم نیامده بود، سرگرم کننده من جز دیوان حافظ سیرازی و گلستان سعدی چیزی دیگری نبود. من به مثل دیگران مسجد میرفتم و از منبع علم و دانش از همین کتاب ها مایه میگرفتم. سرشار از شور جوانی و فارغ از آتش که عنقریب مرا میخواست بسو زانده و شعله ور سازد.

ناگهان سکوت میکند. سکوت طولانی و مبهم و بعدتر حالیکه صدایش می لرزد میگوید:

تا اینکه آنشب فرارسید. شبی سحرش به همان کیف و گانش با همان لذت آفرینش همیشه با من است. آنشب چون شب های دیگر به خواب میروم و در عالم خواب ناگهان درمی یابم که کسی به دانه انجیر بدستم میدهد ولی آن شخص رانمی شناسم. فقط همین کافی بود که آغاز دگرگونی های زندگیم باشد و حادثه بی توبتی در شهر ما ...

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است. و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بگام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

ملنگ، این شاعر بی نام و نشان به سخنانش چنین ادامه میدهد. «از آنشب به بعد سخت دگر گونی در وضع روحم پیداشد. هیچ جا طاقت نمی گرفت، از همه کس بیزار بودم و متفر. فقط در جستجوی کسی می گشتم که روحم را تسخیر کرده بود. و چون نور سوزان زره زره وجودم رامی سوزاند. فردای آنشب دانستم که چه چیزی انتظارم رامی کشد. زمانی که از مسجد سوی خانه میرفتم ناگهان دیدم از دروازه بی که مقابل مسجد قرار داشت دختری بلند قد و سیاه چشم بیرون میشود. در همین اثنا نگاه ما باهم تلاقی کرد و من بلاولفه از حال رفتم. آن دختر که نامش کیمیا بود چنین روزی را به سرم آورد. از آن روز به بعد در بندری من آغاز شد. شب و روز تفاوتش را از دست داده بود، روستی و تاریکی همه و همه برآیم یکسان بود. از این واقعه شش ماه گذشت. شش ماهیکه به آن شش قرن بالا می سپری شد و من چون اشخاص سوگوار و ماتم دار در عالم تنهایی و سکون خویش با درون خود می سوختم و می ساختم هیچ کس از رازم آگاه نگردید تا اینکه حوصله ام سررفت، طاقت طاق گردید. دیگر تحول را جایز ندانستم. این موضوع را با خواهر خوانده ام در میان گذاشتم. بعد از سپری شدن چند روز «کیمیا» برای خواهر خوانده اش موضوع خواب دیدنش را قصه میکند و در پایان میگوید: «ملنگی مرا از آب دریا نجات میدهد. و از این جا است ملنگ که اسم اصلی اش عبدالصمد است ملنگ تخلص میکند. قصه ای عشق و دلدادگی ملنگ با «لیتان» از این جا آغاز می یابد.

قصه ای رسوایی و در بندیش، قصه ای که سببها نقل محافل است و روزها سر زبان ها است و ملنگ درمی یابد که چون حافظ شایخ نباتی دارد و چون مجنون لیلی و چون فرهاد شیرینی و چون یوسف زلیخایی ... و قصه ای صحرا نوردی مجنون ها و فرهاد ها دوباره سر می زند. و ریشه میکند و مجنون نانی در عقب لیلی نانی قدم بقدم میرود. اشک می ریزد و نغمه سرایی میکند.

و هزمان با این ماجرا ملنگ کتابی بنام (دیوان حسن دهلوی) پیدا میکند و روز تا شب و شب تا صبح بادل خویش در نجا میشود.

سه سال از این واقعه می گذرد. ملنگ موهایش رسیده، ریشش ناترا شیده بروز عید قربان از کلبه اش که توسط چوب های نی در آن طرف شهر چنجران برایش آباد کرده بسوی شهر برمی گردد. همه های بگوشش می رسد، آوازه های درهم و برهمی دل زار و خسته اش را جریحه دار می سازد.

او خودش میگوید:

— زمانی که به شهر آمدم عید قربان بود. میگفتند عبدالرحمن که شخص پولدار و ثروت مندی بود می خواهد با ظلم و جبر (لیتان) را به زنی خود بگیرد، من خود را فوری به لیتان رساندم، و لیتان که سخت از دوری من

عالم گوری عاشقش را جستجو میکرد و آن دیگر دردل دشت ها و صحرا ها استقامه می نمود وزمانی هم فریادش در نیمه شب های باریک ، در قلب صحرای گرم و سوزان و گاهی هم در آن جنگل بی سروپا، در میان کلبه بی چو بینش دل تاریکی رامی شکافت و ازدوری یار ناله سر میداد.

«ملنگ، نه سال تمام مویش را تراشید، خنده بر لب نیاورد و چون «قیس» در بندر و بی آشیان به بشت جسمانی میگشت که زندگیش را، هستی اش را تار و پود وجودش را در خود نیده بود و بافتش زده بود.

زمانی که هنوز هزده سال از سنش سپری نشده بود، او آنیکه چون دیگر هم صنفی هایش دیوان حافظ را میخواند و بی به عمق گلستان سعدی برده بود، هنگامیکه بهار دانش، ذهنش را در مسیر خویش به تکامل می رساند. آری در آن زمان بود که بناگاه برقی درخشیدن گرفت و گالستانه اش را که جز آرامش و سکون چیزی در آن حکمفرما نبود، بر هم زد و دل و درونش را چون خرمنی بگام شعله های ویران کننده اش کشید.

وقتی بدتر مجله دیدش، سخت غمگین و متاثر به انتظار می رسید. ریش پولادی رنگش که حکایتگر در بندری هایش بود، تا قسمت سینه اش قد کشیده بود، قد کوتاه و گوشت آلودش در میان چین راه راهش گم گردیده بسود. ناگاه، در حالیکه اندیشه و تخیلش بسوی دیار های دور زدراز به سوی لیتان سوق میکند، دستی به ریشش می کشد و چشمانش را که گویی گریسته است تنگ تنگ می نماید.

پوست صورتش سرخ و در مردمک چشمانش آیش فروغی از سوخته خالیش نمایان می گردد. او خود میگوید: «در زمانی که هنوز این آواره گی بسراغم نیامده بود، سرگرم کننده من جز دیوان حافظ سیرازی و گلستان سعدی چیزی دیگری نبود. من به مثل دیگران مسجد میرفتم و از منبع علم و دانش از همین کتاب ها مایه میگرفتم. سرشار از شور جوانی و فارغ از آتش که عنقریب مرا میخواست بسو زانده و شعله ور سازد.

ناگهان سکوت میکند. سکوت طولانی و مبهم و بعدتر حالیکه صدایش می لرزد میگوید:

تا اینکه آنشب فرارسید. شبی سحرش به همان کیف و گانش با همان لذت آفرینش همیشه با من است. آنشب چون شب های دیگر به خواب میروم و در عالم خواب ناگهان درمی یابم که کسی به دانه انجیر بدستم میدهد ولی آن شخص رانمی شناسم. فقط همین کافی بود که آغاز دگرگونی های زندگیم باشد و حادثه بی توبتی در شهر ما ...

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است. و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بگام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

مریم محبوب

ملنگ و لیتان

رباعه و بگتاش، زال و رودابه، سیاه مو و جلالی، مراد و خورشید و اکنون ماجرای عشقی ملنگ و لیسان ...

این دو چون دیگر عشاق معروف، تاریخی بر از سایرین خواهند شد. فقط هزده سال داشت که سودای دختر سیاه چشم و کمان ابرو آرامش را از او گرفت و اشعار پر سوز و گدازش زمه های در حلقه های مجالس انگند.

زندگیش را از هم گسست و جلالی در آنسر بیماری مدعی می شد. مراد از خورشید بدور ماند، ماجراها یکی بی دیگری پیش رویش دام گسترده و او را زنجیر وار در هم فشردند، بالاخره خورشید در آخرین لحظات و واپسین دیدار خویش را بدر یا انگند و مراد جام امید هایش را بریزان ناامیدی هادید و او هم خودش ر کشت و از بین برد.

زال چقدر از رودابه بدور بود؟ دشت ها و صحراهای بی پایان آنورا از هم جدا ساخته بود. اکنون می نگریم که چنین سر نوشتی عجیب با ماجراها و حوادث عجیب تر و کشنده تر از آن بسراغ دیگری آمده که این هم چون آنها تاریخی خواهند رشد و چنانکه شده اند. ملنگ و لیتان را میگویم. آنکه از زمان شناسایی یکدیگر شان، بکروح در دو بدن شدند و دیوان (حسن دهلوی) معک بر پیمان وفاداری شان بود. بیج و خم زمانه ه و سال ها به مثل زهر، لذت تلخ گامی خویش را بگام آن عاریخت و ساغر دوسی و عشق شانرا با حوادث گوناگون و ناسا هتجار لبریز نمود تا آنکه یکی چون مجنون آواره دشت ها و بیابان ها گردید و دیگری دیده هایش را از دست داد.

سالهاست که از آن زمان می گذرد. سال های که تند و شتاب زده یکی پشت آمدند و رفتند و جز زاده درد و اندوه برای او ملنگ و لیتان، چیزی بیش نبودند.

فقط نیم قرن از آغاز سویدگی و در بندری شان می گذرد. آندو پنجاه سال تمام در فراق یکدیگر اشک ریختند و ناله سر دادند. یکی در

ناترا موهایم حکایتگر این عشق است. بگتاش رباعه را میخواست، ولی سرانجام چرخ زندگی به مرداش نبود، رباعه را گشتند و بگتاش را در سیاه چاه انگندند. سیاه مو سالها در اندوه پایان ناپذیر جلالی سوخت و ساخت و سرانجام دست یغما گر زمان تو مار

ملنگ بایاد لیتان هر لحظه هیجانی می شود.

سینه‌یی من هدف ناولک مزگان سیاه
دمی صدبار ترا میل شکار هست هنوز
خرمن عمر مرا آتش عشق تو بسوخت
زیر خاکستریما زاده نار هست هنوز
خسختو سه ساله گرفتار غم عشق توام
صحت توبه من پربرگار هست هنوز
لذت بوسه روی لب شیرو شکرت
توشه عمر من خسته زار هست هنوز
کیچه وگاندوز که به صحرای غمت خیمه زده
تو نمی گویی ملنگم به چه کار هست هنوز

کرمانی شاعر بیباک گفت :

سایزنی جینی اسات هما تگونه که از
اجتماع گاوان تر گوسا له زاییده نمیشود
بدون نور خورشید گلی در گلزار نمیشکند
بدون عشق سعادت وبدون زن عشق و جود
ندارد بدون مادر همه شاعری دنیا میایدونه
شیرمانی بای بیجان مگذارد :
واندن گفت:
فرزندم رابمن باز گردان زیرا من مادر
هستم و او را دوست دارم در برابر زن تعظیم
کنیم اوموسی ومحمد وعیسی پیامبر بز ر گت
رازاییده است که ناکسان او را گشتند،ولی
همانگونه که شریف الدین گفت اورستاخیز
خواهد کرد وبرای ناد رسی زندگان ومردگان
خواهد آمد، این ناد رسی در د مشق خواهد
بود
در برابر آن کسی که بدو ن احساس
خستگی بزرگان رابرای ما بیجان میاورد تعظیم
بقیه در صفحه ۴۵

خسته دلی وحالت زار در می یابد که شادی
خان لیتان رابزور به قلعه اش برده ونکاح کرده
است .
فقط حوادث ناهنجار است که سوی ملنگ
ولیتان دهن باز کرده است. این حوادث
است که چون ازدهای آنهارا میخواهد ببلعد
وازم فاصله ها دورشان نکهدارد . ملنگ
بسا ز خسیا لسی در سردار د
می خواهد غلام حلقه بگوس در وازه
لیتان شود وبه همین ترتیب هر روز صبح
وشام نزدیک دروازه قلعه لیتان میرود با
اسعار چانگداز بایار خوش دمساز می گردد .
تا اینکه شادی خان شکایت میکند و شاعر
ستمه دیده را دوباره فراری ملکها می سازند
واو آخرین دیدارش را ، آخرین نگاهش را و
آخرین قطره اشکش را در پای قلعه می ریزد
ولیتان از عقب دیوار های بلند ومحصور شده
از آنسوی قلعه پر استقامت ومستحکم شاهد
است که چگونه ملنگ را فراری دیارها می
نمایند واو دقیقه شماری میکند برای دیدن
ملنگ و نایبه شماری میکند برای شنیدن شعر
عایش ، سرود عایش و نوا عایش ... ولی
اسوس ، که گردش زمان آخرین ضربه اش را
بر پیکر لیتان فرود می آورد واوبعد از سه سال
عروسی در منزل شادی خان نور دیده گانش
را از دست میدهد و آخرین امیدش را که
دیدار یکبار دیگر ملنگ است باخویش در
عالم تاریکی ها می برد و گور میشود و
ملنگ دیار بديار ، شهر به شهر و ییلاق
به ییلاق سراغ لیتان را می گیرد . لیتان
شیرو شکر را ... او میخواند .

دل من در طلب وصل نگار هست هنوز
چگرم سوخته با منقل نار هست هنوز
چسخت است دور بودن وجدامانندن یار...
سزمن از سر راحت نرود جای دیگر
هر دو چشم به سر جاده دچار هست هنوز

حماسه مادر

نیز بچه های خود را دوست دارند و در پیکار
برای زندگی و آزادی آنها کمتر از آدمیان -
مهارت ندارند ؟
امیر تیمور گفت:
- چنین، است ای زن- و من میدانم که آنها
غالبا عشقشان زور مند تر از عشق آدمیان
است وبا استقامتی بیش از مردمان پیکار
میکند.
آن زن، مانند کودکان ، زیر سر هر مادری
روحا صدبار کودک است ، بگفتا خود چنین
ادامه داد:
- مردم مردم همیشه کودکان مسافران
خود هستند زیرا هر يك از آنان مادری دارد
و هر يك از آنان فرزند مادر یست ای پیر مرد
حتی تو را هم زنی زاییده است و تو ایتر میدان
ای مرد سالخورده ، تو می توانی طبیعت را انکار
کنی ولی نمیتوانی منکر شوی که تو رازنی
زاییده است.

دو چشمش پر خمار ومه جبین است
لبان سپید دهان شیرو زبان قند
ز نغدان گوزه بی سبب سمرقند
قدش سرو دوزلکش لام الفلا
جوسرو بوستان است فدوبالا
دوسیب سینه اش دوقبه بی قند
جدا سازد زعاشق بند از بند
اگر با غمزه در رفتار آید
دلی پزمرده با گفتار آید

به عمر خود دو کم بیست ساله بودم
ز عشق یار خود در ناله بودم
دوازده سال دیگر تابه امروز
فغان و ناله میسازم شیرو روز

در همین انا از چغچران ، از آن
آسیابه بی عشق ودلداده کی نامه بی برای ملنگ
از طرف لیتان می رسد ، وملنگ بلاوقه خود را
به نزد یار می رساند ، هر دو دلداده بعد از
نه سال در نزدیک چشمه ای یکدیگر راملقات
می کنند ، لیتان قصه بی شادی خان را که مردی
سرمایه دار وصاحب ملک هست برای ملنگ
نقل می کند و میگوید :

میخواهند مرا بازور تمچین و شلاق به
شادی خان بدهند . چاره نیست ، هر دو باز
عهد می بندند که شب هنگام فرار کنند . فرار
بسوی سر نوشت نامعلوم ونامقصد ... ولی
متاسفانه گویی بخت با آن هایار نیست مردم
قریه و برادر ملنگ از این قضیه بوی سر
میشوند ، برادرش او را سوگند میدهد که از
این عمل دست بکشد ولی او دیوانه است
دیوانه بی که اصلا سوگندی او را پای بند
نمی کند . بالاخره قانع می گردد که اموال
برادرش را از چغچران بسوی تاریک ببرد
وبعد بالیتان فرار کند . ملنگ باهل و عیال
برادر سوی تاریک حرکت می نماید دوشب
بعد زمانیکه ملنگ بسراغ یار می آید با

دور تاج بود ، دیده عایش روشن می شود و
در این جاست که هر دو دست روی دست
می گزاریم (دیوان حسن دهلوی) معک به پیمان
واناداری خود فرار میدیم ، سوگند یاد میکنیم
که جز با عهد دیگر در اندیشه کسی نباشیم .
وقتی من لیتان را از پدرش خواستگاری میکنم
حادثه ای سر راهم قرار می گیرد ، بازم و
لیتان مدت تقریبا سه سال دیگر از هم دور
می مانیم . بعد از سه سال شخصی بنام
عبدالرسول که پسر کاکای لیتان است به حیت
پدر وکیل انتخاب میشود و میخواهد لیتان را
برای عبدالرحمن نکاح کند ولی درین اثنا باز
حادثه ای دیگر وارد کردن پیشهاد عبدالرحمن
توسط لیتان تفرقه های را بار می آورد در
این جا ملک قریه میانجگری میکند و برای
رسول میگوید :

- تو دخترت را برای عبدالرحمن نکاح کن
و لیتان را خودت بگیر ...
لیتان نظر به عهدی که با ملنگ بسته است
از همه چیز می گذرد .

خلاصه عبدالرسول که زمانی آنرا به حیت
پدر وکیل انتخاب کرده بود اکنون میخواست
آنرا برای خود نکاح کند اورا نیز قبول نمیکند. در این
میان ملنگ باز آواره و بیابانگرد می گردد .
کاشانه اش ویران میشود ، دل شوریده اش
شوریده تر در فراق یار راهی دشت ها و
صحراها می گردد وبا فامیل از چغچران بسوی
تاریک سربل رهسپار می شود. از این واقعه
نه سال سپری میشود . لیتان به عنوان نامزد
رسول نه سال از ملنگ بدور می ماند ، در
همین مدت اوضاع واحوال این شاعر ستم دیده
وشکست خورده روبه تیره گی می نهد و درد
درویش را چنین بیان میکند .

سخن گوید ملنگ زار و حیران
ز مام گشت يك سرو خرا مان
نشانی های یار ما همین است

بقیه از صفحه ۲۷

چرا درند گان وآدمیان که غالباً از درنده
ترین وحوش سبع ترند بنو آزاری نرسانند،
تو حتی سلاح هم، که یگانه مدافع بید واعانت
و هرگز تالظه ای که دست یاری نگاهداشتن
انرا دارد بکسی خیانت نمیکند همراه نداشته
ای؟ من باید همه چیز را بدانم از همه چیز
آگاه شوم تا بسختان تو باور نمایم وحیرت
از سر گذشت تو مانع آن نشود که بتوانم
مکتوبات ترا درک کنم .
ز نرا، مادر رانیا یش کنیم که مهرش مانع
ورادعی نمیشناسد وبا شیر پستان خود تمام
جوانان رابر ورانده است تمام زبیا بیهای
انسان زاییده پرتو آفتاب و شیر مادر است و
اینست آنچه که ما را از عشق بزند می -
سرشار میسازد .
آن زن به تیمور لنگ چنین پا سخ داد:
- من فقط بایک دریا رو برو شدم جزایرو
گراچی های ما هیگیران دو دریا بسیار بود
در باهر کسی را که در جستجوی بلند باشد
بابا د مساعد بدر که میکند واهار برای کسیکه

پو ایس در جستجوی نفر چارم

اشیایی را که سلطان به پولیس تسلیم نمود تا به صاحبان اصلی آن داده شود

اینها از سارقین ماهر و زورنگ بدست آمد.

از صاحب مال می پرسید چه چیزی سید کریم با قامیل شنسب این قضیه از شما گم شده آنها ابتدا از گم شدن زابا واقعه سرقت زیورات خانسب مال خود انکار میکردند. فکر میشود زینب که چند شماره بیشتر نشرفتند که این عمل شان بخاطر بی اعتمادی شیه ساخته است.

گتون سید کریم و سلطان که هر دو بجرایم خود اعتراف کرده اند تحت نظارت قرار دارند و روسیه شان تکمیل و به محکمه محول خواهد شد. عارف به علت وجود شوهه و مدارك زیار نزد پولیس مسؤلیت دارد لذا او نیز تحت نظارت است. فعلا پولیس درین واقعات نکته جالب برای پولیس تاکتیک دزدان است. نوشتن نامه و اطلاع از دوستان یا اقسازب ولی کسانیکه اعتراف کرده اند او را مسافر يك فامیل و طرز قعالیت شان درست نمی شناسند و عارف نسبه آنها را از دزدان دیگر مجزا میسازد خودش اعتراف کرده و نه از او اسمی و تاکتیکی است که برای پولیس قابل دقت و مطالعه میباشد. آشنا بسی

تمیشتاسم و نمیدانم چرا علیه من شهادت میدهد.

نمها کسی که درین واقعه دست داشته است ولی گرفتار نشده شخصی است که بقول سید کریم و سلطان رفیق عارف است و جز عارف کسی دیگری از هویت کامل و محل سکونش اطلاعی ندارد. حال که عارف با سماجت تمام از اشتراك خود درین ماجرا ها ارتباط داشتن با سلطان و کریم انکار مینماید کار دستگیری و دشوار شده است.

پولیس نامه رومی گشاید. بین آن یک صفحه کاغذ وجود دارد که پشتکسل نامه سر با آخر آن سطر هاست ولی این سطرها فقط اشکال درهم و برهم و بی معنی است نه به الفبای دزی شباهت دارد و نه به الفبای لاتین...

فقط روی پاکت نوشته شده «از طرف غلام سخی برای برادر عزیزم علاقه دار صاحب برسد. آورنده نامه برا درم می باشد».

پولیس سوال میکند که این نامه چه معنی دارد.

تشریح این مطلب از طرف سلطان و کریم خیلی جالب است.

آنها گفتند: در حوالی سلسو منزلی است که در آن چهار نفر سکونت دارند ما این خانه را زیر نظر داشتیم و بلا سرقت آنها طرح نموده بودیم. ما کشف کردیم که یکی ازین چهار نفر که مشهور بسسه علاقه دار است باشخصی بنام غلام سخی قائین فروش که در مزار شریف بود رباش دارد، دوستی و آشنایی دارد. لذا عارف مکتوبی که اکنون نزد شماست ترتیب دارتا بوسیله آن بداخل خانه راه پیدا کنیم. حتی یک روز مرا «سلطان» موظف ساخته بودند تا قبل از ساعت هشت بیشری خانه منتظر باشم و هر چهار نفر که قیافه های شانرا می شناختیم یکی بعد دیگری همه روزه خانه را ترك گفته دنبال کار خود میروند. من وظیفه داشتم تا از خارج شدن هر چهار نفر اطمینان حاصل نمایم و آنوقت رفقایم آمده به سرقت آن اقدام میکردیم.

اما نکته جالب اینست که در بسیاری ازین سرقت ها که بصورت متناوب اتفاق افتاده بعضا صاحب مال به پولیس اطلاع نداده علاوه از آن وقتیکه موقع تسلیم دهی پولیس وقت و مطالعه میباشد. آشنا بسی

با تمام این مدارك و شواهد عارف باسر سختی از دست داشتن در واقعه سرقت انکار نموده آنها مات را رد میکند. ولی سلطان آدم حرفه بسی است. او به یازده فقره سرقت نزد پولیس اعتراف کرد و یکمقدار اموال را که عبارت از چهار پایه رادیو، سه پایه تاپ یک پایه ماشین حساب، چهار کامر عکاسی دو قاب ساعت سر- میزی یک صندوقچه سامان نجاری و دو جوره لباس است بپسولیس تسلیم نمود.

پسولیس اشیایی مذکور را به صاحبان نشن تسلیم داد. اما نکته جالب اینست که در بسیاری ازین سرقت ها که بصورت متناوب اتفاق افتاده بعضا صاحب مال به پولیس اطلاع نداده علاوه از آن وقتیکه موقع تسلیم دهی پولیس وقت و مطالعه میباشد. آشنا بسی

درین واقعات نکته جالب برای پولیس تاکتیک دزدان است. نوشتن نامه و اطلاع از دوستان یا اقسازب ولی کسانیکه اعتراف کرده اند او را مسافر يك فامیل و طرز قعالیت شان درست نمی شناسند و عارف نسبه آنها را از دزدان دیگر مجزا میسازد خودش اعتراف کرده و نه از او اسمی و تاکتیکی است که برای پولیس قابل دقت و مطالعه میباشد. آشنا بسی

کار دبر بده یا تیغ

آبل از عمل جراحی چنین زشت می نمود

و اما بعد از عمل ...

قبل از عمل بعد از ۲۰ سال شکل ۷. ساله را میبایست ، بعد از عمل ممکن است ۷. سال را دربر گیرد تا به این قیافه در آید اما در سرطان ها اگر بر داشتن کامل آن به نسبت پیشرفت وحشیانه مر فس و جوانه زدن مجدد آن به دیگر نقاط بدن غیر ممکن باشد، بر گشت به شکل اولی متاسفانه حتمی است ولی میتواند سیر آن را بطی سازد .

- میبرسم : علت اینکه از عمل جراحی بلاستیک روی صورت دائمی باقی نمی ماند چیست ؟

- وی چنین استدلال میکند : در جراحی های بلاستیک به منظور زیبا بی، خط

بقی جراحی عمومی پنهانی دست . یعنی عموماً شق ها از پشت گوش ، زیر لبها از درون دهان ، عقب مژه های با داخل سوراخهای بینی صورت میگردد . و همچنان تکنیک کودک زدن در جراحی بلاستیک از دیگر جراحی ها بکلی متمایز است .

مر چه سوالاتی دیگری نیز دارم اما چون خیلی دیر شده و چاشت نزدیک است از دکتر مسکینار خدا حافظی می نمایم .

بذاره بر میگردد تا مطالبی را که از دکتر مسکینار خدا حافظی می نمایم .

کرده ام تدوین و بخوانند گان ژوندون تقدیم نمایم .

دسته اول آنانی اند که مصاب به سرطان میباشند . دسته دوم را عده ای تشکیل میدهند که معوی بیت های ولادی و پاکسی دارند و دسته سوم کسانی اند که به منظور زیبا شدن مراجعت میکنند .

- میبرسم : چطور ، مگر میشود سرطان را با جراحی بلاستیک درمان نمود ؟!

- به عقیده من شفا سرطان با جراحی بلاستیک حتمی و تضمین شده است . اما بشرطیکه مریض سهل انگاری نموده و قبل از پیشرفت مرض هر چه زودتر مراجعه کند که البته این وظیفه داکتران با درد و نوع دوست است تا مریضان را رهنمای صحیح نمایند چه بر داشتن چنین تومور های سرطانی اختصاصی بوده و با دیگر عملیات جراحی فرق عمده و فاحش دارد .

- سوال میکنم : تا کتون چند عملیه جراحی انجام داده و نتایج آن چگونه بوده است .

- وی چنین توضیح میدهد : در مدت تقریباً هفت سال دوره تخصص بودن و باشم در انگلستان در هفته ۳-۴ عملیه جراحی بلاستیک انجام داده ام و بعضاً در یک روز ۱۸ واقعه را نیز عمل نموده ام که خوشبختانه

نتایج همه قناعت بخش بوده است . و اما در داخل کشور روزانه در حدود دو سه عملیات انجام میگردد .

- میبرسم : آیا پس از عمل امکان دو باره رجعت کردن به شکل اولی موجود است ؟

سوی میگوید : در عملیه هائیکه به منظور زیبا شدن و در یافت زیبایی صورت میگردد سیر تغییر شکل به حالت اولی مربوط به دوران زمانی است اما این سیر نسبت به سیر عادی قبل از عمل خیلی بطی میباشد . بطور مثال : هرگاه خانم پنجاه ساله ایکه

چین و چروک صورتش بر داشته شده و به شکل سی سالگی اش در آمده است اگر

تفاوت این دو را خود قیاس کنید.

بلاستیک بیشتر روی کدام قسمت های بدن و اعضا معمول است ؟

- مسکینار : جراحی بلاستیک به چند عضو محدود مربوط نبوده ساحت وسیعی را در بر دارد یعنی از سر تا پای انسان را می شود جراحی بلاستیک نمود .

- میبرسم از نظر زیبایی چطور است و مردم بیشتر به جراحی کدام عضو شان تمایل دارند و مراجعه میکنند ؟

- از نظر زیبایی علاقه مردم بیشتر به جراحی روی و از بین بردن نواقص صورت (بینی ، چشمها ، لبها ، رخسار ، پوست رو) میباشد .

از نظر ساختمان اسکلت صورت ، مردمان ما بعضاً دارای بینی های بزرگ اند که این باعث تشویش و نگرانی در جوانها گردیده و برای جراحی آن بیشتر مراجعه میکنند .

استخفاف مسن زیاد تر برای بر طرف ساختن چین و چروک صورت و از میان بر داشتن خلنگی پلک ها مراجعه مینمایند . و عده دیگری هم برای بر طرف کردن داغ های چپک سالدانه و غیره در صورت به جراحی بلاستیک رو میاورند .

البته در بخش زیبایی بیشتر مراجعین خانمها هستند .

و اما به طور عموم در بخش های زیبایی و درمانی ترمیمی سه دسته مراجعین داریم :

حماسه مادر

کنیم : ارسطو پسر اوست ! فر دوسی و - سعدی که اشعارش چون انگبین شیرین است و عمر خیام که رباعیاتش به شراب آلوده به زهر میباشد ، اسکندر وهو مر نابینا ، همگی فرزندان او هستند ، همه شیر او را نوشیده اند و آنگاه که قد شان از بو ته لاله بلند تر نبود اودست یکدیگر آنان را گرفته و به جهان - رهبریشان کرده است ، تمام فخر و مباحثات جهان از آن مادران است :

آنکه ویران کننده سپید موی شیرها ،

ببر لنگ تیمور گور گان بدریای اندیشه فرو رفت و زمان درازی خاموش ماند و در پایان خطاب به همه حضار گفت :

من تیمور ! من برده خدا تیمور میگویم آنچه را که لازم بشمارم من زندگی میگردم و اکنون سالیان دراز است که زمین در زیر پای من مینالند و سی سال است که من بادست خود خرم مرگ را نابود میکنم تا انتقام پسر م جهانگیر را بستانم بدان سبب نابود میکنم که مرگ ، خور شید دلم را خاموش کرد ! بخاطر شیر یاریها و شیرها و با من بیگار کردند ولی هیچکس هیچگاه بغا طس انسان با من به نبرد بر نخاست و انسان در نظر

من از زنی نداشت و من نمیدانستم او کیست و چرا در سر راه من قرار میگردد ، من ، تیمور ، لنگ ، وقتی بر سلطان با یزید پیروز شدم باو گفتم (ای با یزید ، بدینسان که دیده میشود معالک و مردم در نظر خدا هیچند و او آنها را بکف قدرت افرادی نظیر ما میسپارد که تو یک چشم داری و من پانصد لنگ است) هنگامیکه او را در غل و زنجیر بنزد من آوردند و او در زیر سنگینی زنجیر ها خم شده بود من باو چنین گفتم ، من در حالیکه باو دوران مصیبت بود بختش منگرمیستم چنین گفتم و احساس کردم ، که زندگی همچون گیاه شو گران که در ویرانه هامیروید تلخ است :

من برده خدا تیمور میگویم آنچه را که لازم بشمارم : اکنون زنی که امتال او بی شمارند در برابر من نشسته است و این زن حس را که من از آن بیخبر بودم در رو حتم بیدار کرد ، این زن ، با من همچون برابرو همپای خود سخن میراند و از من تقاضا نمیکند بلکه مطالبه و من میبینم ، من فهمیدم چرا این زن تا اینقدر نیرو مند است او دوست دارد و - عشق باو یاری کرد تا در یابد که کفر زلفش اخگر زند گشت و شاید از این اخگر فرنها شعله ها زبانه بکشد مگر تمام پامیران کودک و تمام قهرمانان ناتوان و ضعیف نبوده اند .

مترجم : ع حق بسند

ورزشکاران

برجسته و جوان

در سال ۱۹۷۵

طبق سال های گذشته در سال (۱۹۷۵) نیز تعداد کنیری از ورزشکاران اتحاد شوروی که قسمت اعظم ایشان را جوانان تشکیل میدهد برای بدست آوردن کپ های طلایی اظهار آمادگی میکنند که از انجمله میتوان ورزشکار جوان و برجسته آنکشور (الکساندر مالیف) را نام برد .

وی نه اکتون بیست و دو و بهار زندگانی را عقب گذارده با آنکه در بلندترین درجات ورزش قرار نگرفته است مع الوصف بحیث برجسته ترین ستاره های ورزشی طبق سال های گذشته در سال (۱۹۷۵) نیز تعداد کنیری از ورزشکاران اتحاد شوروی که قسمت اعظم ایشان را جوانان تشکیل میدهد برای بدست آوردن کپ های طلایی اظهار آمادگی میکنند که از انجمله میتوان ورزشکار جوان و برجسته آنکشور (الکساندر مالیف) را نام برد .

وی نه اکتون بیست و دو و بهار زندگانی را عقب گذارده با آنکه در بلندترین درجات ورزش قرار نگرفته است مع الوصف بحیث برجسته ترین ستاره های ورزشی

اولیا کورت نام دارد که پانزده سال

داشته و در مسابقات ورزشی آنکشور مهارت و استعداد قابل صفی را از خود نشان داده است . قرار است در مسابقات آینده با جاپان نیز اشتراك ورزد .

(نامارا لاذا کوویچ) نام يك چهره دیگر ورزشی می باشد که صرف يك سال قبل لقب ورزشکار (برنسس) را بخود گمرفته است .

(نامارا) پس از آنکه در مسابقات قهرمانی جهانستیک «لوبجانا» بگرفتن لقب قهرمانی نایل گشت شهرتش اوج گرفت و اکتون

جنا ستیک می شمارد . توقع می رود قبل از ختم سال جاری «نامارا» بحیث سرگروپ تیم جنا ستک کشورش بجایان مسافرت کند .

ترجمه میرزاده

میزبان مسابقات

بین المللی سال ۱۹۷۵

کشور بلغاریا منجبت مرکز بازیهای بین المللی شهری را برای خود گمائی کرده است بطوریکه این کشور در سال ۱۹۷۴ میزبان تقریباً یکصد مسابقات بازیهای بین المللی بوده و امسال نیز میزبان يك صد و پنجاه مسابقات بین المللی خواهد بود .

مسابقات مهم که در سال (۱۹۷۵) در بلغاریا صورت خواهد گرفت قرار زیر است :

مسابقات قهرمانی پهلوانی جهانی به شیوه (فری ستایل) و (گرایکو رومن) برای پهلوانانی که سن شان از (۲۱) سال کم باشد در شهرها سکو وودر ماه اگست امسال صورت خواهند گرفت . توقع می رود (۳۰۰) بازیکنان از ۳۰ کشور در این مسابقات اشتراك کنند و بسیاری از پهلوانان جوان برای بازیهای اولمپیک که در مونتس یالور سال (۱۹۷۶) صورت میگیرد پذیرفته خواهند شد آخرین مسابقات قهرمانی پهلوانی دو سال قبل در میامی بیج ایالات متحده امریکا منعقد شده بود و تیمهای فری ستایل بلغاریا لقب قهرمانی با سه مدال طلای بدست آورد . پهلوانان بازیهای پهلوانی به شیوه گرایکو رومن دو مدال طلا مقام دوم را در صنف بندی تیم بدست آورده اند . یقین است مسابقات فوتبال برای بدست آوردن کپ اروپایی و دستیاب نمودن لقب قهرمانی جهان با مسابقه تیم المان غربی دلچسپ خواهند بود . همچنان در مسابقات آینده تورنمنت والبال مردان اروپا شامل میباشد در مسابقات

خود را برای بدست آوردن جایزه (گر اند) کاندید نموده است .

(نامارا) این چهره برجسته ورزشی از دوران طفولیت به جنا ستیک علاقه زیادی داشت و اکنون محض نزد همین بهار زندگانی را پشت سر گذاشته است خود را بحیث یکی از موفق ترین ستار گمان

جنا ستیک می شمارد . توقع می رود قبل از ختم سال جاری «نامارا» بحیث سرگروپ تیم جنا ستک کشورش بجایان مسافرت کند .

جنا ستیک می شمارد . توقع می رود قبل از ختم سال جاری «نامارا» بحیث سرگروپ تیم جنا ستک کشورش بجایان مسافرت کند .

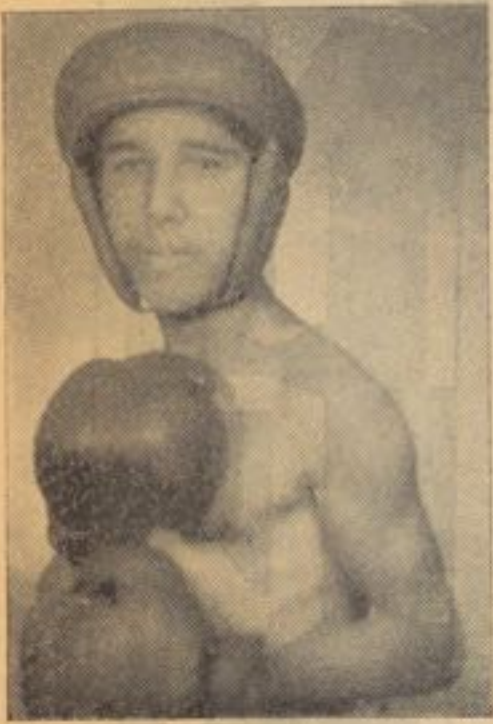

المیاندویدن زنان در نیمه فاینل اروپای المان شرقی ، انگلستان ، هالند ، بلغاریا و درگروپ سی مسابقه دویدن مردان بازیکنان انگلیستیک ، چکو سلواکیا ، رومانی ، ایتالیا ، هالند ، چین و بلغاریا در مسابقه اشتراك خواهند ورزید .

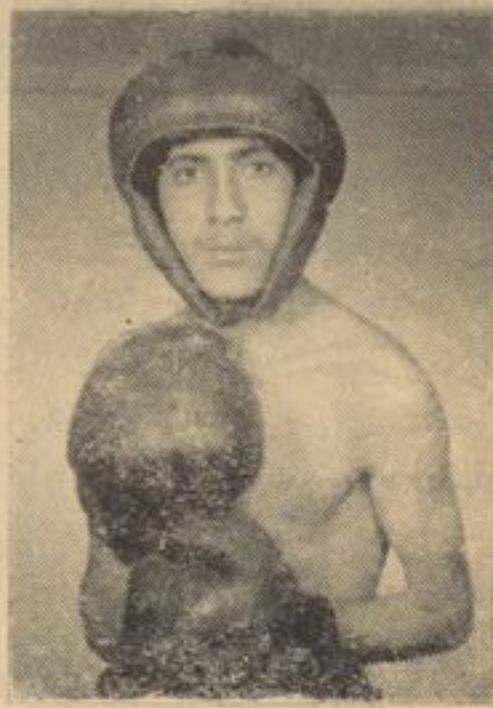
تورنمنت با سکتیال سالانه صوفیه برای پانزدهم بار تاریخ (۱۸ الی ۲۳) اپریل با اشتراك تیمهای ده کشور جهان و همچنان بوکسر ها از اکثر کشور ها از تاریخ ۲۹ اکتوبر الی ۲ نومبر دایر خواهند شد . مسابقات قویترین تیمهای والبال جهان برای قهرمانی کپ صوفیه در ماه جون ترتیب شده و نیز اشتراك بایسکل دو انان از هشت کشور برای قهرمانی بایسکل دو انان در صوفیه صورت خواهد گرفت .

طریقه جدید ورزش جمناستیک

دو ورزشکاری که آماه مسابقه اند

عبدالكبير (مايار)

روح الله فضلي

در حالیکه ورزش و تمرینات فیزیکی در راه صحت و سلامت از گام نیرم انسان نقش مهم وارزنده ای را دارا بوده است دیده میشود که در خلال چند سال اخیر همزمان با انکشاف سایر جنبه های ورزش در نوعیت و متیود تطبیق پرو گرم های سپورت و بخصوص جمناستیک تحولات قابل ملاحظه ای رو نما گردیده است. در جمهوریات اتحادی المان اخیرا یک نوع طریقه جدیدی برای تمرینات بدنی جمناستیکی طرح و در معرض تطبیق قرار گرفته که با استفاده از آن میتوان در مدت کمتر از چهار هفته صاحب اندام های متناسب شد. این طریقه که بنام ریکویز یاد میگردد برای جلو گیری از جاقی بیشتر مورد استفاده زیاد بوده و نتایج حاصله خیلی امیدوار کننده بوده است. به عقیده دانشمندان شون ورزشی آنکشور زنان میتوانند ازین متیود نسبت به مردان بیشتر کار بگیرند مشروط به اینکه در رژیم غذایی ایشان از لحاظ تنوع و تطبیق یک فرق کلی و قابل ملاحظه ای رونما گردد.

از مزایای دیگر این ورزش همانا کنترل وزن و پو شمیدن البسه مخصوص یکی از شرایط مهم ریکویز بشمار میرود لذا سیون ورزشی و تمرینات بدنی شهر فرا نکفورت اخیرا تصمیم گرفته تادر او آخر سال ۱۹۷۵ دو نوع ورزش جدید جمناستیک رادر کلب های سپورتی مروج سازد. قرار معلوم همین اکنون در بسیاری از مراکز تربیوی آنکشور از متیود جدید ورزش جمناستیک در نصاب تعلیمی بحیث یک مضمون استفاده بعمل می آید.

یکور زشکار نه ید در مورد موفقیتی که یک برادر ورزشکارش کسب میکند چشم پوش نماید.

عبداکریم مايار که متعلم صنف یازده لیسه خبیبه است نیز در کلاس اول بکسنگت تحت رهنمایی بناغلی حمیداله فضلی به تمرین آغاز کرده است و حاضر است در کلاس خود به مسابقه بپردازد این دو بزرگس همه روزه به تمرین پرداخته اقمید وارند روزی مقام ارزنده در جامعه ورزش احراز نمایند.

روح اله فضلی، وعبدا لکبیرمايار اعضای کلب بکسنگت فضلی میخوانند در کلاس خود مسابقه بدهند.

روح الله که مدت سه سال است در کلب فضلی زیر نظر استاد خود بناغلی حمیداله فضلی تمرین میکند ضمن اشاره به مطلبی که در مصاحبه بناغلی صلاح الدین نشر شده بود گفت: بناغلی موصوف قهرمان کلاس سوم نوز محمدا معرفی نموده و این در سنت نیست چنانچه خودم بناغلی نور محمد راشکست داده ام و

حماسه مادر

آه ای - جها تکیر نور دیدگان من شاید مقرر بود که تو زمین را گرم کنی و بسود سعادت در آن بیا فشانی من زمین را بغو بی باخون آبیاری کرد روز من بار و در شده است.

بلای جان ملل باز زمان ندازی در بحر تکر غوطه ورشد و بالاخره گفت - من برده خدا، تیمور میگویم آنچه را که لازم میشود هم اکنون سیصد نفر سوار به اطراف واکتاف ملک من روانه شوند و فرزند این زن را بیابند و این زن در اینجا انتظار خواهد کشید و من نیز با او منتظر خواهیم ماند و هر کس فرزند او را بر تولا زین اسب خود بشناسد و باز گرداند، خوشبخت خواهد شد، اینرا تیمور میگوید چنین نیست، ای زن؟ زن کیسوان ساهش را از ر خسار خود بکنار زد و باو تبسم نمود و سر را بعلاصت تصدیق فرود آورد و پاسخ داد.

چنین است ای پادشاه!
آنگاه آن پیر مرد مریب بیا بر خاست و خاموس در برابر آذن تعظیم کرد و کرمانی شاعر شادمان مانند کودکان با خر سندی - فراوان گفت:
زیبا تر از ترانه گلها و اختران دانسی چیست؟
هر کس جواب میدهد اکنون:
زیبا تر از همه ترانه عشقست!
زیبا تر از رخ خورشید پر شکوه،
در نیمه روز روشن ارد بیبشت مساه چیزی هست؟
عاشق جواب میدهد: آری،
زیباتر از رخ خورشید پر شکوه،
ممشو که منست
هیچ میدانی چه زیبا وجه طناز اند اندر آسمان نیمه شب
گوهر انی چون چراغ
دختران آسمان، اختران فروغ،
بر فراز باغ وراغ؟
هیچ میدانی چه زیبا و چه جان بخش

است
خورشید جهان افروز
بر فراز بارگاه نیلگون
در نیمه روز؟
هیچ میدانی که آرام دل من،
ماه بیبتهای من،
نور چشمان من،
از گلها بسی زیباتر است؟
خنده لبهای چون یاقوت او
خنده لبهای شهد آلود او
غنچه گویای او،
- از بر تو خورشید جهان افرازانست؟
آه... میدانم ولی...
ولی... هنوز...
ولی چکامه مدح عروس زیباییان،
دل کسیکه بشر در سراسر گیتی
و رانام دل انگیز (مادر) نامیده است
دل فسونگر، سر چشمه حیات و وجود،
دلی که منشا عشق و ترانه است و سرود،
دلی که تابه ابد جاودان و پاینده است
ولی هنوز...

ترانه ای که بود در خور چنین گنجی
چکامه ای که تواند ستود مادورا
نیا فریده چنان چون سزد سخن سنجی!
انگاه تیمور لنگ بشاعر خود گفت:
- چنین است گره نی! خداوند که زبان ترا برای
بشارت حکمت خود بر گزیده اشتباه نکرده
است!
گرمانی سر مست زمزمه کنان پاسخ داد
و آن زن لبخند زد، و همه پادشاهان و
شاهزادگان و سپهسالاران و دیگران همه
فرزندانی که در آن بارگاه حاضر بودند باو -
بفادری تکرار میکنند تمام آنها حقیقت است،
تمام سخنانی که در این داستان آمده
حقیقت است مادران ما از آن اند، از آنان
بیرسید و آنها بشما خواهند گفت.
آری، تمام آنها حقیقت جاودانست، ماکه
بیوسته خردمندان و شاعران و قهرمانان را
به جهان از مغان میاوریم، ماکه بدر تمام -
خوبیها بی راکه مایه فخر و مباحات جهانست
در آن میکاریم ما از هر گت نیرو مند تربیم:
صلحه ۴۷

(سمیل کاپا دبه ستاره که تازه قدم در جهان هنر گذاشت)

(فلمسازان بزرگ هند چون پرکاش-میره، یاش جوهره و شاکتی سامنته آرزو دارند تا این هنر پیشه جوان در فلمهای ایشان حصه گیرد.)

(هنر مندان بر جسته سینمای هند چون ششی کیور، دهرمندروریشی کیور آرزو دارند تا در نقش مقابل سمیل در فلمها ظاهر گردند.)

سمیل کاپادیه کیست ؟

دختری دیگری از فامیل بزد گنوتروتمند

کاپادیه قدم به دنیای فلم و هنر گذاشت. فلمسازان معروف هند آرزو دارند تا فلمی تهیه نمایند که در این فلم خواهر جوان نترس (بویی) نقش اول را داشته باشد و محبوبترین هنر مندان هند آرزو مند نقش مقابل ایسن دوشیزه جوان و هنر مند هستند. هنرمندی که ادعا دارد روزی در دنیای فلم و هنر شهرتی بسزایی کسب خواهد کرد.

وقتیکه می خواستم سمیل را ملاقات نمایم متاسفانه در خانه نبوده و گفتند که برای تمرین اکتنگ رفته است. نشانی دقیق محل اکتنگ را گرفته رفتم وقتیکه آنجا رسیدم با

از مجله ستار ستیل

ترجمه: مهریه رشید

سمیل ستاره تازه ای که در آسمان سینمای هند ظاهر شد.

سمیل کاپادیه

به جهان سینما رو آورد

چهره آشنایی بر خورد کردم این چهره آشنا، (آسا جا ندرا) بود. آسا با سمیل، ایسن دختر جوان و دوستدوستی که شباهتی زیادی به سمیل (بویی) دارد تمرین اکتنگ میکرد. من خاموش در گوشه قرار گرفته و بسه تماشا می کردم این دو استاد و شاگرد برداشتم. وقتیکه صحنه اکتنگ پایان یافت، آسا مستقیماً به سویم آمده در حالیکه لبخندی زیبای بر لب داشته و دست شاگرد جوان خود را در دست داشت مرا به نشستن دعوت نمود. بعد از یک سلسله تعارفات معموله، من نگاه دقیقی به سرایای این اکتربیس جوان انداختم. سمیل دختر بیست و هفت ساله نسبتاً بلند، کمی چاق، چهره آفتاب خورده زیاد زیبا، نه، بلکه جذاب و سگسی. کنشهای خاصی در نگاه و چشمان سیاهش موج میزد.

در اینوقت صدای آسا بلند شد با سمیل آشنا شوید.

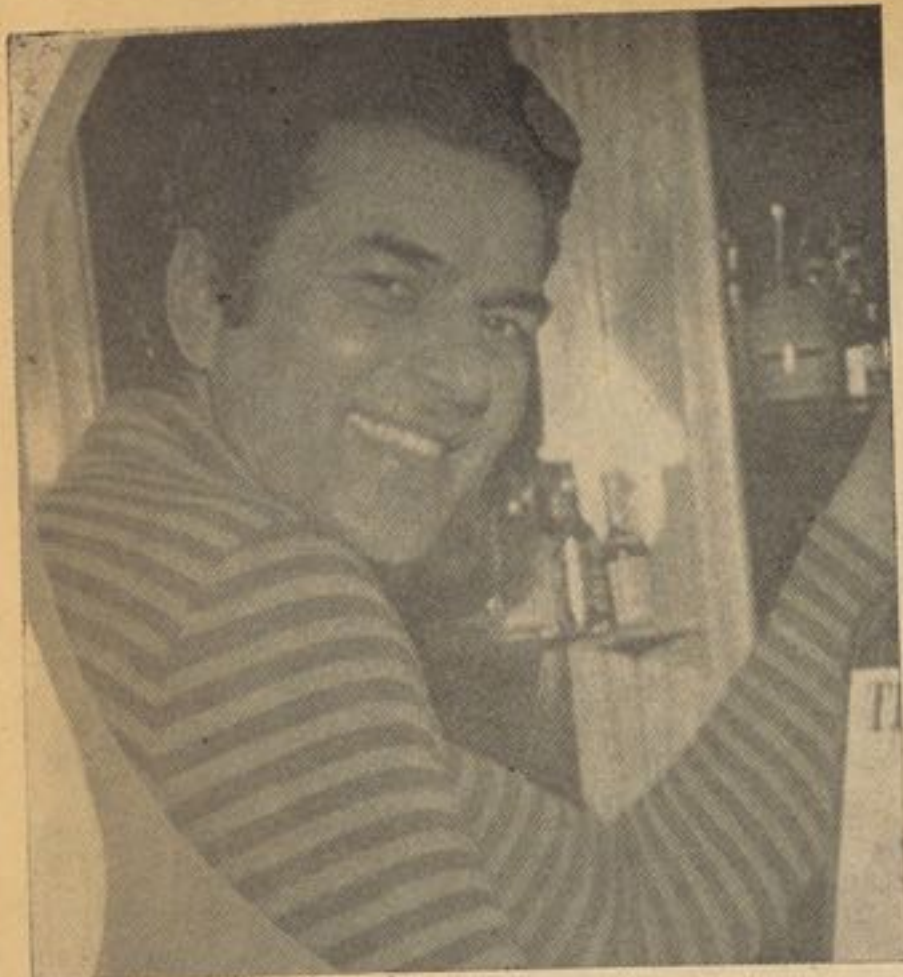
سمیل لبخندی بر لب آورده و بعد از چند لحظه به سپانه برگشتن دستمال از جابجاشته و رفت و آسا با تحکیم صدا زد. زود برگردد.

(آسا جانندرا) چهره آسانی است در سینمای هند.

آسا کسی است که معلم اکتنگ د میسل (بویی) و جنتو (ریشی کیوردر فلم بو بی) ساخته را جکیور انتخاب گردیده بود.

آسا جانندرا را د پیلوم هنری خود را در قسمت معلم اکتنگ از انستیتوت معروف (پونه) بدست آورده و از سال ۱۹۷۱ به بمبئی آمده و شروع به تعلیم و تربیه شاگردانی نمود که از طرف پرو دیو سران فلم به وی معرفی می گردید. چنانچه هنر پیشه

دهر مندر

راجیش کهنه و سمیل کا پادیسہ

خود را در کمال صبر و حوصله می آموزد . دید که این دختر زیبا و گند مگون که کمترین دختر است که به اقسام سپورت ها رانندگی، شنا بلدیت کافی دارد. و مادر آینده خواهیم شنا بلدیت کافی دارد. و مادر آینده خواهیم

راجندر گهار :

قدر ارادت بدلیپ صاحب زیاد شد که آرزو دارم ساعت ها مقابل او بنشینم و از صحبت و مشوره های صمیمانه او مستفیض شوم . دیوانند : دیوانند هنر پیشه پر کار و وقت شناس است همیشه فکر دور و درازی غوطه ور دیده میشود باوصف اینکه سن او خیلی زیاد است باز هم شادابی و جدا بیت جوانی در آن خود نمایی میکند موهای سر او کاملاً سیاه بنظر میخورد بیننده هر قدر که بساو نزدیک شود تثبیت نمیتواند که آیا موهای سر او اصلی است و یا کلاه گیس . او انسان خوب و صاحب احساسات پاک و بی شائبه است .

های بیشمار در این راه تریه نموده و فلمهای که هنرپیشه هاقبل از اجرای فلم توسط آنها تعلیم گرفته اند عبار تند از بررسی پرچوه بازار بند گرو، ایک محل ، سپنو کاوبوبی می باشد.

آنها در قسمت تعلیم هنر پیشگی معاون دو پرو فیسور بزرگ چون روشن تانچه و اسرانی بود. زینت معرو فو محبوب در سینمای هند که همه به دیده احترام ویدی می نگرند. و برای تعلیمات سمیل نیز به حیث استاد انتخاب گردید. آنها برای تعلیمات این تین ایچر جوان کورسی مدنظر گرفته که در این کورس دروس مختلف مختص برای وی تدریس می گردد.

من از آنها چاند را راجع به شاگرد - جدیدش و از اینکه چه احساسی نسبت به این آموزنده جوان دارد سوال نمودم (البته در غایب سمیل). آنها پاسخ داد: سمیل واقعا استعداد زیادی به هنر پیشگی دارد و چون علاقه و محبت فوق العاده به خواهر بزرگترش سمیل دارد و بعد از اینکه سمیل ازدواج کرده و از دنیای فلم و هنر کنار گرفت نظر به پیشنهادی خواست در فلم جانس خود رابباز ماید و به این عقیده خود که روزی هنر پیشه بزرگ می خواهد شد خیلی امیدوار است و هیچ چیز بغیر از هنر پیشگی قناعت او را حاصل نخواهد کرد .

و حال که سمیل تازه قدم به جهان فلم گذاشته واقعا در کار خود موفق است. تمام دورس مشکل را بانها یت دقت و حوصله فرا میگیرد و تا زمانیکه در یک صحنه تمرینی به طور قانع کننده نقش خود را ایفا ننماید. دست بردار نیست.

آنها در دنباله کلام خود افزود : من تا امروز شاگردانی بیشماری را تربیه و به جهان فلم و هنر تقدیم کرده ام. ولی راجع به آینده هیچکدامشان کدام گرانتی نکرده بودم و حالا بسیاری ایشان هنر مندانی بزرگ می شده اند ولی دوباره سمیل من با کمال جرات می توانم بگویم که روزی هنرپیشه بزرگ می خواهد شد آینده بسیار درخشانی دارد .

راجع به پرو دیو سران معرو فی که از سمیل در فلم های خود دعوت کرده اند از آنها سوال نمودم وی گفت : بلی این حقیقت است. چنانچه یاش چوپره سازنده فلم داغ، دیوار و چوری میراکام، از سمیل در فلم (کیسی کیسی) در نقش اول دعوت نموده زیرا یاش چوپره در این فلم دختری می خواهد که اسب سوار، لایق ، شناگر ماهر و یک تین ایچر به تمام معنی باشد که همه این خصوصیات در سمیل خوشبختانه موجود است .

همچنان (من و هن) یکی دیگر از پرو دیو سران بر جسته سینمای هند راجع به سمیل نظریه دارد: که (سمیل در فلم او ل خود چنان خاطر از خود بجا خواهد گذاشت که هماملتی در فلم (سپنو کاسو داگ) گذاشته است. - چنانچه وقتیکه برای اولین بار من هماملتی را در استودیو راج دیدم اصلا در خواب هم نمی دیدم که این دختر که روزی یکی از اکثر یسان مشهور هند شود.

و همچنین اطلاع پیدا کردم که برادر - دهر مندر می خواهد فلمی بسازد که در آن فلم دهر مندر و سمیل نقش مقابل همد یگرا عهده دار باشند . من نظر به این پیشنهاد از دهر مندر سوال کردم که آیا می خواهد بایک اکثریس خیلی جوان و تازه در فلمی همبازی گردد ؟ دهر مندر جواب داد. البته : البته که می خواهم با سمیل همکار شوم چرا نه او زمانی مشهور خواهد شد . بعدا راجع به این موضوع از شیشی کیور سوال کردم. شیشی در پاسخ سوالم گفت: من قبلا هم سمیل را بیک دیوار در مالاباشرو منزل راجیش دیده ام، دختری جوان و فهمیده به نظر می آید. و اگر سمیل در فلمهای خود عهده دار نقش های سکسی شود واقعا که شهرت غیر منتظر بدست خواهد آوردش و همین حالا نیز فلمسازان از من خواسته اند تا در فلمی با سمیل همبازی شوم و من قبول میکنم زیرا سمیل دختری است جذاب هنر مند و یک تین ایچر. سمیل علاوه از اینکه دورس هنر پیشگی

دوشیزگان دانیوب

آزمایشات مربوط به ادا کردن جملات و هنر شان را گذشتانده اند. دو تن ازین تازه کشف شدگان که خیلی هم خوش قول هستند یکی از س زینت کوتو فولگی و دیگر آن ایوا چنگسی نام دارد.

زمانیکه از س زینت و سنا یس زینا رویان چون مارتا میچارو س ایمر گیون گیوسی و آندراس کود اکس در فلم های (دوست داشتن بی ریا) (فرزندان آتش) و (پاجشمان بسته) نقش خود را بازی میگردند ایوا در لباس تاریخی اش در فلم پرنس بوب از ساخته های مارتا ن کیلیتی و نیزه ترکی از فلم های ایواچوروس توجه کارگردانان

را بخود جلب کرد. ماری کسو موس یک هنر مند جوان دیگر در سال ۱۹۷۴ در فلم های (ماگرا) و (جمله نا تمام) که در آن اینکو زفار هم نقش بزرگی را ایفا کرد قدم بدنیای سینما گذاشت.

از نوپدیده های دیگر ستو دیو های هنگری یکی هم اریکا بود نار است که فلمی از پیتر با کسوس بنام (دختران مبارز) بروی اکران خواهد درخشید.

ولی باوجود اینهمه پیروزی هنوز تازه ابتدای مرحله است و کارگردانان به ساحل زیبای دانیوب بودا پست

نازه جویی در عالم سینما یسی بودا پست وهو نیافلم برای رژیسو - ران و کارگردانان کار مشکل و قابل اصطرابی نیست زیرا این دختران جوان سواحل دانیوب نه تنها فوتو ژنیک اند بلکه زیبا و دوستی داشتنی هم هستند اکثر آنها امتحان آمادگی پیش دور بین نیلمبرداری

مقبره سنت مارینوس است یادآوری نمود. کسا نیکه به سان مارینو مسافرت کرده و آن سر زمین کو هستا نی و مقبول را از نزدیک دیده اند عظمت و زیبایی کوه مونت تیتانو را باد یوار قلعه بلند و برجهای کنگره دار آن بیاد دارند از همین سبب بود که کمینی فلمگیری تو نیتی نچری فاکس آنرا به کرایه گرفت لجانب دیگر چون این سر زمیز

ترجمه : حبیب «ح»

کوچکترین

ورنگارنگ صورت میگیرد که در آن تمام مردم آن سرزمین حصه میگیرند دوم هر سال در ماه سپتمبر سالکوه شانزد همین صد سال آزادی سان مارینو برگزار میشود در این وقت قله کوه مونت تیتانو از شکوه و جلال تزئینات قرون وسطا نی میدرخشد.

درین روز مسابقه تیر اندازی توسط تیرو کمان صورت میگیرد که اکثر جوانان در آن مسابقه اشتراک میورزند.

در چنین یک حکومت شهری

تیرو کمان از قدیم به حیث یک اسلحه شهرت داشته است درین مسابقه جوانان با تیرو کمان قلعه ای را هدف قرار میدهند تا باشد که از میان آنها یکی قهرمان شود.

تیرو کمان هائی که درین سر زمین استعمال میشوند به سائیز های مختلف اند حتی بعضی از آنها باندازه بزرگ اند که یکنفر به تنهایی نمیتواند تیر را از خانه کمان فیر کند بلکه باید چند نفر دیگر نیز با او کمک کند.

مقبره سنت مارینوس است یادآوری نمود. کسا نیکه به سان مارینو مسافرت کرده و آن سر زمین کو هستا نی و مقبول را از نزدیک دیده اند عظمت و زیبایی کوه مونت تیتانو را باد یوار قلعه بلند و برجهای کنگره دار آن بیاد دارند از همین سبب بود که کمینی فلمگیری تو نیتی نچری فاکس آنرا به کرایه گرفت لجانب دیگر چون این سر زمیز

را با قصر های قدیمی محبس ها معابد و کلیسا های آن برای فلم گیری مناسب دانست و کرایه آنها زیاد نبود لذا کرایه گرفتن را بر دو باره تعمیر کردن آنها در حال بود ترجیح داد.

مردم سان مارینو مراسم زیاد ندارند ، اول سال دو بار انتخابات برای نیابت انجمن عالی مشورتی صورت میگیرد که در افتتاح مراسم انتخابات رسم گذشت دلچسپ

مقبره سنت مارینوس است یادآوری نمود. کسا نیکه به سان مارینو مسافرت کرده و آن سر زمین کو هستا نی و مقبول را از نزدیک دیده اند عظمت و زیبایی کوه مونت تیتانو را باد یوار قلعه بلند و برجهای کنگره دار آن بیاد دارند از همین سبب بود که کمینی فلمگیری تو نیتی نچری فاکس آنرا به کرایه گرفت لجانب دیگر چون این سر زمیز

دمور دورخی په مناسبت

لیکونکی منت بار

گرافې مورته

کله چه ستامبارک نوم اخلم په زړه کې می یو عالم هوسونه پیدا شی او په دی فکر کېنی شم چه ته خو مره درحسم عاطفی، او مهربانی نه دک زړه لری او یا تر کومی اندزی پوری دی د مشکلاتو سره دغری وهلی دی زه خوبی لئانه بل داسی خوک نه شم لیدلی چه سد نورو په غم کېنی دی په خان عم وگالی ستونزی دی ومنی، آرام دی په نارامی بدل کېری خوب دی شوگیر ته وقف کېری اود خوراک په خای دی غمو نه و خوری تاته آسمانی فرشته بلکه وایی چه ستا خدمت او مسلك پاك او سپیخلی دی او په دی لپاره کېنی دی دکورنه کورونه اود کورو نو نه پوئنی اود پولنو نه ملتونه، اود ملتونه دی هیوادونه جوړ کېری دی.

تاپه خپله مهربانه غیږه کېنی هغه پیاوړی شخصیتونه روزلی چه نس ورخ د تاریخ هره پاڼه ورباندی افتخار کوی ستا پسته او نر مه غیر دمپړیو مبارزینو مختر عینو، فیلسو فانو، زانکو ده، دبشر نننی پرمختگو نه اود علم او پوهی نننی اهمیت ستاد مورنی حس یوه لویه نمونه ده که ته نه وای دژوندانه په سر به هیخ شمی وجود نه درلود او نړی به د مطلق خا موشی په حال کېنی دخپل سری بی سری او نابودی سره مخا مخ وده او ژوند به نه و.

هوا داته یی ودغه بول موجودات ستاد موجودیت لویه لمره او نمونه کنلی شو، تابشر ته دکار او فعالیت درس ورکړی په دوی کېنی دی دوزور گلوی، پووالی، عاطفی او مهربانی احساسات ژوندی کېری اودی ته دی گمارلی دی چه دخپلو ستو نزو د کمولو دپاره به داسی ابتکارا تولاس پوری کېری چه ستا ټول زامن ترینه دژوند په هر بهر خه کېنی به سوکالی سره کار واخستلی شمی، ستا نیکی روزنی بشر ته ددی زک ورکړی چه دژوندانه دحقیقی مفهوم دلاس ته

نوای زما عالمی فا ضلی او پوهی موری که ته نه وای نو بشر ددغه راز پرمختگو نونه استفا دی کولی شوای اونه دژوندانه په مشکلاتو بر یا لسی کیدلی شوای؟ نه، هیخ نه اددغه ټولو پرمختگونو یوزینی وسیله همدغه ته یی اونن دی ددخد مت په نوم غونډی جوړیږی، ستا زامن لونی، او لمسیان راټول شوی دی اوستا دپاره یی ستا د شان سره سم سوغاتونه تحفی برابری کېری

دی او غواړی چه ستاد لاسو دینکلو لونه وروسته هغه درته په ټیر درناوی وړاندی کېری راشه دخپلو زامنو او لوڼو دخو شحالی په مراسمو کېنی پوره برخه واخله اودخپل زیار و زحمت نمونه په خپلو غږو لو سترگو وگوره ځکه چه داغونډی ستا به یاد پانندی برابری شوی تاستا یی، ستا غواړی، اوستا قدر کوی دا ځکه چه داستا ورخ ده اودغه نیکه ورخ دی درته زیاته مبارکه وی.

به همه مادران

جهان

نیروهای طبیعی کشنده پسر روزی حاصل می نماید. انسانی جدید می آورد.

يك زن يك مادر است نه بخاطر آنكه تنها كودكي به جهان می آورد، بلكه مهمتر از آن كه انسانی می پسرورد. بهترین خو شیبهای زندگی را بدو می دهد.

مادر خود زندگیست مانند طبیعت است. تمام اطفال دردل او شیرین اند اگر آن دل یكدل طبیعی است.

بدون آفتاب گلها نخواهد شگفت بدون دوستی خوشی وجود ندارد بدون زن دوستی موجود نیست بدون مادر نه شاعری موجود است و نه قهرمانی تمام افتخار جهان از آن مادر است.

آنچه درین جهان شگفت آمیز است زاییده دوستی بزنی است.

دستی که برای انسان مرگ میاورد برای مادر نفرت انگیز و زشت است. اسلحه در نظر مادر، زشت و نفرت بار است، آنچه را که از زندگی حمایه می کند حفظ کنید.

چرا مادران به ملبو نهها طغیال دیوانه تان فریاد نمی زنید؟ کشتار گاه تا نرا به بندید از کشتار یکدیگر تان دست بدارید!

ماوشما در جهان برای زندگی آفرید شده ایم برای کار، بسرای ابتکار - برای اینکه زندگی را بشاد مانی میدل سازید تا در آن عدالت و هوشیاری حکمفرما باشد به جنسک های تان، گاز های زهر آگین در فضا تمام اختراعات شیطان صفتیکه با آنها آمادگی میگیرید تا یکدیگر تا نرا نابود سازید، بس کنید.

انسانها همیشه اطفال مادرا نشان اند.

بیاید که سرود ستا یش مادرا سر کنیم. او که دوستی اش هیچ مانعی را نمی شنا سد، او که پستانش پرورنده جهان است!؟

هر آنچه در انسان زیبا ست از اشعه آفتاب و شیر مادر است، این است آنچه که وجود ما را آغشته با دوستی زندگی میسازد.

در هر لحظه مرگ انسانی را از صفحه روزگار برمی چیند و در لحظه دیگر و در گوشه دیگری از جهان یک زن بر

زاری طفل

مادر مرو برای خدا پیش مسابمان از ماجدا مشو.

بر قطره های تلخ سر شکم نگاه کن

بنگر بدست کو چک و لرزان طفل خویش .

از قصه طلاق و جدا یی سخن مگو از پیش مامرو.

از ماجدا مشو.

آرزو ییکه گل کرد

نویسنده: شمس الدین ظریف صدیقی

قسمت ششم

بانسایت نمی فهمد چند روز بعد حادثه روی داد. شهاب خان مالك بزرگ دهكده ما که در شهر هم ادم پرنفوذی بود برای بازديد املاکش اینجا آمد ملك به نمایندگی مردم میبانداری او راه بعهد گرفت مشیم به تما شای او رفتم رده یانه سال و خوش لباسی به نظر م آمد که باسانی میتوانست تو چه دیگران را بخود جلب کند. هنوز یکپفته از آمدن او نگذشته بود که خواهرم خنده کنان فاش کرد که شهاب خان وعده داده که او را بشهر ببرد.

بر او شک بردم چون هوس شهری شدن در دلم بیدار شد برسدیم:

- تو چکار کردی که این مرد ترابه شهر میرود.

گفت: خیلی آسان:

- چطور؟

از همان نگاه اول سعی کردم توجش را به خود جلب کنم او که دختری بزبایی و دلربایی من ندیده بود از دیدن من تعجب کرد طی چند لحظه فهمیدم که سخت مایلم شده راه چه چه حر فهای تو شب پیش او ولتی.

- بله خواهر جان رفتم.

- وای خدا عجب زن بیحیایی شدی.

- نه جانم سخت تگر من از پسر ملك - نفرت دارم. دهنش بوی نصور میدهد از سرا پایش کثافت و چرک میبارد مثل یک مرده به گوشه یی می افتدو تا صبح میخسبد خیال میکند زن نه احساس دارندنه تما. اینهم شد شوهر داری.

- هرچه میخواهی بگو. آخر اوشوهر تست واز خود ما است.

- باشد که باشد بلا به پیش من از اون نفرت دارم از مرد شهری خوشم آمد. مرد شهری زترا به نگاه یگزون میگرد. زترا مثل گل می بوید.

- پس برای همین است که ترابه شهر میرود خدا عاقبت وابه خیر کنند.

عذر اسکو ت کرد. منم ازو بدم آمد. از آنچه بین خواهرم و شهاب خان روی داده بود احساس

باز هم از هر لحاظ بحال ابتدایی باقی مانده بود مردم ما کاملاً بی توجه از آنچه در شهر میگذشت باهمن رسم عنعنات قدیمی بسر می بردند دهساله بودم که برای اولین بار چشمم برادری افتاد و پدرم بعنوان پیشقدم عدت این قطعی سحر آموز را بخانه آورد. چیزی که

بیش از هر شی دیگر مایه تفریح من و عذرا خواهرم گردیده بدین ترتیب در اثر میل فطری کودکان بسوی آهنگها و نوایهای موسیقی روی آوردم سعی میکردم آهنگها را با رقص های محلی وحست و خیز های کود گانه همعنان سازم کم کم تحت همسان ذوق وافر حرکات من و زون و و زون ترشد بی آنکه خودم چیزی بدانم اندام خوشتراش مرا زیبا و زیباتر ساخت. در مکتب خانگی نو دیکزن

بیر باخواندن پنج کتاب و گلستان سعدی نیز باسواد آشناسم. من و خواهرم کم کم بزرگ شدیم اوزود تر بدنهای ارموز جوانی قدم گذاشت و تغییرات محسوس او را از دنیای کود گانه ما بیرون کشاید. تا اینکه رفته رفته مشیم پا به سر حد جوانی گذاشتم.

تحو لاتی که در خواهرم دیده بودم. با کمی تفاوت به من نیز روی داد. من و خواهرم از لحاظ شیطنت و شور و هجان خیلی بهم شبیه بودیم. روی حس رقابت میکوشیدیم در هر چیز از یکدیگر جلو باشیم من و او از هوای ده وزندگی روستایی بیزار بودیم و هوس زندگی در شهر و شهری شدن آرزوی بزرگی برای ما بشمار میرفت چند روز بعد از عروسی حس کردم خواهرم

شادایی خود را از دست میدهد. در حالیکه تمام آرزوهایش این بود که هر چه زود تر باغوش شوهر بیار آمد ازو پرسیدم: عذرا ترا چه شده تو که دلم را از شوهر داری بیزار ساختی.

باصراحت اعتراف کرد:

- چه بگویم خواهر این مرد کثیف هیچ

نفر نمودم دانستم که عذرا را فریفته و حتما سر نوشت بدی را سر راه او قرار خواهد داد چون شهابخان زن و بچه داشت و نمیتوانست برای همیشه خواهرم را پیش خود نگاه دارد پس ملکه را به دست پرست و ناظر املاکش مقرر نمود که

پاوی در شهر باشد وقتا فوقتا برای نظارت به دهكده بیايد. پسر ملك هم بافتخار پذیرفت. روستایان از اینکه عذرا بشهر می رود بر او

و شك میبردند بیچاره مردم چشم و گوش بسته نمیدانستند که شهاب خان در عوض ربودن چه چیز گرانبها سر نوشت جای داد خودش را بدست یک پسر جوان سپرده است.

دو سال گذشت و خواهرم نتوانست به دهكده بیايد پسر ملك سال چند ماه اینجا بزم میگذشت پدرم نیز گاهی بشهر میرفت تا اینکه یكروز - خواهرم از من دعوت کرد پیش او بروم.

طی این مدت شادایی و زیبایی من صمد چندان شده بود. شور والتها ب جوانی مرا يك تکه آتش ساخته بود بزودی رهسپار شهر - گردیدم از همان ابتدای ورود زیبا بسا و شکوه

شهر را بخود جلب کرد. خانه مجلل خواهرم را بخیرت افکند. خودش هم خیلی تغییر یافته بود هیچ علامتی که نشان دهد او همان عذرای

روستایی است در او دیده نمیشد مثل مردم شهر لباس می پوشید و مثل آنها کمبیزد یكروز

مرا با باغ زنانه برد با آنکه لباس من بهترین لباس دهكده ما بود اما خواهرم آنرا پذیرفت و وادارم کرد تا يك پیراهن دامن کوتاه بپوشم.

دو توته تکه هم روی سینه های من بست به عجله بسوی آئینه رفتم من کاملاً از حال یگزون روستایی بر آمده بودم در حالیکه قلبم

هنوز متعلق به آنجا بود. از قیافه ام خندمام گرفت مو پهای سیاه و بافته من رویشانه هایم بریشان شده بود سینه هایم يك وجب پیش آمده بود. زانوهایم برق میزد. ولی وقتی خواهرم

مرا دید بی اختیار فریادی کشید و گفت: خیلی زیبا استی خواهر؟

راست میگفت. در باغ زنانه با آنکه صدها زن و دختر زیبا و شیک پوش با ساقهای برهنه و موپهای پریشان دیده میشدند مگر نمیدانم در وجود من چه بود که همه معجوب من گردیدند

بودند.

در اثر اصرار دوستان خواهرم با آهنگ موسیقی رقص پر شوری انجام دادم. این بار

اول بود که با آهنگ موسیقی میرقصیدم. چنان هجان در من بیدار شد که نتوانستم

خودم را اداره کنم. نوازندگان هم آهنگ را تند تند تر ساختند و منم پا پهای آنها تند تر و تندتر رقصیدم وقتی رقص تمام شد دیدم همه

زنها معو و مبهوت چار طرف من ایستاده با آنکه خسته شده بودم از هنر نمائی ام خوشم آمد. صدای چكچك تحسین لذت

مطبوعی را جانشین ماندگی ام ساخت شهابخان خیلی زود از آن واقعه خبر شد و بدین من آمد. همینکه چشمش بمن افتاد بی اختیار چشمش گرد شد و مبهوت ماند. من در لباس شهری همه را دیوانه کرده بودم

شهاب خان خطاب به خواهرم گفت: - چه خواهر زیبایی داری عذرا؟ گمان نمی کنم دختری به فتنگی او دیده باشم.

و بعد بسوی من آمد. سرم را پائین انداختم اما او دستش را زیر چانه می گذاشت و گفت:

- ترس زهرا جان بمن نگاه کن ... سرم را بالا کردم ولی ناگهان مرا در اغوش گرفت و دیوانه وار شروع به بوسیدن کرد از وحشت دستش را بشدت دندانم گرفتم

اما رها نکرد و تنگتر مرا در میان بازوانش فشرد دلم بی اختیار به تیش در آمد. فریاد زدم

- عذرا، عذرا جان کجانی؟ فکر دیدم او هم سرش را پائین انداخت و از اتاق بر آمده آمد با گستاخی و بی حیایی پیراهن مرا پاره کرد. همینکه چشمش

به سینه های من افتاد کاملاً دیوانه شد. به سختی مقاومت کردم. هر چه دندانم

کندم هر چه فریاد زدم فائیده نکرد. لاشه ستگین او روی من افتاده بود.

وقتی بخود آمدم دانستم همه چیزم را در بیخبری از دست داده ام خواهرم از آنچه برهن گذشت نه تاسفی نشان داد و نه حالتی که بفهمم از آنچه بر سرم آمده ناراحت شده است بانفرت

نگاشی به او انداختم و گفتم: - ما لایه یدم معنی شهری شدن و خوشبختی تو چه بود. آن لذتی که تو تعریفش می کردی معنی اش همین بود. تو که هنوز

نارن روستایی همراهت بود چرا گذاشتی خواهرت را اینطور پیش چشمانت بد بخت بسازند فهمیدم تو میخواستی مرا مثل خودت بسازی تو زن بی آبرو و بی حیثیتی استی تو باعث رسوائی و نابودی من شدی. تو لایق مرگ استی مرگ.

عذرا هیچ عکس العمل نشان نداد ولی من بی طاقت شدم و فریاد زدم:

از جایم برخاستم و گفتم: - من میروم

باز جستی زد و با فشار ماسر جایم نشاند و گفت:

- من نمیگذارم تان ... باید بمن بگو یید چرا از من بدتان می آید. سازش بدم نمی آید. خودش را بمن خیلی نزدیک کرد و گفت: خواهش میکنم اینطور بمن نگاه نکنید. من زن بدی نیستم. فقط دیگران اینطور فکر

من از آنچه بکزن ممکن است داشته باشد
بی نیاز بود مویا سانی می توانستم قسوی
ترین مرد را بزانو در آورم . شوهرم بیخبر از
آنچه میگشست صبح سرگارش میرفت و شب
مانده و ذله بخانه بر میگشت منم مزا حس
او نمیشد و تسویفش میکردم تا بیشتر کار
کنم . کم کم بانچه میخواستم رسیدم .

برای بقدرت رسیدن از هر وسیله استفاده
کردم حتی با آوسبیله که خواهرم شهاب
خان را بخود کشانیده بود اما با احتیاط و
بیره برداری کامل پیشش میرفتم و قسوی
بخود آمدم که رشته هوسهای یکمشت بولد
هوسران بر دست و پای من پیچند و آواز
من به عنوان یک هنرمند بگوش همه رسیده
بود شوهرم ابتدا مخالفت کرد . باقیدارد

مقام هنر مندی را باآسانی بدست آوردم . پس
از مدتی سنجش بالا خره با یکی از اقوام که
پیشه موتر رانی داشت ازدواج کردم بشرطی
که همه دارا نیش را بفروشد و در شهر
شغل تکسی رانی را انتخاب کند . اوهم
پذیرفت و از چه پول من و خود در شهر تکسی
گرفت . در شهر باهمه نابلدی راه مردم خودم
را در اجتماع کشودم ، اینجا و آن جا هنر-
نمایی کردم تا توانستم جلب توجه نمایم .

مرد اما تنها من بودم که میدا نستم خواهرم
فریانی یک جنایت نا جوانمرد انه شده است
فضه به همینجا خانه یافت و پدر ساده لوحم
طبق رسم آنجا به پسر ملک وعده داد که
مرا بقعد او در آورد . ولی من مقاومت کردم
و به پدرم فهماندم که او خواهرم راگشته
و به بهانه نعلش را اینجا آورده است . اینسو
و آنسو به همه کس گفتم که علرا را کشته
است . کم کم این شایعه همه جا افتاد . حتی
چند نفر شهاب خان را نیز خبر کردند . او
هم بدهکده بر گشت و ملک و پسرش را به
حکومت کشانید . نفوذ او موجب شد تا پسر
ملک بسزای اعمالش برسد .

پس از آنکه آنها بمدت نا معلومی به
محس افتادند ، تصمیم گرفتم از آنمرد شهری
نیز انتقام بگیرم اما چطور من یکدختر بی کسی
و بی پناهی بودم و او یک مرد مقتدر و با نفوذ
یکسال بعد پدرم مرد و من تنهای تنها در میان
یکمشت آرزو سر گردان ماندم . جوانها طمع
در من بستند و برای من تولید زحمت کردند
من بفکر انتقام بودم نا گمانم سوعی بخا طرم
رسید من برای گرفتن انتقام یک راه دانستم
و آنهم بدست آوردن نفوذ و قدرتی بود که
باید تامین میشد . اگر من بشهر میرفتم یقینا
با استعداد و زیبایی فتنه انگیز خود میتوانستم

نویترسی این مرد بی شرف ترا ترسو
ساخته . میترسی میدا ترا از خانه ات بیرون
کنند و مجبور شوی به ده بر گردی . اما من
دیگر یکدقیقه هم اینجا نمی مانم همان گرسنگی
و فلاکت دهات هزار بار بر این قسم زندگی
نرم آور شرف دارد ...

او نمی فهمی چه بر سر من گذشت ، او
مرا یک عمر بدبخت ساخت . و ترا هم ...
دیگر نتوانستم چیزی بگویم با عجله لباس
های خودم را پوشیدم و بچه گلایم را گرفتم .
دلم میخواستم ر چه زود تر از اینجا فرار
کنم وقتی میخواستم خانه را ترک نمایم علرا
و نیش رویم آمد و در حالیکه چشمها نیش پراز
اشک شده بود گفتم : مرا به بخش زهرجان
من بتوبه کردم راست گفتمی من زن زشتویی
شرمی استم . و بعد دستها یش را بالا کرد
- خدایا ! خواهرم را در پناه خود بدار و
مگذار مثل من بدبخت شود . اگر دعای مرا که
زنی گشکار و آلوده استم نمی پذیری بسر
خواهرم رحم کن تا مانند من بگناه و معصیت
آلوده نشود .

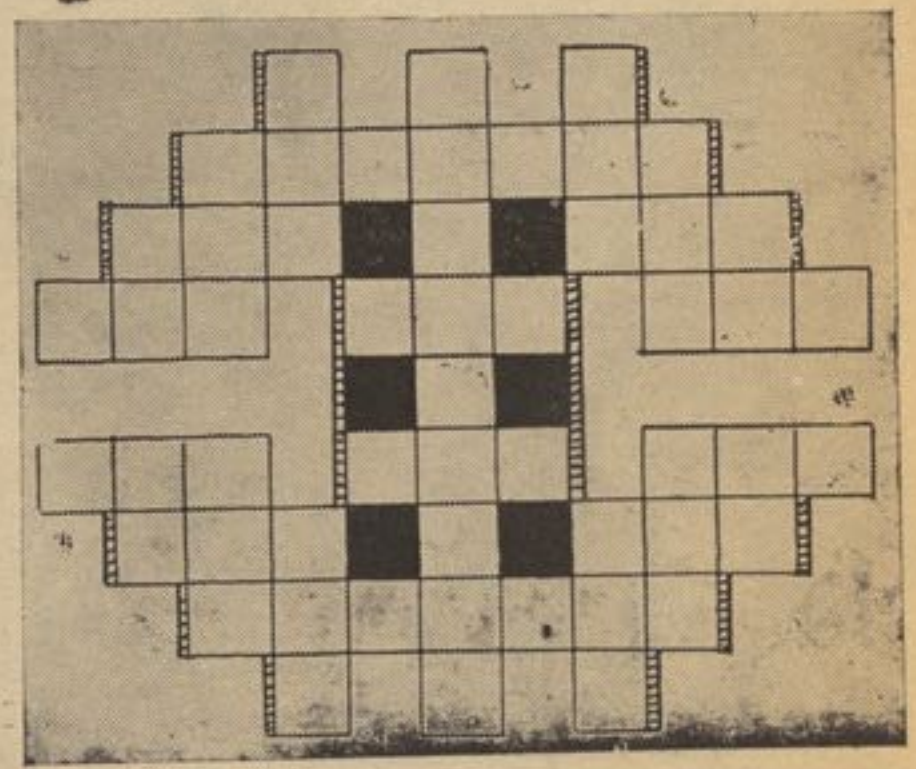
اما مثل اینکه این صدا ودعا تاثیر نداشت
زیرانه تنها بحال من فائده نکرد بلکه روز-
بروز بیشتر بگناه و زشتی ها آلوده شدم
شاید درآن لحظه شیطان مارا مسخره میکرد .
چند روز بعد خبر رسید که شهاب خان
پسر ملک را بر طرف کرده و بده بر میگردد به
طوری که میگفتند بانمرد خیانت کرده بود .
خوشحال شدم که خواهرم بده بر میگردد و
مثل ما زندگی سرا فتمندانه را شروع میکند .
با آنکه دهکده ما چندان فاصله از شهر
نداشت اما از آمدن آنها خبری نشد و روز
بعد پسر ملک جنازه او را با خود آورد . مرگ
نا بینگام خواهرم همه مارا داغدار ساخت
عجکس از پسر ملک نیرسید که عذار چطور

این جدول را خودتان

طرح کنید

طرح کننده: نور احمد وفایی

- افقی:
- ۱- ...
 - ۲- از بنا در آلمان غربی
 - ۳- سنگ میله - قبول کردن در پشتو
 - ۴- آنرا بام دنیا می خوانند - سیب سر -
 - تگون - گیلن پا شکسته .
 - ۵- ...
 - ۶- هنر اکنون سر ندارد - سوم حصه -
 - حشیش.
 - ۷- گزنده است و خطرناک - نقص
 - ۸- مخترع چاپ
 - ۹- ...
- عمودی:
- ۱- ...
 - ۲- خداوند - چلم بی سر خانه -
 - ۳- ماهیت بی ما - استا ذ سر آهنگ در آن
 - استاد است.
 - ۴- محکمه بین المللی درین شهر است
 - شهری در اروپا .
 - ۵- ...
 - ۶- آلمان غربی اما پراکنده.
 - ۷- ...
 - ۸- جود وسفا - از آن طرف مر فوس
 - است.
 - ۹- حرف نمی زند - مر غدر پشتو
 - ۱۰- نیمه خالی - تکرار یک حرف
 - ۱۱- ...

این شاعر کیست؟

در سال ۶۰۶ هجری تو لد گردید اودراوایل پدرش را از دست داد و این فقدان تاثیر زیادی در اشعار و قطعانش داشته است و پس از تحصیلات خود را در مدرسه نظامیه بغداد و دیگر معارف علمی کسب دانش و معرفت گردان جوانی روح بی آرام داشت و یگردش باکناف جهان و دیدن مردمان را غلب بود گذشته هجوم قوم مغول و ایجاد کشمکش های بین بزرگان خوارزمشاهیان و اتابکان باعث شد که او از زادگاهش بیرون شود و به جهان گردی برود جهانگردی او بیش از سی سال تا

چهل سال دوام کرد و ضمن آن بغداد، سوریه و مکه را دید او از عصر خود تاکنون جزو مشاهیر ادب شناخته شده است تا اینکه در سه شنبه ۲۷ ذی القعدة سال ۶۹۱ هجری وفات کرد نمونه دوبیت اخیریک غزل او را تقدیم می داریم.

تو میندار گزین در بلامت بروم
که گرم تیغ زنی بنده بزوی توام
... از پرده عشاق چه خوش میگوید
ترک من برده بر انداز که هندوی توام

ستاره شناسی

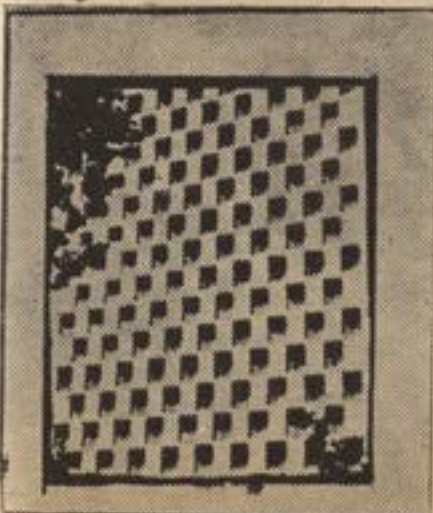

درین عکس نیمه از صورت یکعده از هنر پیشگان فلم های هندی را مشاهده می کنید اگر موفق به شناختن آنها شدید اسم های شان را برای ما هم بنویسید .

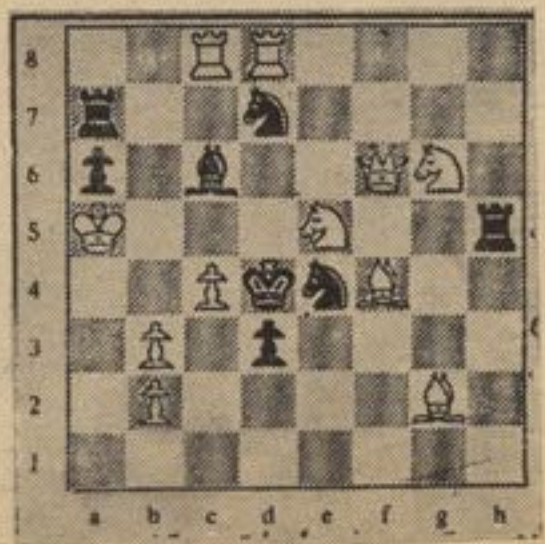
ازین عکس

چه میدانید

بعضا عکاسان ماهر عکس ها نمی میگیرند که شکل معماری بخود گرفته و فهمیدن آن که عکس مربوط به چیست دشوار میگردد . این عکس نیز از جمله همان عکس هاست آنرا نشر کردیم ، اگر فهمید عکس از چه است برای ما بنویسید .

مساله شطرنج

سفید بازی را شروع کرده در دو حرکت سیاه راجات میکند

مرتب صفحه: صالح محمد گهسار

ازدوستان

مادر

این صفحه را به مطالب و مضامین مربوط به تو وقف مینمائیم، تا باشد که ذره ای قطره ای از بحر خروشان و آکنده از محبت قلب ترا یاد دهانی کرده باشیم

تجلیل از مقام والا گهر و ملکوتی مادر

نامه به مادر

ای نگهدار من و سرور من
ای خداوند من ای مادر من
ای ترا بهره زمین غمخواری
ای پرستار شب بیماری
ایکه از عشق شد آید گل تو
ایکه جان باد فدای دل تو

کله های تو پریشانم کرد
وز تو صد ناله دلگیر رسید
گر بمرود پسر ناخلفی
راستی، از پسر تو رنجیدی؟
کردم از مادری خود صرف نظر؟
پسرت رفت و فراموش کرد؟
جان فدای تو اچمی پنداری
بازی و رقاص تماشا هیچ است
زمن از بهر خدا کم مکن کن
وز تو ناله دلی آموختم

فرستنده: شیما صدیق

نامه ات آمد و گریانم کرد
اندکی نامه من دیر رسید
ناله کم کن که ندارد اسفنی
چونکه از من خبری نشنیدی
بگمانت که جورفتم به سفر
آتش الفت دیرین شد سرد
شکوه از عاطفه من داری
بر تو نزد همه دنیا هیچ است
نامه گر دیر رسد حوصله کن
که بجان از من تو سوخته ام

انسان اشرف مخلوقات و مادر اشرف آنهاست.

پ...

صلح عالم آنگاه ممکن است پایدار شود که زمام سیاست جهان از دستهای آهنین پسران به دستهای نازنین مادران انتقال یابد.

...

مادر حتی پس از مرگ باز هم مادر و مقدس ترین موجود زنده جهان است.

دهی معیری

قلب مادر زیبا ترین و جاودانی ترین جایگاه فرزند است. حتی در روزگاری که موهای فرزند سپید گردد.

استیغیر

ما برای آزادی ملت و آبادی کشور، بیش از همه به مادران سالم و آگاه نیازمندیم.

ناپلیون

فرستنده: ذبیحه برجوش اسحق

بغیه در صفحه ۵۹

ترجمه :: لطیف (بارز)

ایورست

بر کف پای نخستین زن

بوسه زد

جینکو تابی يك زن كوهنورد سی و شش ساله جاپانی سه هفته قبل بچیت اولین زن قله ایورست را فتح کرد.

جینکو تابی که بچیت معاون دسته بانزده نقری زنان کوهنورد جاپان برای صعود به قله ایورست به نیپال رفته بود بتاریخ ۲۶ تیر به رهنمایی يك رهنمای ۲۷ ساله نیپالی قله ایورست را فتح کرده است.

تابی حین مراجعت به کتمنو بخیر نگاران گفت که صعود موفقانه وی به قله ایورست يك کار نهایت مشکل بود.

وی گفت (۵) دقیقه به قله ایورست توقف کرده و بعد از نوشیدن جای و گر قتن عکس از آنجا فرود آمد.

تابی اظهار داشت هوای قله بسیار خوب بود بنابراین تبت و چند قله دیگر را که در

نزدیکی ایورست بخوبی مشاهده کرده است.

وی گفت بعد از رسیدن بقله به اندازه خوشحال بودم که برای تقریباً ده دقیقه از خوشی زیاد سخن زده نمیتوانستم.

وی گفت آثار و علائم کوهنوردان سابق را که به این قله بالا شده بودند مشاهده نکرده است.

رهنمای میر من تابی گفت وی بسیار با نیرو و دلاور بود اما از نگاه جسمی وقتی که به این قله بالا شد خیلی خسته شده بود.

رهنما متذکر شد بعد از بالا شدن مسافه هر بیست متر مجبور بود میر من تابی را کش کند و رهنما علاوه کرد که اگر به تنهایی به قله ایورست بالا می شد از آخرین کمپ تا قله در يك روز دوبار این کار را انجام داده می توانست.

رهنما و تابی گو شیدند تا يك سنگترا بر فراز این قله پیدا کنند اما موفق نشدند زیرا همه سنگها و صخره ها در زیر برف شده بودند.

آنها گفتند به شکل جایی توقف برای نشستن در يك وقت بر فراز این قله پیدامی شد.

ریاست هیات بانزده عضوی زنان کوهنورد جاپانی رامیر من ویکو هسانو که (۴۱) سال دارد بعهده داشت.

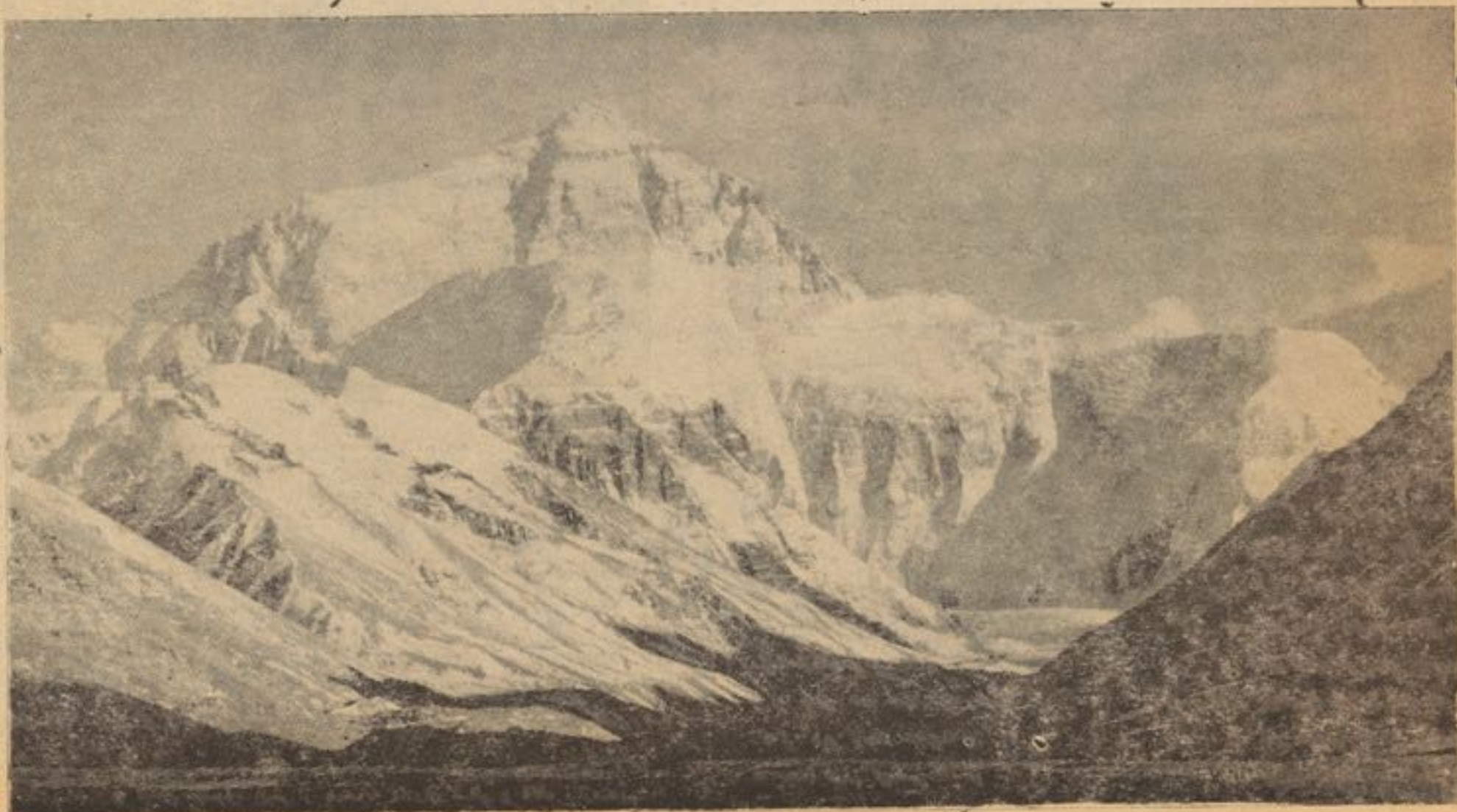
در هنگام بالا شدن به کوه (۱۳) کوهنورد بشمول تابی در وقتی که دو مین کمپ خود را به ارتفاع (۶۴۰۰) متر نصب کرده بودند نسبت سرازیر شدن برف کوچ جراحات خفیف برداشته بودند.

هنوز چند روز از فتح قله ایورست توسط تابی زن کوهنورد جاپانی نگذشته بود که

جینکو تابی کوهنورد جاپانی بدخانم کوهنورد جینایی بنام فانتو گت قله این کوه را فتح نمود. فانتوگت در جمله يك هیات نه عضوی کوهنوردان جمهوریت مردم چین به قله ایورست بلانند و بلندترین قله جهان را (۸۸۸۲) متر اندازه کرده است.

قبلا قله ایورست توسط کوهنوردان کشور های غربی (۸۸۴۸) متر اندازه شده بود باین ترتیب در يك نقشه جینایی ارتفاع قله کوه ایورست (۳۴) متر بیشتر نشان داده شده است فانتو گت بکزن تبتی که (۲۹) سال دارد از طریق جبهه شمال کوه که مشکلترا پس راه صعود آنست بتاریخ ۶ جوزا به قله ایورست بالا شده و آنرا فتح کرده است.

بر اول کوهنوردان جینایی بتاریخ ۲۵ (۲۵) ماه می سال (۱۹۶۰) قله ایورست را

منظره زیبایی از ایورست که زیر لطف نقره‌ی رنگ برف آرام نموده است و زنان کوهنورد جاپانی و جینایی آنرا تسخیر کردند.

دوستان

از: محمد طاهر شمیم

شمیم تو

مادر تو آن فرشته ملکوتی هستی که روح
تو در آسمان ها جاوید است .

تو هستی که نام ترا بر لوح زندگی ،
در درگاه هستی بخت شفاف و زیبا یسی
نوشته اند .

همه و همه آن رامی بوسند ، گردان طواف
می کنند و آن رامی پرستند .

مادر نمی دانم بکدام زبان ترا ستایش کنم
و بکدام قلم در آورم ، نمی دانم ترابه چه نسبت دهم

و به چه تشبیه کنم به مروراید ، به دریای هستی ،
به آب حیات و یا به یک فرشته آسمانی ؟
نه اشتباه کردم ، اشتباه بس بزرگ .

مقام تو خیلی ها بزرگ است ، خیلی ها
بزرگ از این که من ترا وصف کنم ، تو بهترین
موجود زمینی آری ، یک فرشته زمینی مافوق
فرشته های آسمانی .

مادر! تو آن آیت خداوندی که او را ق
زندگیم فقط و فقط بتو خلاصه می شود تو
تاریخی می باشی که حکایت گر از زندگی من ،
از خاطرات کودکی و جوانی من است خاطراتی
بسی تلخ و شیرین .

هر وقت که بگذشته هایم فکر میکنم یادم از
تو از حلمات تو و از بی خوابی های تومی آید ،
دل من می خواهد ترا ستایش کنم ، مادر!

آری روز ها که ناامیدی برایم رو آورده بود ،
تو بودی که با مروراید های غلطان کلمات
سیریت مرا امیدوار می ساختی .

روزهای که زندگیم مانند گل خزان زدن
و پژمرده بود تو بودی و شمیم دل انگیز تو بود
که مرا نوازش میداد و می گفت:

هر خزان بهاری دارد و زندگی هم نشیب

از: ف ، نیلاب

دوری مادر

مادر با چه وسیله ای نیا یشت گمشدگی
چه ستایشت ؟ باز بان قلم !! روی سینه
کاغذ !! نه ، اوصاف تو که در قلم نمی گنجد
وسینه کاغذ در توصیف تو نا چیز و از گنجایش
آنچه تو داری عاجز است .

سیمای ملکوتی ترا بهترین و نام آور ترین
نویسندگان و نقاشان جهان نتوانسته ترسیم
کند . پس من چه میتوانم بنویسم و چگونه میتوانم
نقش گهربار ترا ترسیم نمایم .

آه ، مادر ! سر زشم مکن و مانع مشو که
درمانده ام و حیران تا با چه و روی چه تصویرت
کنم !! این آرزوی منست و خواسته دل من که
بتوانم چهره زیبا و نازنینت را ترسیم کنم

ای مادر اگر دسترسی داشتی
سنگ سیه از گورتو برداشتی
خود را گل و خالک تیره پنداشتی
تنهات بزیر خالک بگذاشتی

و فرازی .

آری مادر! آن روزهای که شمیم صبحگاهی
حلقه های سپید مویت را نوازش میداد ، به
گذشته ها فکر میکردم ، به گذشته های که
گذشت ، آن روز های که کودک بسودم و
چشمت به من دوخته شده بود و فقط مرا میخواستی
و نه میگذاشتی از تو دور شوم .

مادر!

نمی دانم به چه صورت از مهربانی های تو
سیاس گذاری کنم ولی مادر ، اگر دست
روزگار برای من زندگی فنا ناپذیر بدهد
همه عمر خود را به پرستش تو سیری خواهم
کرد ، ولی افسوس که همه این آرزو ها به کور
خواهد رفت .

و این نغمه های من به نابود یرو حوا همد
کرد .

و آنچه در رویاها یم و در خیال من از تو مجسم
ساخته ام به صفحه واقعیت بکشانم و آنرا
مقابل جسمان خودم زنده و جا نند ار
بینم .

اما افسوس که نه قادرم چنان کنم و نه
توان دارم که رویایم را ممتد و جا و یدانی
سازم تا خوبتر تماشا ییت نمایم و لمست کنم
پس چه کنم و به کدامین کس پناه برم تا اوصاف
ترا آنطوریکه بوده ای و هستی جلوه چشمانم
مجسم و تصویر کند و به کدامین در روم که جو
بکشایم بالیغند ملیح تو رو بر گردم و دست
برگردنت آویزم و خودم را در آغوش تو بینم ؟
به کدامین آغوش پناه برم که گرمی و صفا ی
آغوش ترا داشته باشد و بوی ترابه ارمغانم آرد ؟
به کدامین کس پناه برم که دستی از لطف ترا
بر من کشد و بوسه ای از لب های تو بر من نهد ؟

دعای یک مادر

از: یانک سولجر

پروردگارا ، پسر مرا چندان قوی و نیرو مند
گردان که بگناه ناتوانی از ضعف و سستی خویش
آگاه شود و چنان جسور و باشهامتن کن که به هنگام
تیرس و وحشت جرات مقابله با خویشتن را
داشته باشد .

پسر مرا جوانی ساز که از تاملایمات زندگی
روی بر نتابد و به هنگامیکه باید سینخویش
سیر کند پشت برنگرداند ، انسانی که ترا
بشناسد و خود شراف ، زیرا شناسایی خویشتن
نخستین سنگ و پایه اساسی دانش انسانیست .
خداوند! از تو تمنایمکنم که او را بجاد و راحت
و آسایش رهنمایی کنی ، بلکه در راه دشواری
پیچ رهنمون باشی که با تازیانه مشکلات و نا
ملایمات زندگی روبرو شود و با آنها دست به
مبارزه زند .

درین هنگام با و بیاموز که در برابر تو فا لهای
زندگی ایستادگی و پایداری کند و برای
کسانیکه باشکست و ناکامی روبرو میشو ند ،
در خود احساس ترحم و شفقت نماید .

پسر مرا انسانی ساز که دلش روشن و صاف
هدف زندگی اش رفیع و عالی باشد ، انسانی که
پیش از افتیدن در اندیشه فر مانروا یسی
بدیگران بر خویشتن حکومت کند ، انسانی که
خندیدن را بیاموزد اما گریستن را نیز هرگز
از خاطر نراند ، انسانی که گام در آینده گذارد
اما گنجه شته را نیز هیچگامی فراموش
نکند .

و پس از آنکه پسر من به همه این موا هب
بزرگ رسید از درگاه ابدیت تو خواستارم که
خلق خوبی به او ارزانی داری که همیشه جدی
باشد ولی خود را خیلی جدی نگسیرد . حس
تواضع و فرو تنی را با او اعطا فرمایی تا آنکه
همیشه بتواند سادگی بزرگی واقعی ، بیداری
عقل حقیقی و آرامش قدرت حقیقی را بخاطر داشته
باشد .

آنگاه ، من که مادر او هستم جرات خوا هم
داشت این جمله را زمزمه کنم که (بیسوده
ترجسته ام)

ارسالی : عبدالله نبی زاده از لیسه حبیبیه

آویخته ، لبان تشنه از محبت خودم رابه گونه
های برجانت گذارم ، اما چه سود که خیلی
زودتر از آنچه در تصور بکنجد از رویا بدر
سدهام و از خواب بیدار و باز در عالم تنها یی
در تریکی شب و در بستر اندوه زای خودم
به یاد تو و به امید دیدار تو سو خته و
گریسته ام .

میدانم تا به تو نیوسته ام و به دیار تو
رخت سفر نیسته ام و در کنارت آنجا که آرام
آرامیده یی نه آرام آرام و فرار نخواهم گرفت و
رنج دوری تو فراموشم نخواهد شد .
به امید دیدار فرزند بی قرارت ...

به کدامین دامانی پناه برم که مرا چون تو نوازش
کند و چون تو (دخترتم) خطا یم نماید ؟ ، بلی
مادر! به کدامین ... ؟

آه مادر! دروغا که نه چنین کسی و نه چنان
موجودی میابم که چیزی خالی ترا در قلبم پرسازد
و نه چنین دستی است که شفقت و م رحمت
دستان ترا آکنده باشد . نه موجودیکه گر می
آغوش ترا بر من ارزانی دارد و نه آنی که با آهنگ
ملایم و مادرانه تو دخترتم بخواند .

سالمیاست باین آرزو بسر برده ام و فقط
در عالم رویا توانسته ام به این آرزوی قلبی
و تمنای محالم لطفه ای ... بلی لطفه ای جامه
عمل پوشانم و دستان لرزانم رابه گردن ت

نوازنده ای که درشکار پرنده گمان میخواید ابتکار کند!

جواب دندان شکن

روزی یکی از خانم های خود پسند، کار تی به عنوان دعوت برای برنارد شاو فرستاد زیر آن نوشت :
من دوازده پنجشنبه از ساعت چهار تا شش در منزل خود خواهم بود!
برنارد شاو و زیرکارت اضافه کرد:
من هم همین طور:
و کارت را برای خانم پس فرستاد.

بس است بس ؟

بلای عقل

دختری از دوست خود پرسید: سزاستی احمد از تو تقاضای ازدواج کرده؟
- آری پس چرا احمد دیوانه من است.
پس هرچه زود تر ازدواج کن، چون دیوانه ها هم گاهی عاقل می شوند!

به سنگ مر اجعه کنید

شخصی نزد طیبی رفت و گفت مثل این است که گربه بالای گلوی من پنجال می زند طیبی گفت من در این درد تخصص ندارم به سنگ مر رجوع کنید.

پوست روباه

خانمی از شوهرش گلگه داشت پوست روباهی که سال گذشته خریده ام فرسوده شده، شو هر از خریدن پوست روبانو تری خودداری می کرد.
خانم گفت:
به نظرم می خواهی من این پوست روباه را تا آخر عمر داشته باشم.

شوهر جواب داد

چه مانعی دارد؟ خود روباه هم آنرا تا روزی که مرد به تن داشت

زیورکی

طراری دستار شخصی را روده فرار کرد آن شخص بگو رستان رفته آنجا نشست. مردمان او را گفتند که آن مرد دستار تو را به طرف باغ برد تو چرا در قبرستان نشسته ای!
گفت بالا خره گلدنش به اینجا خواهد افتاد!

تابلو قیمتی

نقاشی يك بار چه سفید را فاب کرده در اطاقش گذاشته بود و به مشتری تابلو می گفت:
آقا ملاحظه می فرمایید. این پرده نقاشی مر غداری را نشان میدهد گاوی در آن به چرا مشغول است. خریدار تابلو گفت: چه طور؟ من که چیزی در آن نمی بینم.
نقاش جواب داد: بلی! چند روز است که گاو علف را خورده و برای چرا جای دیگری رفته است.

از راست به چپ بدون شرح

دیفری: خوب شد که بخیر گذشت

پرتاب گل

احمد: آیا تو تابحال عاشق شده ای؟
محمود: بلی يك مرتبه عا شوق دختری شدم و رفتم زیر پنجره اطاق برایش آواز خواندم او هم يك گل سرخ قشنگ به سینه ام پرتاب کرد!
احمد: بسیار خوب آن گل که بین زر ورق خیلی قشنگ بود؟
محمود: نی بین يك گلدان گلی بود!

عکسها

تاریخهای

برجسته جهان

سال ۱۸۵۳

اختلاف بین ارستو دوکوس های یونان و بزرگان مذهبی روم ها روی این موضوع که چرا ترکیه مناطق مذهبی را اشغال کرده است شدت اختیار کرد سزار نیکولای اول روسیه را مجبور ساخت از یونان حمایت کند ترکیه نگرین گردید اعلان جنگ نماید این جنگ که بنام کریمیا معروف است به

تاریخ ۴- اکتوبر ۱۸۵۳ آغاز یافت برتانیه و فرانسه از ترس وسعت یافتن خاک و اقتدار روسیه داخل جنگ شدند. فلورانس ناتینگل در این جنگ ها به پرستاری پرداخت جنگ در کریمیا دیر دوام کرد روسیه اقتدار زیاد خود را از دست داد رومانیای پروسیا و سویدن نیز با متحدین کمک کردند .

سال ۱۸۷۰ :

جنگ های شدیدی بین فرانسه و پروسیا آغاز یافت ناپلیون سوم امپراتور فرانسه به پروسیا اعلان جنگ داد . بیسمارک صدراعظم پروسیا با عساکر زیاد در میدان محاصره شد .

دو حرکت متضاد در یک تابلیویکی سعی می نماید تا سبزه عارا آب ببرد و پارک زرنکار خرم گردد و آن دونفر دیگر بیراهه میروند تا سبزه ها لگد مال و دیگران هم از ایشان گجروی بیاموزند.

که دکتورین مصنویت از خطا و پناه نزد پاپ از طرف شورای روم قبول شد اما عساکر ویکتور امانویل دوم روم را بنام پادشاه ایتالیا اشغال کرد بعداً مردم و تمام ایالات پاپ تحت اثر امانویل در آمد .

سال ۱۸۷۱ :

ویلهلم اول درورسای بحیث امپراتور آلمان اعلان شد و معاهده فرانکفورت به تاریخ ۱۰ می بجنگ بین آلمان و فرانسه پایان داد . فرانسه قسمت زیادی از آلاس و یک

قسمت از لورن را از دست داد و ه بلیسون فرانک هم بنام خساره جنگ پرداخت . قانون تضمینی که از طرف پارلمان ایتالیا به تصویب رسید و اتیکان را برای پاپ واگذار شد. آتش بزرگ قلب شیکاگورا طوری ویران ساخت که خساره آن بالغ بر ۱۹۰.۰۰۰.۰۰۰ دالر گردید .

۱۸۷۷: روسیه به ترکیه اعلان جنگ داد، این جنگ بتاريخ ۲۴- اپریل آغاز یافت بعداً معاهده صلح بین آنها بتاريخ مارچ ۱۸۷۸ امضاء شد .

در کانتر یس برلین که بتاريخ ۱۳ جون دایر شد و تا ۱۳ جولائی دوام کرد بلغاریا، مونتن گرو صربستان و رومانیای از حمایت ترکیه خارج گردیده و آزاد شد .

۱۸۸۱: الکساندر دوم سزار روسیه ادنست پیترو ازبورگک بتاريخ ۱۳ مارچ به قتل رسید همچنان رئیس جمهور امریکا جیمزای گالفیلدر و استنگتن طرف حمله قرار گرفت و بتاريخ ۱۹ سپتمبر فوت کرد.

۱۸۸۲: برای اولین بار مکروب مرض جانکاه سل از طرف پرو فیسر کوخ بتاريخ ۲۴ مارچ در برلین کشف شد .

۱۸۸۳ : اتحاد مثلث بین آلمان ، ایتالیا ، اتریش بوجود آمد که تا سال ۱۹۱۴ دوام کرد .

۱۸۸۷: سیلاب مدهش دریای هوانگهو در چین ۹۰۰.۰۰۰ نفر را به هلاکت رسانید اوپرای معروف فرانسه بنام اوپرای کومیک آتش گرفته و ۳۰۰ نفر در داخل آن زندگی را از دست دادند .

اینان اطفال کارگران خارجی مقیم برلین اند برای آنکه به ترافیک سرسام آور پاک شهر بزرگ آشنا شوند پولیس رهنمائی زیاد بکار می برد.

قصه‌ای از غصه‌ها

چقدر آرزو داشتم که مکتب را به پایانهام برسانم و شامل فاکولته شوم. وقتی با کوشش و تلاش دایمی توانستم به این آرزو و جامه عمل ببوشانم بالای دیگری به سراغم آمده‌ام آرزو نداشتم به این زودی و مساعد نبودن زمینه، حلقه نامزدی را به انگشتم نمایم. فقط میخواستیم درس بخوانم و تحصیل کنم. عدم جز استفاده از درس و کتاب و آرزوی اندوخته بی علمی چیزی دیگر نبود.

همیشه با کتاب سرو کار داشتم و بصورت مداوم مطالعه میکردم، به عمیق موضوع عاتیکه بنظرم خیلی عمیق و ژرف می آمد می اندیشیدم ولی روزی فرا رسید که این همه تب و تلاش این همه زحمت های خستگی ناپذیر بهر کبود و جهمودی و غرق شدن به مسایل پیش پا افتاده و سطحی جایش را خالی کرد.

گفتم شامل فاکولته شدم. بعد از دو سال درس و تعلیم، ناگهان رعد ویران کننده ایکه از بربادی کاغذ آرزو هایم حکایت میکرد به سراغم آمد به گوشم طنین افکند. این رعد و این برق تیز و سوزان صدای غور و خسونت امیز پدرم بود که فریاد میکشید:

- این دختر جوان تا چه وقت میخواهد

درس بخواند، چرا با (انور) عروسی نمیکنی که چه از مدت ها بدین طرف انتظار چنین روزی را میکشیدم، ولی نزد خود استدلال می کردم که مفهومی ندارد. به هر ترتیب باشد با پدرم کنار می آیم، آنرا قانع میسازم که بعد از ختم تحصیل در صورت امکان مرد زندگی را انتخاب خواهد کرد. ولی این رعد غیر مترقبه بسراغم آمد و غافلگیر ساخت.

هنوز صنف دوم فاکولته بودم، هنوز به آینده خصوصا در مورد مسایل زندگی خانواده می و زنانشوهری اصلا فرصت آن نبود که بیندیشم و فکر کنم که عرصه برایم تنگ شد. تصمیم گرفتم باز در این مورد با پدرم صحبتی نکنم. ولی با کمال تأسف دیدم که پدرم با عصبانیت هر چه تمامتر آنطور یکه شایسته یک پدر نیست با من پیش آمد کرد و گفت:

- من آرزو دارم ترا در لباس سپید عروس نماشا کنم ولی نمی دانم چه کاسه‌یی زیر نیم کاسه‌یی هست که تو از تمنای من و خانواده «انور» شانه خالی میکنی...؟

قبل ازین که سخن اش را تمام کند و پیش رو با خسونت بر گشتاندو از من دور شد.

من متحیت یکدختر جدا به پدرم احترام نایلم.

هیج وقت نخواستیم که بالای گپش سخن بگویم و چون و چرا کنم. فقط همین موضوع که وابسته به حیات خودم و زندگی آیندهام

او راست میگفت. چون اکنون پای طفل در میان بود. طفلی که میخواست بر این بدبختی و نا هنجاری ها بیا فرزند و خودش نیز فدای این بدبختی شود. تا اینکه گودلاما دنیا آمد آنهم بدبخت تر از من معیوب یعنی یکدستش فلج و دست دیگر کج به نظر می رسید. این بزرگترین غم دیگر بود خوشبختانه زنده نماند، دوزخ بعد از تولد مرد.

اکنون شش ماه از آن واقعه میگذرد: هر روز جز جنگ وجدال و جز فحش دادن و ناسزا شنیدن چیزی دیگر در منزل حکمفرمانیست، سخت از زندگی خسته و بیزار شدم، نمی دانم چه کنم و از کسی مدد بجویم امیدوارم مرا رحمانی کنید چه کنم؟

دوست گرامی: جای بس تأسف است که پدر شماشوهر و بول را بر تعلیم و تربیه مقدم شمر دوآن را گرامی داشت.

خوب دوست عزیز! شما صادقانه با پدر و شوهرتان در این مورد صحبت کنید و بگوئید نخست راه حل سازش به زندگی فعلی میبا شود در غیر آن اگر چنین توافقی ممکن نشد شما حقوق و اختیار قانونی دارید که عدالت و قانون از آن حامی و پشتیبان است. موفق باشید.

وگشت عصر و زمانه ها فرزندان را در آغوش برآز لطف و محبت شان می پروراند و هر آنچه بسر شان آید باز هم در پرورش فرزندان شان در تلاش اندو از مسرورتی هرگز کنار نمی روند زیراکناره گیری مادران از اجتماع محو جوامع را می رساند.

بسی برای این منظور و برای بزرگداشت از مقام مادر و برای حفظ و تکامل جوامع بشری تنها یاد آوری های تشریفاتی هرگز کافی نبوده و باید مادران را آنچنان آرام، مسعود و خوشبخت نگهداشت که آرزوی هر یک از مادران جهان است.

مادران جهان در هر زمان خواسته های دارند که باید رعایت شودو خواسته کنونی مادران جهان به ارتباط (روز ماسد) در افغانستان پیوست با سال بین المللی زنان، رفع تشنج دوستی و همکاری تسانه بین المللی محو سلاح های مرگبار کیمیای و در فرجام پایان جنگها، صلح بین ملت ها، قطع غارت و زور گویی آرمان انسانی همه مادران است که باید بر آورده شود.

در اخیر ضمن تبریک این روز به همه مادران، خوشبختی و آرامی دایمی و همیشگی مادران را خواستاریم.

را نداشت صدای مابه آسمان ها و خانه ها بلند می بود.

عاشقی دوبار بلاوقفه پارتی میداد. رفقاییش بی بندو بارتر از خودش یکدم دور میزدندبه منزل ما تا نصف های شب به جز از عریبه جویی نعره زدن چیزی را یاد نداشتند خلاصه روز بروز به این جدال افزوده میشد و روز بروز میانه من و شوهرم تیره تر و کشیده تر میگردید. من فقط تمام این بدبختی ها را که بسراغم آمده جزا جز جانب پدرم، از دیگری نمی دانستم. او بود که مرا ناسنجیده به کوزه آتش افکند و نا سنجیده آتشم زد.

وقتی با پدرم این موضوعات گشوده و غیر قابل تحمل را می گفتم غیر ازین جمله نداشت که بگوید: او شوهر توست... مجبور هستی که همراهش بسازی و زندگی کنی، چاره نیست!

مجبور هستی که همراهش بسازی و زندگی کنی، چاره نیست!

خجسته و میمون

که اکثر تربیه نمودند و با پروفیسور به این ارتباط در داستان حماسه مادری خوانیم: (مردم، مردم همیشه کودکان، مادران خود هستند، زیرا هر يك از آنان مادری دارند و هر يك از آنان فرزند مادر یست.)

بسی برای مادران فرزندان شان به هر کاری که در خدمت اجتماع و انسان باشد فرزند است و گرامی، و همه مادرانی که فرزندان خدمتگذار و وطنپرست به جامعه تقدیم میدارند مادران قابل قدر اند.

باز هم در حماسه مادر سطور ذیل جلب نظر می نماید.

زن را، مادر را نیایش کنیم که مهرش مانع و رادعی نمی شناسد و با شیر پستان خود تمام جهانیان را پرورانیده است اتمام زیبایی های انسان زائیده پرتو آفتاب و شیر مادر است و اینست آنچه که ما را از عشق بزندگی سرشار میسازد!

از آنجای که تسلسل زندگی انسان ها پیوسته راه می کشد و بیتاب و بیقرار به پیش می رود، مادران با گرمی ها و خنده ها

بود مرا واداشت که به کاکایم توسل بجویم و توسط آن پدرم را از تصمیم منحرف بسازم. گر چه کاکایم در ابتدا سخنان پدرم را تأیید می کرد ولی نظر به مترقی بودن فکر و اندیشه اش، تعقیب کردن درس را مقدمتر شمرد و برایم تسلی داد که در این مورد با پدرم صحبت خواهم کرد.

چند صباحی از این موضوع گذشت. حدس زدم که همه اتفاقات زیر خاکستر فراهمی پنهان شده است ولی ناگهان دیدم باز پدرم اسرار میکند که باید نامزد شوم و عروسی کنم. برای اینکه آرزو دارد مرا در لباس سپید عروسی ببیند. خلاصه از پدرم اسرار و از من انکار.

از جانب دیگر انور مردی نبود که بتواند مرا خوشبخت بسازد. او فقط به خود و بالهوسی های خود فکر میکرد. فقط معیار اصلی زندگیش را پول تشکیل میداد.

تسلسل درس و تعلیم از نزد رهشاند. همه در پشت پرده های غمواند و ناپدید شدند و از بین رفتند، و همچنان درس فاکولته نیمه تمام ماندو من به آرزوی آنی پدرم احترام گذاشتم (انور) را که جز پول اندیشه دیگری در ذهن نداشت گرفتم. بدین ترتیب پیوندی با او بستم و زنش شدم. پدرم چقدر خوشحال و مسرور بود که دخترش را در لباس عروسی می بیند. ولی بی خیال از درد درونی من که ناچار و مجبور گردیدم. وقتی عروسی کردم، زمانیکه به عنوان عروس به منزل داماد رفتم عرصه حیات و زندگی پرا یسم تنگتر گردید. (انور) هر چه بیشتر مرا شکنجه داد و روز بروز به قیود ها و محصور راتش از زود مردی عصبانی و کم حوصله بی بود. هر روز بهانه گرفتن و هر روز کاسه را به کوزه زدن عادتش شده بود.

باور کنید او فقط آرزو داشت به مثل عروسکی به اختیارش باشم و از تمام حقوق مدنی و طبیعی که حق مسلم یکزن است محروم بمانم. هفته ها و ماهها با یکدیگر جنگی می بودیم. روز ها بالای مسایل بوج و خوردو ریزه که اصلا ارزش اینقدر دعوا و گفتگو

تسخیر کردند درینو قوت يك جیا لو چی دان
ویک عسکر تبتی بیرق جمهوریت مردمچین
را بر فراز آن نصب کردند .
امادسته نه نفری کو هنوردان چینایی
درین بار بر علاوه نصب يك بیرق چین پرووی
يك تخته یادگار خویش رانوشته ودر آنجا
نصب نمودند.

کوهنوردان چینایی در ینو قوت - (۱۵)
سال بعد پیروزی کو هنوردان چین را تکرار
و تجدید کرده اند.

دسته اخیر کو هنور دان چینایی فاصله
دو صد متر را از آخرین کمپ خویش که به
ارتفاع (۸۶۸۰) متری کوه نصب شده بود در
شش و نیم ساعت بتاریخ (۶) جوزا طی کرده
اند.

دسته کو هنور دان چینایی حین رسیدن
بقله به آزما یشات طبی پر داخته ونمونه
های صخره برف و یخ راجمع آوری نموده و فیلم
و عکس هایی اخذ نموده و اصول های درست
تحقیق بلند ترین قله جهان را مورد بررسی

قرار داده اند.
کوهنوردان چینایی سه ماه قبل به کوه
ایورست بالاشده و اولین کمپ خود را به ارتفاع
(۵۰۰۰) متر نصب کرده بودند .
آنها بعد از طی (۵۰۰) متر استراحت
میکردند تا در برابر فشار و سردی هوا مقاومت
پیدا کنند.

قبل از آنکه تابی و فانتوگ بصورت
موفقانه به قله ایورست بالا شوند (۲۷) نفر
مرد به این قله صعود کرده اند .

اولین شخصی که به قله ایورست بالاشد
ادموند هیلری از زیلانده جدید بود که در سال
۱۹۵۳ باین کار دست زد و موفق شد.

تابی که اولین زن جاپانی است که به قله
ایورست بالاشده حین شنیدن خبر فتح این
قله توسط فانتوگ زن کو هنورد چینایی که
تواست (۱۲) روز بعد از وی به این قله
صعود نماید نهایت خوشی نشان داد .
است.

ختم

مادر از نگاه بزرگان

مادر یگانه موجودی است که حقیقت
عشق پاک را میسناسد.

بالزاک
هر وقت مادر فاسد شد نسل
فاسد می شود.

فرانسوا موریاک
یاد آور از آن دستهایی که در شب
های کودکی بانوا زشپایش دردهای
ترا تسکین داد یاد آور از آن دلسی
که بخاطر تو زخمها خورد و بساز
وفادار و وفاکار ماند. زانوی خود را
بزمین گذار و برای مادرت دعا کن.

شیلر
مادر مهربان! هر وقت دفتر عمر
خود را بانگشت های خاطرات،
ورق می زنی و دور تر میروم اسم ترا
بیشتر می بینم و حتی جایی می رسم
که غیر از نام تو کلمه مقدس تر وجود
ندارد.

ویکتور هوگو
در زندگی دوبار زانو زدم یکبار
برای آفرید گارم و بار دیگر برای
مادرم.

شلسلی
شیرین ترین بوسه ها بوسه مادر
است.

دیکنز
قلب مادر زیبا ترین و جا ودانه
ترین جایگاه فرزند است حتی در
روزها ییکه موهای فرزند سپید
گردد.
شکسپیر
هیچ وقت نمی توانستم تصور

کنم که تمام شادی زندگی و همه
سعادت دنیا در کلمه مادر نهفته
است.

مادر واسطه ایجاد و رمز خلقت
است.

هسته خانواده از پدر قوام می
گیرد ، بدست مادر پرورده می شود
در آغو ش مادر برای نخستین بار با
پدیده آمو ختن آشنایی شود و اسرار
زیستن را می آموزد...

هیچگاه در زندگی نمی توانی
محبتی بهتر، عمیق تر، بی پیرایه تر
و واقعی تر از محبت مادر بیایی.

بالزاک
اگر مادر نمی مرده ای چکس بدبخت
نمی شد.

تنها زنی که آزار نمی رساند.
مادر است .

آغوش گرم مادر را مگر بار دیگر
در بهشت بیایم.

(محمد حجازی)
خوب و خو شبخت است کسی که
مادرش دارای گوهر گرا نبهای عفت
باشد.

(محمد حجازی)
یگانه داوری که گناه های بزرگ
مارا می بخشد مادر است.

مادرانی که وظیفه واقعی خود را
فدای هوا و هوس و خود خواهی می
کنند، جنایت غیر قابل بخششی
را مرتکب می شوند.

از بالا به پائین :

تلاش در راه انجام يك امر خطرناك
گروه از تسخیر کنندگان قله ایورست که
تابی نیز در میان شان دیده می شود.

سال ۲۷

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**